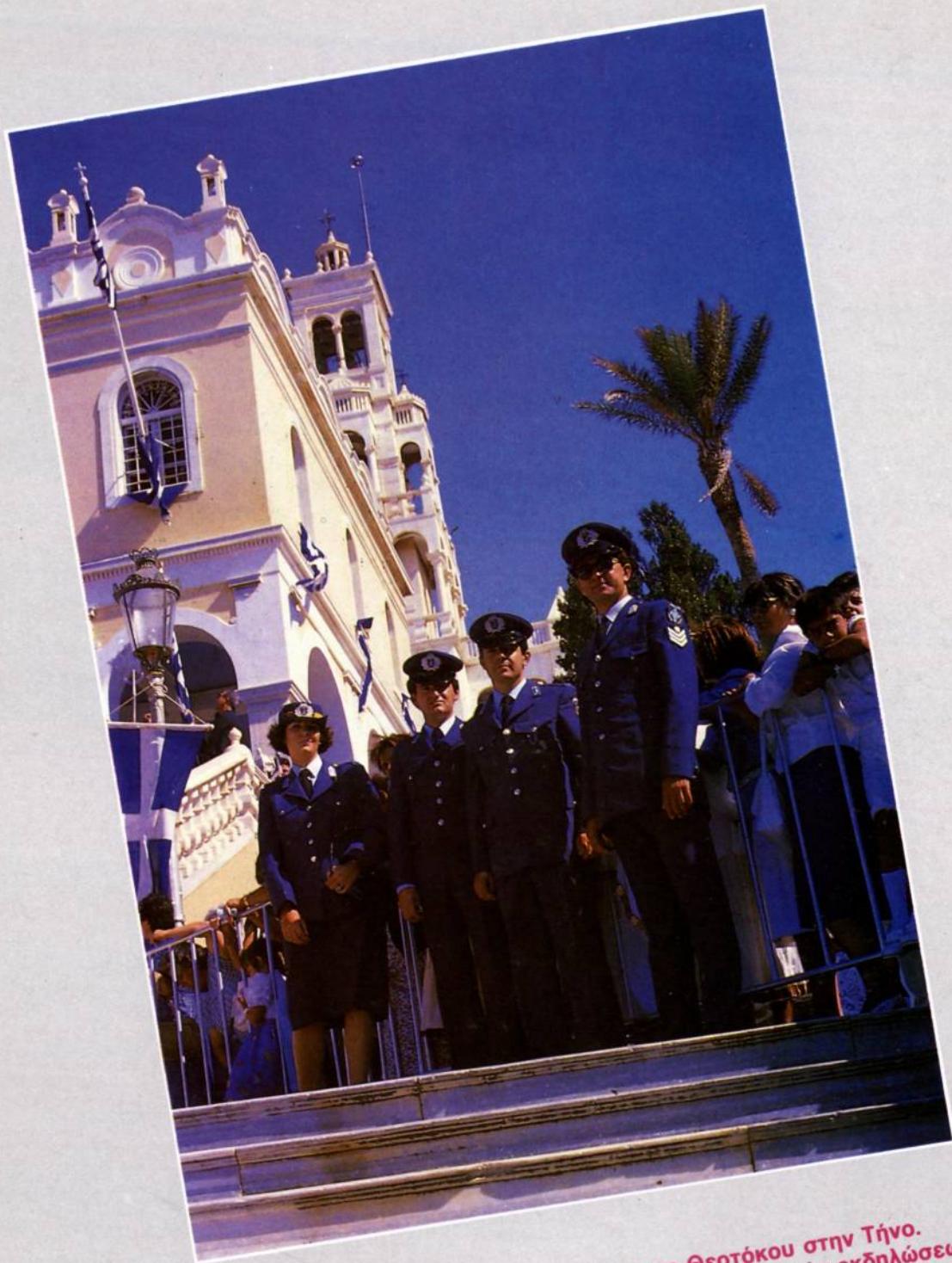

Αστυνομική Επίδεώρηση

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1989

Γιορτάσθηκε και φέτος με ιδιαίτερη λαμπρότητα η Κοίμηση της Θεοτόκου στην Τήνο.
Η Ελληνική Αστυνομία και πάλι βρέθηκε στην πρώτη σειρά των εορταστικών εκδηλώσεων για
τη διευκόλυνση των προσκυνητών. Η Ελληνική Αστυνομία, η οποία πάντοτε τιμά με ευλάβεια τη
Μεγαλόχαρη και σ' αυτήν προσβλέπει.

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1989

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΥΠ. ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αστυνόμος Α' Αλέξ. Βλάχος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Υπαστίμος Α' Νικ. Πολύμερος

ΣΥΝΤΑΞΗ

Υπαστ. Β' Δημ. Κάσιος

Π.Υ. Ελισσαίος Αρτόπουλος

Π.Υ. Φώτιος Μακροζαχόπουλος

Π.Υ. Μαρία Πίσχου

Π.Υ. Αγγελική Ρήγα

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ανθίμος Κων. Καραγιάννης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Π.Υ. Κωνίνος Πλευριτάκης

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

Αρχ/κας Ελευθέριος Μουτσιώκος

Π.Υ. Γεώργιος Βόλης

Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Φωτογρ. Συνεργείο ΥΔΤ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

Ε. Βαρβάκης και Σία Ο.Ε.

Διόδοτου 46 τηλ: 36.23.665

ΦΙΛΜΣ - ΜΟΝΤΑΖ

Αφοί Φούτρη Ε.Π.Ε.

Φραντζή 10 τηλ: 64.40.169-70

ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Β. Οικονόμου

Δημαράκη 20 - Ρουφ

Τηλ.: 64.30.903, 34.59.878

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Διεύθυνση: 86.55.505

Επιμέλεια ύλης - Σύνταξη:

86.54.654, 86.71.360

Διαχείριση - Διεκπεραίωση:

86.77.074 και 86.22.411 (εσвт. 200)

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αριστοτέλους 175

112 51 Αθήνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

480	Ημερήσια Διαταγή της 2-7-89 του νέου Υπουργού Δημόσιας Τάξης
481	Ο νέος Υπουργός Δημ. Τάξης
482	Ο νέος Γεν. Γραμματέας του ΥΔΤ και η νέα ηγεσία της Αστυνομίας
483	Δηλώσεις του Υπουργού Δημ. Τάξης
485	Ο αστυνομικός στη σημερινή κοινωνία
487	Αρπαγή τσαντών: ένα σύγχρονο κοινωνικό και αστυνομικό πρόβλημα
491	Σχέσεις δράστη-θύματος
495	Ε.Κ.Α.Μ.: Αυτοί που αψηφούν τον κίνδυνο
497	Ματωμένη απόδραση
499	Η γυναίκα σαν θύμα
503	Πνιγμοί σε μια κουταλιά νερό
505	Η γιορτή της Παναγιάς
506	Επιστημάνσεις
508	Η γιορτή της Δημοκρατίας
510	Συμφιλίωση-αξιοκρατία-πειθαρχία
513	Ξένοι υπουργοί
514	Τήνος: το νησί της ελπίδας
520	Εισαγωγή στην Πληροφορική
523	Νομικά προβλήματα από το AIDS
524	Έκθεση για όλες τις Σχολές
526	Υπηρεσιακά Νέα
529	Γεγονότα και Συμβάντα
531	Νέα απ' όλη την Ελλάδα
534	Νομολογίες
535	Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα
538	Πορτραίτα συναδέλφων
539	Σταυρόλεξο
540	Αλληλογραφία
542	Τελετή αλλαγής ηγεσία στην ΕΛ.Α.Σ.

Εξώφυλλο:
Καθημερινά κοντά στο λαό
για ένα κόσμο πιο δίκαιο.

«Οι διατυπούμενες γνώμες
στα επώνυμα άρθρα, απηχούν
τις απόψεις του συγγραφέα
και όχι της Υπηρεσίας».

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ 2ας ΙΟΥΛΙΟΥ 1989

Π ρ ο ς

Το Προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης

Με βαθύ αίσθημα ευθύνης αναλαμβάνω τα καθήκοντά μου στον καίριο τομέα της Δημόσιας Τάξης που αποτελεί τη βάση της κοινωνικής συνοχής και κάθε παραγωγικής διαδικασίας.

Η Κυβέρνηση αυτή σαν κύρια αποστολή της έχει την εθνική συμφιλίωση, την αποκατάσταση της δημοκρατικής νομιμότητας, την εμπέδωση της αξιοκρατίας και τη δημιουργία των απαραίτητων προϋποθέσεων για την ανοδική πορεία του έθνους μας.

Στην πολιτική μας πρακτική και την άσκηση της εξουσίας δεν έχουν καμιά θέση πράξεις αντεκδίκησης, ούτε συμπεριφορά που δεν συνεισφέρει στην εθνική συμφιλίωση και την κοινωνική γαλήνη.

Στον τομέα της δημόσιας τάξης και ασφάλειας απαιτείται σκληρή δουλειά και αυστηρή προσήλωση στο καθήκον έτσι ώστε να αποκατασταθεί και να εμπέδωθεί το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών, στοιχείο απαραίτητο για κάθε πρόοδο και κοινωνική ευημερία.

Αποδίδω ιδιαίτερη βαρύτητα στη βελτίωση των σχέσεων αστυνομίας και πολιτών, που είναι και η βάση για την επιτυχή εκπλήρωση της αποστολής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Για να αναπτυχθούν οι σχέσεις αυτές οι αστυνομικοί πρέπει να υπηρετούν το λαό και να επιδεικνύουν στον πολίτη τον απαιτούμενο σεβασμό.

Οι πολιτικές αντιπαραθέσεις και οι ανταγωνισμοί δεν πρέπει να εγγίζουν με κανένα τρόπο το προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, το οποίο πρέπει απερίσπαστο να επιδίδεται στα καθαρά υπηρεσιακά του έργα, υπακούοντας στη νομιμότητα και μόνο. Κανείς δεν έχει φοβηθεί τίποτα όταν εργάζεται παραγωγικά, γιατί η αξιοκρατία θα είναι το μοναδικό κριτήριο για την υπηρεσιακή του εξέλιξη.

Πρέπει να γνωρίζετε ότι η αφοσίωση στο καθήκον, η υπηρεσιακή απόδοση, η προσήλωση στην νομιμότητα, η πειθαρχία και ο απόλυτος σεβασμός στην ιεραρχία θα επιβραβεύονται. Εκτελώντας τα καθήκοντά σας σύμφωνα με τις αρχές αυτές θα έχετε την πλήρη κάλυψη της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου.

Σας καλώ να δώσετε τον καλύτερο εαυτό σας, συνεισφέροντας με όλες σας τις δυνάμεις, στο μεγάλο έργο της Εθνικής συμφιλίωσης που έχουμε αναλάβει.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

**Ο άνθρωπος
ο επιστήμων
ο πολιτικός**

Γεννήθηκε στα Ανώγεια Ρεθύμνου Κρήτης στις 6.12.1932. Είναι παντρεμένος με την Ελένη Ι. Βαρδινογιάννη και έχει τρεις κόρες (Όλγα, Χριστίνα, Δανάη).

Σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, πήρε ειδικότητα Παθολόγου και αναγορεύθηκε Διδάκτωρ Παθολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Συνέγραψε διδακτορική διατριβή καθώς και επιστημονικές εργασίες που δημοσιεύθηκαν σε ιατρικά περιοδικά και ανακοινώθηκαν σε ιατρικά συνέδρια.

Είναι μέλος της Ιατρικής Εταιρείας Αθηνών.

Εργάστηκε ως επιμελητής και ως Δ/ντής Παθολογικής Κλινικής.

Μπήκε στην πολιτική για πρώτη φορά το 1958 και εξελέγη βουλευτής Ρεθύμνου με την Εθνική Ριζοσπαστική Ένωση (ΕΡΕ). Επανεξελέγη το 1961 και 1963 στην ίδια περιφέρεια με την ίδια παράταξη. Με την επάνοδο της Δημοκρατίας στην Ελλάδα το 1974 πολιτεύθηκε πάλι και εξελέγη βουλευτής Ρεθύμνου Κρήτης με το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Επανεξελέγη με το ίδιο κόμμα και στην περιφέρεια στις εκλογές του 1977, 1981 καθώς και στις τελευταίες εκλογές του 1985. Διετέλεσε γραμματέας της Βουλής των Ελλήνων, Κοσμη-

τορας της Βουλής των Ελλήνων, Υφυπουργός Υγείας-Πρόνοιας, Υφυπουργός Εσωτερικών και Ειδικός Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Επίσης διετέλεσε μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του κόμματος της Ν.Δ. και Πρόεδρος των επιστημόνων Ελλάδος της Ν.Δ.

Είναι Πρόεδρος της Εταιρείας Πολιτικού και Κοινωνικού Προβληματισμού.

Σε νεαρή ηλικία έλαβε ενεργό μέρος στην Εθνική Αντίσταση κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής και είχε αξιόλογη δράση. Για τη δράση του αυτή αναγνωρίστηκε με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Αμύνης ως αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης.

Πέρα από τη λαμπρή επιστημονική, πολιτική και αγωνιστική του δραστηριότητα, ο Γιάννης Κεφαλογιάννης είναι γνωστός στο φιλαθλο κόσμο για την αγάπη και το ενδιαφέρον του για τον αθλητισμό. Στα μαθητικά του χρόνια υπήρξε ποδοσφαιριστής του Εργοτέλη και αναμένεται ότι ο φιλαθλος υπουργός θα δείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την προώθηση του αθλητισμού στην Ελληνική Αστυνομία και το Πυροσβεστικό Σώμα.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΤΕΛΙΔΑΚΗΣ
Γεν. Γραμματέας
Υπουργείου Δημ. Τάξης

Ορκίστηκε ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης κ. Γιάννη Κεφαλογιάννη και ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, Ταξίαρχος ε.α. Μιχαήλ Κουτελιδάκης.

Ο Μιχαήλ Κουτελιδάκης γεννήθηκε το έτος 1936 στο Γεροκάρι Ρεθύμνης και αποφοίτησε από τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων το 1960. Είναι απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Πολέμου και της Σχολής Εθνικής Άμυνας. Έχει εκπαιδευτεί σε στρατιωτικές σχολές των Η.Π.Α., της Αγγλίας και του ΝΑΤΟ στη Δυτική Γερμανία.

Διετέλεσε κατά καιρούς εκπαιδευτής στις Σχολές Πυροβολικού και της Ανωτάτης Σχολής Πολέμου.

Ο Υπουργός Δημ. Τάξης κ. Γιάννης Κεφαλογιάννης αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, ανάμεσα στους πρώην αρχηγούς ΕΛ.ΑΣ. και Πυροσβεστικού Σώματος κ.κ. Ανδρέα Καλογερά και Αλάμαρα, στο νέο αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. και Γιάννη Αντωνόπουλο και τον α' υπαρχηγό κ. Νίκο Κοκκινάκη.

Η ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
Αντιστράτηγος
Προϊστ. Κλάδου Αστυν.
Τάξης – Ασφάλειας

Ο αντιστράτηγος Νικόλαος Κοκκινάκης γεννήθηκε το 1933 στο Κασιδιόριο Σητείας Λασιθίου.

Κατετάγη στο σώμα το 1956, και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το 1964.

Είναι πτυχιούχος τη ΠΑΣΠΕ και ομιλεί την Αγγλική γλώσσα.

ΙΩΑΝ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Αντιστράτηγος
Αρχηγός

Ο νέος αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, αντιστράτηγος κ. Ιωάννης Αντωνόπουλος γεννήθηκε το 1931 στο Τριχώνιο Μακρυνείας Μεσολογίου, Αιτωλοακαρνανίας.

Κατετάγη στο σώμα το 1955, και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το 1963.

Παρακολούθησε πολλά επιμορφωτικά επαγγελματικά σεμινάρια, και είναι απόφοιτος της Σχολής Πολέμου.

Είναι πτυχιούχος της ΠΑΣΠΕ και γνωρίζει την Αγγλική γλώσσα.

ΙΩΑΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΔΗΣ
Αντιστράτηγος
Προϊστ. Κλάδου Διοικ.
Υποστήριξης

Ο αντιστράτηγος Ιωάννης Συμβουλίδης, προϊστάμενος του Κλάδου Διοικητικής Υποστήριξης του Υ.Δ.Τ., γεννήθηκε το 1937 στην Καλαμάτα Μεσσηνίας.

Κατετάγη στο σώμα το 1956 και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το 1964.

Είναι πτυχιούχος του Νομικού τμήματος της Νομικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών και της Σχολής Εθνικής Αμύνης. Ομιλεί την Αγγλική γλώσσα και έχει εκπροσωπήσει την Ελληνική Αστυνομία σε πολλά συνέδρια στο εξωτερικό.

«Ενταφιάζουμε το παρελθόν ατενίζουμε ένα καλύτερο μέλλον»

Τις κατευθυντήριες γραμμές της Κυβέρνησης για κάθαρση και εκδημοκρατισμό των θεσμών δίνει ο νέος Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Γιάννης Κεφαλογιάννης σε μια από τις πρώτες συνεντεύξεις του, που παραχώρησε στον συντάκτη της «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ» Δημήτρη Ζαννίδη.

Από τις πολλές συνεντεύξεις που ζητήθηκαν από τον κ. Γιάννη Κεφαλογιάννη και έδωσε σε εφημερίδες και ραδιοφωνικούς σταθμούς αναδημοσιεύουμε εκείνη της «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ» όπου καθορίζονται σαφώς οι θέσεις του έμπειρου πολιτικού ο οποίος ανέλαβε την ευθύνη της Δημόσιας Τάξης, φέρνοντας από την πρώτη στιγμή πνεύμα συμφιλίωσης και πειθαρχίας στην Ελληνική Αστυνομία.

Το πλήρες κείμενο της συνέντευξης έχει ως εξής:

— Κύριε υπουργέ, από την πρώτη στιγμή που αναλάβατε τα καθήκοντά σας, υπήρξατε στόχος του ΠΑΣΟΚ και του φιλικού του Τύπου, που σας κατηγορήσαν για μεταθέσεις αστυνομικών που πήραν τη μορφή διωγμού. Πόσο ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα μια τέτοια κατηγορία και ποια είναι η αλήθεια για αυτές τις μεταθέσεις.

«Ο θόρυβος ήταν μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων. Δεν μας έφε-

ραν ποτέ στοιχεία, δεν μας ήρθαν ποτέ ονόματα και αν καμιά φορά ήρθε κανένα όνομα αφορούσε μεμονωμένη περίπτωση. Όταν γίνεται αλλαγή μιας κυβέρνησης, όταν γίνεται αλλαγή υπουργού και πολιτικών σε ένα υπουργείο νομίζω ότι το λιγότερο που δικαιούται ο νέος υπουργός είναι να επιλέξει τους ανθρώπους με τους οποίους θα συνεργασθεί».

— Και σει τι κάνατε;

«Εγώ απλώς επέλεξα τα άτομα εκείνα τα οποία πιστεύω ότι θα μπορέσουν να εφαρμόσουν την πολιτική τη δική μου στο υπουργείο που μου ανέθεσε η κυβέρνηση που στηρίζεται στα δύο κόμματα.

Όλοι και όλοι 14 άνθρωποι ήταν εκείνοι που τοποθέτησα σε ορισμένους τομείς. Και βεβαίως αυτοί αντικατέστησαν 14 άλλους. Και εξ αυτών των 14 που αντικαταστάθηκαν έφυγαν μόνο 2 εκτός λεκανοπεδίου Αττικής, οι άλλοι όλοι παρέμειναν εντός του λεκανοπεδίου. Το τονίζω αυτό, γιατί πολλές φορές επωμίζομαι ευθύνες που δεν έχω, όπως για ορισμένες μετακινήσεις που γίνονται από ορισμένους χώρους οι οποίοι έχουν μια αυτοτέλεια ως προς τη διοίκηση».

— Δηλαδή για 14 αστυνομικούς έγινε αυτός ο θόρυβος;

«Ακριβώς. Αυτοί μιλούν για διώξεις, ενώ όλα και όλα μετακινήθηκαν

14 άτομα. Όμως το 1981, όταν ανήλθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, σε μια και μόνο απόφαση μετέθεσαν 386 αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και άλλα στελέχη της τότε Αστυνομίας και Χωροφυλακής! Από τη Βουλή μετέθεσαν τους φρούραρχους, όλους τους αξιωματικούς, οι οποίοι ήταν περίπου 20 και 77 άνδρες της τότε Χωροφυλακής, επί συνόλου υπηρετούντων στο Κοινοβούλιο 200 ατόμων!

Στις παραμονές των εκλογών του 1989 — στις 5 Μαΐου — και συγκεκριμένα σε δύο αποφάσεις που αφορούσαν η μιν μια αξιωματικούς της ΕΛ.Α.Σ. η δε άλλη αξιωματικούς και αστυφύλακες μετατέθηκαν ομαδικά από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης 384 άνδρες για λόγους καθαρά πολιτικούς για λόγους καθαρά προεκλογικούς, για λόγους που εκείνοι γνώριζαν.

Λοιπόν, αν ο λαός κάνει τη σύγκριση των μετακινήσεων που έγιναν επί των ημερών μας και των ομαδικών πραγματικά μετακινήσεων που γίνονταν για λόγους κομματικούς από το ΠΑΣΟΚ, θα βγάλει ασφαλώς το συμπέρασμά του για το πώς κυβερνούσαν εκείνοι και το πώς κυβερνάται σήμερα η Ελλάδα.

— Επανελημμένα έχει καταγγελλθεί κατά το παρελθόν η κομματικοποίηση των Σωμάτων Ασφαλείας από το ΠΑΣΟΚ. Πράγματι έτσι συμβαίνει; Και αν ναι, πώς θα μπορούσατε να τα αποκομματικοποιήσετε;

«Αυτό είναι ένα πολύ δύσκολο έργο. Το προσπαθούμε και μπορώ να πω ότι είμαι ικανοποιημένος από τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα για αποκομματικοποίηση της ελληνικής Αστυνομίας.

Και το ότι πράγματι υπήρξε συγγνή κομματικοποίηση επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία που βρήκαμε στο υπουργείο τα οποία πραγματικά είναι πρωτοφανή».

— Δηλαδή;

«Κανένας δεν προήγαγε χωρίς σημείωμα της κλαδικής του ΠΑΣΟΚ. Ουδείς ετίθετο χωρίς απόφαση του κόμματος. Κανένας δεν εισήρχετο στις Σχολές, είτε στις κατώτερες, είτε στις ανώτερες, χωρίς την άμεση παρέμβαση του πράσινου κομματικού μηχανισμού.

Και όλα αυτά επιβεβαιώνονται, επαναλαμβάνω, από τα ονόματα και όλα τα στοιχεία που βρήκαμε. Μάλιστα, το ρουσφέτι που θα καταργούσε το ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο έγινε πράξη πολιτική, αλλά και εκσυγχρονίστηκε.

— Τι εννοείτε εκσυγχρονίστηκε;

«Να, δεν επαρκούσαν εδώ οι γραμμάτιες για να γράφουν τα ρουσφέτια

και έτσι χρησιμοποιούσαν κομπιούτερ»!

— Η πληροφορική λοιπόν στο ρουσφέτι;

«Μάλιστα. Μέσα σ' ένα τέτοιο λοιπόν τεράστιο φάκελο που βρήκαμε, όπου αναφέρονται υπουργοί, βουλευτές, νομαρχιακές επιτροπές, τοπικές οργανώσεις, ακόμα και το Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ, υπάρχουν στοιχεία που αποκαλύπτουν με ποιο τρόπο κομματικοποιήθηκε — ή προσπάθησαν να κομματικοποιηθεί — η Ελληνική Αστυνομία.

Περιττό να σας πω ότι στις προσλήψεις δεν λαμβάνονταν υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων αλλά μόνο η κομματική τους ταυτότητα».

— Αρκετές καταγγελίες είχαν γίνει και για τις αστυνομικές σχολές.

«Και ορθώς. Υπάρχει το διάταγμα 122 του 1984 το οποίο πραγματικά επιβεβαιώνει την ρουσφετολογία και την αυταρχική νοοτροπία, νομίζω πρωτόγνωρη σε μια δημοκρατία. Λέει λοιπόν, το διάταγμα αυτό ότι μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων, τα γραπτά και των επιτυχόντων και των αποτυχόντων των σχολών καταστρέφονται αμέσως. Ας βγάλει ο ελληνικός λαός τα συμπεράσματά του».

— Και σεις τι πρόκειται να κάνετε;

«Εγώ έδωσα εντολή κάθε ενδιαφερόμενος να μπορεί να δει το γραπτό το δικό του, αλλά και το γραπτό κάθε άλλου συνυποψηφίου του για να έχει και την αίσθηση της δικαιοσύνης, αλλά και για να γνωρίζει ο ίδιος αν πράγματι σωστά βαθμολογήθηκε».

— Κύριε υπουργέ, υπάρχει το μεγάλο θέμα της τρομοκρατίας. Τόσο της εισαγόμενης όσο και της ντόπιας. Τι γίνεται προς την κατεύθυνση αυτή;

«Η κυβέρνησή μας είναι αποτέλεσμα συναινετικών διαδικασιών και έχει πάρει εντολές από τη Βουλή να επιτελέσει ένα συγκεκριμένο έργο, σ' ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Και το έργο αυτό είναι η κάθαρση, η εκδημοκρατικοποίηση των θεσμών, που είχαν δοκιμαστεί από το ΠΑΣΟΚ. Και βέβαια η εθνική συμφιλίωση.

Το θέμα της τρομοκρατίας είναι πολύ μεγάλο, αλλά όπως και το τεράστιο πρόβλημα των ναρκωτικών τα αντιμετωπίζουμε δίχως όμως να μπορούμε να πάρουμε ριζικά μέτρα. Αυτά θα τα πάρει η κυβέρνηση που θα προέλθει από τις προσεχείς εκλογές.

— Τελευταία έχει γίνει πολύς λόγος για τους περίφημους φακέλους, που το ΠΑΣΟΚ κάθε χρόνο τους έκαιγε.

Που βρίσκονται τώρα;

«Ναι, παρά το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ είχε δεσμευθεί ότι θα έκαιγε τους φακέλους, οι φακέλοι όλοι υπάρχουν σήμερα».

— Κύριε υπουργέ, το ΠΑΣΟΚ φακέλωνε πολίτες;

«Αυτό είναι κάτι που ψάχνουμε και πιστεύω ότι σύντομα θα μπορώ να δώσω ορισμένα στοιχεία στη δημοσιότητα.

Διότι οι ενδείξεις λένε ότι επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ γίνονταν φακέλωματα. Εξάλλου αυτό αποδείχθηκε και από το γεγονός της αποκάλυψης που έγινε στο γραφείο Απορρήτων του ΟΤΕ, όπου βρέθηκαν καρτέλες που αφορούσαν τα πολιτικά κόμματα, πολιτικούς, δημοσιογράφους κ.ά. Και οι παρακολουθήσεις αυτές εκινούνταν από το 1984 και έφθαναν έως σήμερα».

— Αυτούς τους φακέλους τι σκοπεύετε τώρα να τους κάνετε;

«Οι φακέλοι είναι δημόσια έγγραφα και γι' αυτό διατηρούνται στις δημόσιες υπηρεσίες. Είναι ένα πρόβλημα που αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζεται πάνω σε μια διακομματική βάση και το οποίο χειρίζεται προσωπικά ο πρωθυπουργός. Βεβαίως, κάπου θα καταλήξουμε. αλλά αν θέλετε να εκφράσω την προσωπική μου γνώμη, όχι ως υπουργός, αλλά ως πολίτης αυτής της χώρας πιστεύω πως για να αποφευχθούν πολλά πράγματα και αναμόχλευση, θα έλεγα, παλιών παθών, η σωστότερη λύση θα ήταν η πολτοποίηση, δηλαδή η καταστροφή των φακέλων αυτών. Ούτως ώστε να ενταφιάσουμε ένα παρελθόν που όλοι μας θέλουμε να ξεχάσουμε και να ατενίσουμε πλέον σ' ένα καλύτερο μέλλον».

— Κύριε υπουργέ, υπάρχει ένα θέμα που απασχολεί όλους τους πολίτες. Πρόκειται γι' αυτό της αστυνόμευσης. Και οι ανησυχίες του κόσμου είναι πάρα πολλές, τόσο για την προσωπική του ασφάλεια, όσο και για την περιουσία του. Όταν μάλιστα — ας μη το κρύψουμε — υπήρξαν κάποια κρούσματα αστυνομικών που δεν ανταποκριθήκαν στην αποστολή τους.

«Κατ' αρχήν θα ήθελα να πιστέψετε ότι η Ελληνική Αστυνομία έχει πολύ την ανάγκη της ηθικής υποστήριξης του ελληνικού λαού.

Διότι το έργο της είναι άχαρο, παρά τη μεγάλη του σημασία σε κοινωνική προσφορά. Το ότι έχουμε εμπιστευθεί στην Ελληνική Αστυνομία την τάξη και την ασφάλεια της χώρας μας αυτό είναι πολύ σημαντικό. Και το ότι είναι υποχρεωμένη να προ-

στατεύσει την τιμή, τη ζωή και την περιουσία του Έλληνα πολίτη είναι επίσης κάτι πολύ σημαντικό. Θα θυμηθώ όμως — σαν γιατός — μια παλιά παροιμία που λέει ότι τις επιτυχίες των γιατρών τις μαθαίνει όλος ο κόσμος, ενώ οι αποτυχίες τους θάβονται. Το αντίθετο συμβαίνει με την Αστυνομία.

Τις επιτυχίες της δεν τις καταγράφει κανένας και δεν τις τονίζει στο βαθμό που έπρεπε να τονιστούν. Ενώ για κάποια ατυχή περιστατικά, που αφορούν μεμονωμένα άτομα, η έκταση της δημοσιότητας που τους δίνεται νομίζω ότι πραγματικά αδικεί το έργο και την αποστολή της Αστυνομίας. Ο πολίτης πρέπει να αντιληφθεί ότι ο αστυνομικός δεν είναι εχθρός του, είναι φίλος του, είναι προστάτης τους. Και φυσικά θα πρέπει ο αστυνομικός να σέβεται τον πολίτη, αλλά και ο πολίτης να ανταποδίδει το σεβασμό».

— Δεν μου είπατε όμως τι γίνεται με την αστυνόμευση.

«Αυτό το ερώτημα που θέτετε είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, που με απασχόλησε από την πρώτη στιγμή. Πιστεύω ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είμαι σε θέση να προβώ σε ορισμένες συγκεκριμένες εξαγγελίες, ενέργειες και πράξεις».

— Μετά από λίγες μέρες, λοιπόν. Ας έρθουμε όμως σ' ένα άλλο θέμα, αυτό της προσωπικής φρουράς του κ. Α. Παπανδρέου...

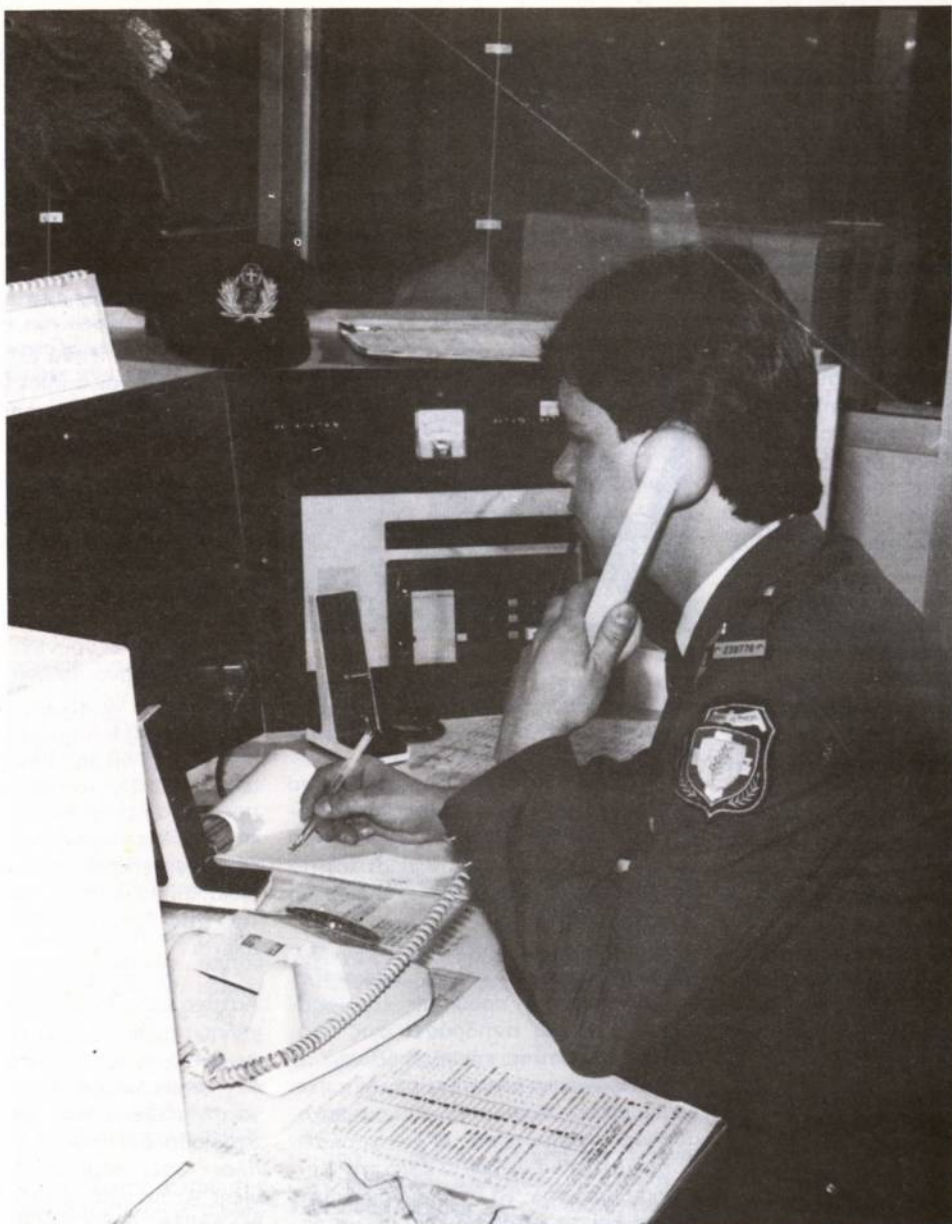
«Είναι αλήθεια ότι ο τέως πρωθυπουργός εξήτησε και του παραχωρήσαμε όλο εκείνο το ανθρώπινο δυναμικό που ήθελε, όπως επίσης και όλα τα μέσα για να αισθάνεται ασφαλής όπου μένει και όταν μετακινείται».

— Έχει γραφεί ότι κατά την εποχή της πρωθυπουργίας του, την προσωπική του φρουρά αποτελούσαν περίπου 350 αστυνομικοί...

«Ο αριθμός μπορεί να ήταν αυτός που λέτε, πάντως σήμερα ο αριθμός είναι πολύ μικρότερος. Αλλά εν πάση περιπτώσει τον αριθμό των αστυνομικών για να αισθάνεται ασφαλής ο τέως πρωθυπουργός στις μετακινήσεις του και στην παραμονή του τον επέλεξε βεβαίως η προσωπική του ασφάλεια και τον ζήτησε από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Και όσους άνδρες ζήτησε ο κ. Παπανδρέου, τόσους του δώσαμε».

— Κύριε υπουργέ, ο σημερινός πρωθυπουργός κ. Τζαννετάκης διαθέτει μόνο 30 αστυνομικούς για την προσωπική του ασφάλεια. Ο τέως πρωθυπουργός διαθέτει λιγότερους;

«Ας μη λέμε αριθμούς. Πάντως λιγότεροι δεν είναι...».

«Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ»

(Του Αστυνόμου Β' ΝΑΝΟΥ Νικολάου)

Α' ΓΕΝΙΚΑ:

1. Για να κατανοήσουμε και εκτιμήσουμε σωστά τη θέση του Αστυνομικού και να αξιολογήσουμε την αποστολή του, θα πρέπει πρώτα να έχουμε μια, όσο γίνεται, σαφή εικόνα της Κοινωνίας μέσα στην οποία καλείται να δράσει και την οποία οφείλει να προστατεύει.

2. Τούτο είναι αναγκαίο γιατί η αναγνώριση του χώρου και η κατανόηση του Κοινωνικού περιβάλλοντος αποτελούν βασική προϋπόθεση για την εκτέλεση του αστυνομικού έργου. Η ανάγκη αυτή προκύπτει και από την αποστολή που έχει η Αστυνομία μέσα

στην Κοινωνία αλλά και από το γεγονός ότι το αστυνομικό έργο συναρτάται απόλυτα με τη συμπεριφορά των ατόμων και τις κοινωνικές τάσεις του κοινού.

Β' Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

1. Η Κοινωνία σήμερα διακρίνεται για την ανάπτυξη της τεχνολογίας, τη διεύρυνση των τεχνικών επιτευγμάτων και την παροχή αφθόνων υλικών αγαθών που επιδρούν αποφασιστικά στη διαμόρφωση των τάσεων και απαιτήσεων του σημερινού ατόμου.

2. Οι υψηλές τεχνικές και επιστημονικές γνώσεις που απαιτεί η ταχύτητα εξελισσόμενη Κοινωνία σε σχέση με

το υψηλό κοστολόγιο της εξειδικευμένης εργασίας έχουν συμβάλλει ουσιαστικά στον αποπροσανατολισμό του ατόμου από τη φυσιολογική του πορεία, στην αποδυνάμωση των ηθικών του αξιών, στην εκτροπή του από τις ανθρωπιστικές και Χριστιανικές αρχές και δέσμιο πλέον τον κατευθύνουν στο κέρδος, στη συσσώρευση υλικών αγαθών και υλιστικών απολαύσεων.

3. Η επιστήμη και η τέχνη είναι, σήμερα, αντικείμενα συναλλαγής και εξυπηρετούν έτσι αρχικά και κατά βάση τα οικονομικά συμφέροντα των φορέων τους ενώ η εξυπηρέτηση του συνόλου έρχεται σε δεύτερη μοίρα.

4. Ο άνθρωπος δεν εκτιμάται πια

από το βαθμό της ανάπτυξης των ανθρωπιστικών του ιδιοτήτων αλλά από την υλική αξία της απόδοσής του και έτσι έχει καταστεί και αυτός αντικείμενο συναλλαγής και σαν τέτοιο εκτίθεται στην αγορά για να πωληθεί ανάλογα με τις όποιες ικανότητες και γνώσεις διαθέτει.

5. Οι νέοι μας σήμερα σπουδάζουν, μαθαίνουν και εξειδικεύονται όχι για να ικανοποιήσουν τη φιλομάθειά τους και να γίνουν έτσι καλύτεροι για να μπορούν να βοηθούν τους συνανθρώπους τους αλλά για να αποκτήσουν μεγαλύτερη εμπορική αξία και ζήτηση στην αγορά. Θέλουν, δηλαδή, με τις ειδικότερες γνώσεις τους να γίνουν περιζήτητοι και είδος σπανίου εμπορεύματος για να πωληθούν όσο γίνεται ακριβότερα.

6. Αυτός ακριβώς ο ανταγωνισμός των ατόμων της σημερινής Κοινωνίας για απόλαυση όσο το δυνατό περισσότερων υλικών αγαθών, σε σχέση με τις περιορισμένες δυνατότητες απόκτησής τους, προκαλούν κοινωνικές εκτροπές και οδηγούν τα άτομα σε ανορθόδοξους και αντικοινωνικούς τρόπους και μεθόδους εξοικονόμησης των αναγκαίων μέσων ικανοποίησης των απολαυστικών τους τάσεων. Έτσι ενεργούν πλέον ευθέως εναντίον των δικαιωμάτων των συνανθρώπων τους και του κοινωνικού συνόλου και όπως είναι φυσικό έρχονται σε σύγκρουση με τους Νόμους.

7. Σαν αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η εξαφάνιση, σχεδόν, των λεπτών ανθρωπίνων αισθημάτων της αγάπης και της φιλαλληλίας. Το πνεύμα της προσφοράς, της συμπαραστάσης και της συμμετοχής στις χαρές και τις λύπες των συνανθρώπων έχει αντικατασταθεί από τη σκληρότητα, την αρπαγή, την καταστροφή και γενικά από την κάθε μορφής βία και εγκληματικότητα.

8. Αυτή είναι η εικόνα της σημερινής κοινωνίας μας.

Γ' Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

1. Στην Κοινωνία λοιπόν αυτή, όπου η αγωνία κατέχει τις ψυχές των ανθρώπων και οι ψυχικές νευρώσεις είναι το επακόλουθο μιας εποχής πλήρους εντάσεων και αντινομιών, καλείται ο Αστυνομικός να κινηθεί και να επιτελέσει το πράγματι σκληρό έργο της κατοχύρωσης της δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας και γενικά της διασφάλισης των ελευθεριών των ατόμων με την εφαρμογή των Νόμων εναντίον εκείνων που διαταράσσουν την κοινωνική γαλήνη και ισορροπία.

2. Το έργο του, από οποιαδήποτε οπτική γωνία κι' αν το παρατηρήσει κανείς, είναι πράγματι βαρύ και δύσκο-

λο. Ή απαιτεί ηρωϊσμό και αυταπάρνηση, εγκράτεια και σύνεση, ικανότητα κατανόησης και προσαρμογής.

3. Πρέπει να αναπτύξει στο έπακρο τις δυνατότητές του και να κυριαρχήσει απόλυτα στο χώρο της δράσης του όχι με τη βία αλλά με την πειστικότητα που απορρέει από την ολοκληρωμένη προσωπικότητά του.

4. Πρέπει να σταθεί μπροστά στο κύμα της βίας και να την αναχαιτίζει, να συγκρατήσει πρόσωπα και καταστάσεις και να αντιδράσει στις προκλήσεις με αγάπη και συμπάθεια.

5. Πρέπει να γνωρίζει ότι δεν έχει δικαίωμα να υποχωρήσει και να φυγομαχήσει αλλά ούτε και να δυσφορήσει.

6. Πρέπει να γνωρίζει καλά την Κοινωνία γύρω του, να αντιλαμβάνεται τις τάσεις και τις εξελίξεις της και να παρακολουθεί από κοντά τις επερχόμενες διαφοροποιήσεις στους διάφορους τομείς της Κοινωνίας.

7. Πρέπει να δέχεται τις πιέσεις και τις προκλήσεις με ψυχραιμία και καρτερικότητα, με καλοσύνη και ανθρωπιά, με αγάπη και ενδιαφέρον και με μόνη σκέψη την προσφορά βοήθειας.

8. Πρέπει να ζει και να κινείται μέσα στην Κοινωνία χωρίς να αφομοιώνεται, να συμμετέχει σ' αυτή χωρίς να ταυτίζεται, να ακολουθεί την πορεία της χωρίς να παρασύρεται και να γνωρίζει τα πάντα χωρίς να επηρεάζεται.

9. Για να επιτύχει ο Αστυνομικός στην αποστολή του αυτή πρέπει να διακατέχεται από μεγάλο επαγγελματικό ενδιαφέρον και να έχει επιτύχει την απόκτηση εμπιστοσύνης του κοινού στο πρόσωπό του διαφορετικά θεωρείται κακός Αστυνομικός, θεωρείται αποτυχημένος και ακατάλληλος.

10. Για να αποκτήσει αυτή την εμπ-

πιστοσύνη ο Αστυνομικός πρέπει να είναι ο ίδιος παράδειγμα προς μίμηση και για τούτο πρέπει να διαθέτει:

- Άψογη εξωτερική εμφάνιση
- Άριστη επαγγελματική κατάρτιση
- Αδιάβλητη ηθική και τιμιότητα ατομική και οικογενειακή
- Καλοσύνη, ευγένεια και αξιοπιστία

— Τόλμη, αποφασιστικότητα και αμεροληψία

Ακόμη πρέπει να έχει διαρκώς υπόψη του ότι και ο ίδιος αποτελεί μέλος της κοινωνίας στην οποία κινείται και δρά.

11. Η πληθώρα των Νόμων και Διατάξεων, που καλείται να εφαρμόσει, επιβάλλει τη συνεχή μελέτη και ενημέρωση πάνω στα αντικείμενα που αναφέρονται. Οι πνευματικοί ορίζοντες των ανθρώπων της σημερινής Κοινωνίας έχουν διευρυνθεί σε σημείο τέτοιο ώστε είναι αδύνατο να τους παρακολουθεί κανείς με μόνες τις όποιες γνώσεις απέκτησε στο Σχολείο ή σε κάποια βασική εκπαίδευση. Ο Αστυνομικός, όσο κι αν φαίνεται παράξενο, πρέπει να έχει εγκυκλοπαιδική μόρφωση ποικίλης μορφής αν θέλει να ανταποκριθεί επάξια στην αποστολή του αλλά και να μην είναι απλός παρατηρητής στις όποιες συζητήσεις παρευρίσκεται.

12. Η απόφαση να γίνει κανείς Αστυνομικός είναι Απόφαση πολύ μεγάλης σημασίας γιατί το να ακολουθήσει κάποιος το Αστυνομικό επάγγελμα δεν προκαλεί επιπτώσεις και δεν συναρτάται μόνο από το μέλλον και τη σταδιοδρομία του ίδιου αλλά έχει προεκτάσεις τόσο στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας όσο και στην Κοινωνία και δημιουργεί επιπτώσεις στη ζωή των άλλων ανθρώπων και τούτο γιατί η επιτυχία ή αποτυχία στο επάγγελμά του σημαίνει τη διασφάλιση ή μη των δικαιωμάτων των ανθρώπων κάτι που δεν συμβαίνει από την άσκηση των άλλων επαγγελμάτων.

Και εδώ δημιουργείται το ερώτημα: «Το έργο του Αστυνομικού είναι επάγγελμα ή εκτέλεση υψηλής αποστολής;» Η απάντηση βγαίνει αβίαστα από την αποστολή του και μόνο και είναι ότι: «Το αστυνομικό έργο είναι κοινωνικό λειτουργήμα».

13. Όλες τις ανωτέρω προϋποθέσεις θα πρέπει να έχει υπόψη του όποιος σκέπτεται σοβαρά να γίνει αστυνομικός ή να υπηρετεί στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, διαφορετικά η ένταξη ή παραμονή του σ' αυτό θα ήταν σφάλμα για τον ίδιο και θα απέβαινε σε βάρος των άλλων συναδέλφων του, του Σώματος και της Πολιτείας γενικότερα.

Η αρπαγή τσαντών σαν σύγχρονο κοινωνικό και αστυνομικό πρόβλημα

του Αστυνομίου Α' Ανδρέα Δρακόπουλου

Στο άρθρο αυτό γίνεται μια προσπάθεια προσέγγισης μιας από τις σύγχρονες μορφές εγκληματικότητας, της αρπαγής τσαντών, με την επισήμανση των βασικών χαρακτηριστικών στοιχείων του εγκλήματος αυτού, του τρόπου δράσης των κακοποιών και των δυσχερειών αντιμετώπισής του, και εντοπισμού των πιο χαρακτηριστικών κοινωνικών αιτίων που προκαλούν την αντικοινωνική αυτή συμπεριφορά χωρίς επέκταση στα γενικά κοινωνικά αίτια του εγκλήματος και τις διάφορες σχετικές θεωρίες που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς από κοινωνιολόγους και εγκληματολόγους.

1. Γενικά περί της «αρπαγής τσαντών» και του ποινικού κολασμού του εγκληματικού αυτού φαινομένου.

Τα τελευταία χρόνια και συγκεκριμένα από τις αρχές της 10ετίας του 1970 γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες μιας νέας μορφής της σύγχρονης εγκληματικότητας που λέγεται «αρπαγή τσαντών». Η νέα αυτή μορφή εγκληματικότητας, η οποία σχετίζεται με τα εγκλήματα της ιδιοκτησίας αρχικά προβλεπόταν από το άρθρο 374 του Π.Κ. και ετιμωρείτο σε βαθμό πλημ/τος.

Με την πάροδο του χρόνου, το εγκληματικό αυτό φαινόμενο αρχίζει να γίνεται ιδιαίτερα προσφιλές στους κακοποιούς, με αποτέλεσμα να σημειώσει μεγάλη έξαρση και να καταστεί κοινωνική μάστιγα. Για την αντιμετώπιση του εγκληματικού τούτου φαινομένου, το οποίο άρχισε να παίρνει επικίνδυνες διαστάσεις, υποχρεώθηκε η πολιτεία στη θέσπιση του Νόμου 1419/84, ο οποίος υπήγαγε το έγκλημα της «αρπαγής τσαντών» στις διακεκριμένες περιπτώσεις κλοπής και έκτοτε η αξιόποινη αυτή πράξη διώκεται σε βαθμό κακουργήματος.

Η υπαγωγή του εγκλήματος τούτου στις διακεκριμένες περιπτώσεις κλοπής, κρίθηκε αναγκαία λόγω της μεγάλης έξαρσης που παρατηρήθηκε, της επικινδυνότητας των δραστών της εγκληματικής αυτής πράξης και της ευκολίας διαφυγής τους. Οι κλοπές αυτές που διαπράττονται κατ' αυτό τον τρόπο έχουν εντονότερη κοινωνική σημασία, γιατί προσβάλλουν έντονα το συναίσθημα ασφάλειας του πολίτη και πλήττουν καίρια την αξιοπιστία της πολιτείας, δημιουργώντας έτσι την εντύπωση στην κοινή γνώμη, ότι το κράτος δεν είναι σε θέση να προφυλάξει τους πολίτες του από την κακοποιό δράση των διαφόρων εγκληματικών στοιχείων.

2. Βασικά χαρακτηριστικά στοιχεία του εγκλήματος της «αρπαγής τσαντών».

Εξετάζοντας τη νέα μορφή της σύγχρονης εγκληματικότητας που λέγεται «αρπαγή τσαντών», παρατηρούμε τα εξής βασικά χαρακτηριστικά στοιχεία:

Η μορφή αυτής της κλοπής δηλ. «η αρπαγή τσαντών» διαπράττεται αφ' ενός από δράστη κινούμενο με μηχανοκίνητο μετα-

φορικό μέσο και αφ' ετέρου κατά την αφαίρεση του αντικειμένου της κλοπής (τσάντας) ο δράστης δεν χρησιμοποιεί βία.

Επομένως δεν υπάρχουν στις διατάξεις του άρθρου 374 Π.Κ. οι περιπτώσεις αφαιρέσεως πράγματος (π.χ. γυναικείας τσάντας - χαρτοφύλακα κ.λπ.) από δράστη πεζό ή επιβαίνοντα σε ποδήλατο και γενικά σε μη μηχανοκίνητο μέσο, όπως αυτό ρητά αναφέρεται στον κ.ο.κ. Οι πράξεις αυτές υπάγονται στις «περίκλοπης» διατάξεις.

Επίσης δεν υπάγεται στις διατάξεις του 374 Π.Κ. η περίπτωση κατά την οποία ο δράστης με σωματική βία κατά του θύματος της κλοπής ή με απειλές ενωμένες με κίνδυνο του σώματος ή της ζωής, αφαιρέσει από άλλον ξένο κινητό πράγμα. Σ' αυτήν την περίπτωση έχουμε το αδίκημα της ληστείας προβλεπόμενο από το άρθρο 38 Ο Π.Κ. και τιμωρούμενο σε βαθμό κακουργήματος.

3. Τρόπος δράσης των «τσαντάκηδων» και χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτών.

Από τη μελέτη, εξέταση και ανάλυση των διαφόρων στοιχείων, προέκυψαν τα ακόλουθα σχετικά με την ταυτότητα των δραστών, του τρόπου δράσης και των χρησιμοποιούμενων από αυτούς μεθόδων.

α) Οι δράστες «αρπαγής τσαντών» είναι νεαρά κυρίως άτομα, τα οποία κατά κανόνα έχουν εθιστεί στη χρήση ναρκωτικών ουσιών, αποφεύγουν κάθε εργασία ή άλλη απασχόληση και συχνάζουν από πρωίας μέχρι αργά τη νύχτα σε διάφορα Μπαρ - Ζαχαροπλαστεία - Καφετέριες κ.λπ.

β) Για τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος επιλέγουν τις ημέρες καθώς και τα σημεία που παρουσιάζουν αιχμή στην αγοραστική και κυκλοφοριακή κίνηση. Δρουν καθ' όλο το 24ωρο και κυρίως τις απογευματινές και βραδυνές ώρες.

γ) Χρησιμοποιούν κλεμμένα αυτ/τα, μοτ/τες, μοτ/τα ή έχουν παραποιήσει τις πινακίδες κυκλοφορίας τους ή αφαιρέσει αυτές κ.λπ.

δ) Κατά κανόνα κινούνται και ενεργούν ανά δύο, ο ένας ως οδηγός του μηχανοκινήτου μέσου που επιβαίνουν και ο άλλος ως συνοδηγός και αυτοουργός της αφαίρεσης της τσάντας.

Οι κακοποιοί της κατηγορίας αυτής, συνήθως παρακολουθούν το υποψήφιο θύ-

μα, το οποίο τις περισσότερες φορές είναι γυναίκα, επειδή σχεδόν πάντα οι γυναίκες κρατούν τσάντες και επειδή προβάλλουν κατά τεκμήριο μικρότερη αντίσταση. Όταν κρίνουν ότι είναι ευνοϊκές γι' αυτούς οι περιστάσεις επιτίθενται αιφνιδιαστικά και πριν ακόμη το θύμα προλάβει να αντισταθεί, έχουν ήδη αφαιρέσει την τσάντα και στη συνέχεια έχουν εξαφανιστεί με το μεταφορικό μέσον που έχουν στη διάθεσή τους.

στ) Σε λίγες περιπτώσεις, όπως προκύπτει από τα επίσημα στατιστικά στοιχεία των διωκτικών αρχών, οι δράστες είχαν επιλέξει τα θύματά τους μεταξύ των πελατών τραπεζών ή άλλων πιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία έκαναν αναλήψεις χρημάτων και τα οποία δέχτηκαν επίθεση κατά την έξοδό τους από τα καταστήματα.

Συνήθης σκοπός - στόχος των δραστών «αρπαγής τσαντών» είναι η κάλυψη των άμεσων αναγκών τους. Για το λόγο αυτό τα υποψήφια θύματά τους επιλέγονται τυχαία, αρκεί οι περιστάσεις να ευνοούν τη σε βάρος τους εκδήλωση της εγκληματικής αυτής πράξης. Αν όμως για τους δράστες η αφαίρεση των μικροποσών που προσδοκούν από την πράξη τους αυτή, γιατί τα μεγάλα ποσά αποτελούν κατά τεκμήριο συμπτωματικές περιπτώσεις, είναι η πρόσκαιρη κάλυψη των αναγκών τους, για τα ανύποπτα θύματα είναι η υπολογισμένη οικονομική ανάγκη και γι' αυτό η στέρηση του ποσού αυτού κάνει πιο έντονο το αίσθημα της ανασφάλειάς τους.

Οι τσαντάκηδες είναι θρασείς, βίαιοι και λίαν επικίνδυνοι όπως προκύπτει από τα υπάρχοντα στατιστικά στοιχεία. Αυτοί, προκειμένου να επιτύχουν το στόχο τους, δεν διστάζουν να παρασύρουν τα θύματά τους στο οδόστρωμα επειδή «τολμούν» να αντιστέκονται, με αποτέλεσμα πολλές φορές να προκαλούνται σοβαροί τραυματισμοί στα όχεόμενα την επίθεση άτομα.

Η Αθήνα και η Θεσ/νίκη είναι οι δύο μεγαλουπόλεις, σε σύγκριση με τις άλλες πόλεις και την ύπαιθρο χώρα, στις οποίες εστιάζεται η εγκληματική δράση των «τσαντάκηδων». Οι ευνοϊκές κυκλοφοριακές συνθήκες που επικρατούν γι' αυτούς και οι οποίες τους επιτρέπουν την εύκολη διαφυγή, το χάος και η ανωνυμία που διέπει τις σχέσεις των κατοίκων των εν λόγω μεγαλουπόλεων, είναι οι κυριότεροι λόγοι διαπράξεως του εγκλήματος της αρπαγής τσαντών από τους κακοποιούς στις παρα-

πάνω πόλεις. Επίσης σαν κυριότεροι λόγοι για τους οποίους οι τσαντάκηδες επιλέγουν τις περιοχές, ημέρες, ώρες και το φύλο για την εγκληματική τους δράση δύναται να αναφερθούν οι παρακάτω:

α) Ως προς τις περιοχές τέλεσης:

Σε μερικές περιοχές Μαρούσι - Χαλάνδρι - Ηλιούπολη - Ψυχικό ο δείκτης ανόδου του εγκληματικού φαινομένου της αρπαγής τσαντών είναι αρκετά υψηλός σε σύγκριση με άλλες περιοχές. Η αυξημένη συχνότητα στις ανωτέρω περιοχές θα πρέπει να αποδοθεί στις ευνοϊκές κυκλοφοριακές συνθήκες που επιτρέπουν τη διαφυγή των δραστών, καθώς και στην προσδοκόμενη από τους δράστες λεία, λόγω του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων.

β) Ως προς τις ημέρες που προτιμούν οι δράστες:

Τη μεγαλύτερη συχνότητα διάπραξης του εξεταζομένου εγκλήματος, όσον αφορά τις ημέρες της εβδομάδας, έχει η Παρασκευή και τη μικρότερη το Σάββατοκύριακο. Η αυξημένη συχνότητα κρουσμάτων κατά την Παρασκευή, θα μπορούσε να ερμηνευθεί σαν προσπάθεια των δραστών να εξευρύνουν τα αναγκαία, για τη διασκέδαση του 2ημέρου που ακολουθεί, χρήματα. Τα μειωμένα περιστατικά κατά τα Σάββατοκύριακα πιθανόν να οφείλονται στο γεγονός ότι τα θύματα (γυναίκες) δεν μεταβαίνουν στην εργασία τους τις ημέρες αυτές και κατά κανόνα στις εξόδους τους συνοδεύονται από άντρες.

γ) Ως προς τις ώρες:

Οι τσαντάκηδες δρουν τόσο κατά την ημέρα όσο και κατά τη νύκτα, κυρίως όμως τις απογευματινές και βραδυνές ώρες. Οι παραπάνω ώρες συμπίπτουν με τις ώρες εξόδου των θυμάτων από τις οικίες τους για εργασία ή αναψυχή καθώς επίσης και με τις ώρες επανόδου στις οικίες τους.

δ) Ως προς το φύλο των θυμάτων:

Τα θύματα των κακοποιών της αρπαγής τσαντών είναι κυρίως γυναίκες για το λόγο ότι φέρουν συνήθως τσάντες, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζουν μειωμένη αντίσταση σε σχέση με τους άντρες.

Από όλα τα παραπάνω εκτεθέντα, προκύπτει ότι η αντικοινωνική συμπεριφορά των δραστών της εγκληματικής αυτής πράξης, φέρει τα στοιχεία της ιδιαίτερης θρασύτητας και βιαιότητας που θίγουν και προσβάλλουν έντονα το κοινωνικό σύνολο.

4. Δυσχέριες αντιμετώπισης του εγκληματικού φαινομένου της αρπαγής τσαντών.

Οι αρπαγές τσαντών, λόγω της ιδιομορφίας που παρουσιάζουν, έχουν το μικρότερο ποσοστό εξιχνίασης σε σύγκριση με τα άλλα κακουρήματα. Εξετάζοντας τους στατιστικούς πίνακες των διαπραχθέντων και εξιχνιασθέντων ή μη κακουρημάτων της τελευταίας τριετίας, παρατηρούμε τα εξής. Ο μέσος όρος εξιχνίασης για τις αρπαγές τσαντών είναι μόνο 9,5%, ενώ για τα άλλα κακουρήματα το ποσοστό εξιχνίασης ανέρχεται στο 54,1%.

Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί ότι ένα μέρος των περιπτώσεων που έχουν μέχρι

τώρα συλληφθεί οι δράστες, οφείλεται σε τυχαία περιστατικά, όπως π.χ. σε ανατροπή των δραστών από τη μηχανή κατά τη φυγή τους, σε βλάβη που προκαλείται στη μηχανή κατά τη διάπραξη του αδικήματος, σε καταδίωξη και σύλληψη των δραστών από πολίτες κ.λπ.

Οι λόγοι που δυσχεραίνουν τη σύλληψη των δραστών του συγκεκριμένου εγκλήματος είναι πολλοί. Κυριότεροι από αυτούς είναι:

α) Η εκτεταμένη εδαφική έκταση των μεγαλουπόλεων, οι υφιστάμενες τοπικές ιδιομορφίες που παρουσιάζουν, η διαρκής κίνηση πεζών γυναικών στους δρόμους και η ιλιγγιώδης ταχύτητα με την οποία κινούνται οι δράστες, η οποία ταχύτητα τους επιτρέπει την άμεση απομάκρυνση από τον τόπο του εγκλήματος.

β) Η αδυναμία αναγνώρισης των δραστών από τα θύματά τους και η παροχή κάθε πληροφορίας από αυτά στις καταδικαστικές αρχές, οφειλόμενη στον αιφνιδιασμό που υφίστανται από την επίθεση των κακοποιών.

γ) Η μη ανεύρεση επί των δραστών των προϊόντων του εγκλήματος (τσαντών), λόγω εγκρίτου απόρριψής τους σε διάφορα απόμερα σημεία.

δ) Η εκ μέρους των θυμάτων μη έγκαιρη γνωστοποίηση της σε βάρος τους διαπραχθείσης αρπαγής τσάντας, γεγονός που επιτρέπει την ακώλυτη διαφυγή των δραστών.

ε) Η πολύ καλή εκπαίδευση των κακοποιών στη χρήση των μηχανών μέσων και η αποφασιστικότητα (ρίσκο) που επιδεικνύουν κατά την οδήγησή.

στ) Τα μοτ/τα, μηχανές κ.λπ. που χρησιμοποιούνται από τους κακοποιούς είναι σχεδόν στην ολότητα τους κλεμμένα ή φέρουν κλεμμένους αριθμούς κυκλοφορίας, ή έχουν παραποιημένους αυτούς, ή δεν φέρουν αριθμό κυκλοφορίας κ.λπ. και

ζ) Οι μέχρι τώρα συλληφθέντες κακοποιοί, έχει διαπιστωθεί ότι είναι στην ολότητά τους ναρκωμανείς, βρισκόμενοι κατά τη σύλληψή τους υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών ή του συνδρόμου της αποστέρισης, με αποτέλεσμα να καθίσταται δυσχερής η εξέτασή τους και η εξιχνίαση του διαπραχθέντος από αυτούς εγκλήματος.

5. Κοινωνικά αίτια

Το κοινωνικό φαινόμενο της αρπαγής τσαντών αποτελεί μορφή της σύγχρονης εγκληματικότητας. Τα αίτια τα οποία γέννησαν, ανέθρεψαν και άνδρυσαν το σύγχρονο αυτό κοινωνικό φαινόμενο σε γενικές γραμμές είναι η ψυχολογική απελπισία της μοναξιάς, η ανωνυμία που σημαίνει και ευκολία διαφυγής, το ψυχολογικό αίσθημα της αδικίας, του ότι εγώ δεν έχω, ενώ άλλοι έχουν και γλεντάνε, το αίσθημα που έχουν κυρίως οι νέοι, ότι η ζωή τους στερεί όλες τις δυνατότητες απόλαυσης, με αποτέλεσμα να προσπαθούν να εξασφαλίσουν τα μέσα με άλλους τρόπους. Κάνοντας περαιτέρω ανάλυση του εξεταζομένου εγκλήματος, τα αίτια που συντείνουν στη διάπραξη αυτού είναι:

α) Η σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα.

Ένα εξαιρετικά σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος στην εποχή μας, είναι η δυσκολία προσαρμογής του στις συνεχώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες, που διαμορφώνονται κάτω από την επίδραση της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας.

Η εποχή μας εμφανίζει πρωτοφανή για την ιστορία της ανθρωπότητας ρυθμό τεχνολογικών μεταβολών, που αλλάζουν συνεχώς την όψη του κόσμου. Το βασικό πολιτιστικό και ψυχολογικό πρόβλημα είναι ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να αναπροσαρμόζει τους κανόνες της συμπεριφοράς του, τις αξιολογήσεις του, τις συναισθηματικές του αντιδράσεις, τις αισθητικές και ηθικές του αντιλήψεις με την ίδια ταχύτητα.

Αυτού του είδους η απόσταση ανάμεσα στις μεταβολές της υλικοτεχνικής υποδομής και του πολιτισμικού οικοδομήματος, φαινόμενο που ο αμερικανός κοινωνιολόγος OZBURN ονόμασε «πολιτισμική καθυστέρηση», είναι ένα σοβαρότατο πρόβλημα, το οποίο προκαλεί τις σύγχρονες κοινωνικές «ασθενείες».

Τα συμπτώματα των «ασθενειών» αυτών που είναι ενδεικτικά της κοινωνικής δυσπροσαρμοστικότητας, είναι η συνεχής τάση αμφισβήτησης των πάντων (αρχών, κανόνων, αξιών, θεσμών κ.λπ.) καθώς και μια διάχυτη ανασφάλεια σε συλλογικό και ατομικό επίπεδο, που δημιουργείται όχι μόνο από την αμφιβολία και την αμφιγλωσσία, αλλά και την αίσθηση της μοναξιάς, την απομόνωση και την αποξένωση του σύγχρονου ανθρώπου, φαινόμενο που οι κοινωνιολόγοι αποκαλούν «αλλοτρίωση».

β) Η κρίση των ηθικών αξιών.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ομαλή κοινωνική συμβίωση αποτελεί η από μέρους των μελών της κοινωνίας, αποδοχή ορισμένων βασικών ηθικών κανόνων και αξιών.

Η αποδοχή των κανόνων αυτών και αξιών συνεπάγεται εσωτερικευση, δηλ. δημιουργία εσωτερικών ρυθμιστικών γνωμών συμπεριφοράς. Ο κόσμος της συνείδησης είναι ακριβώς αυτή η εσωτερικευση κοινωνικών κανόνων που λειτουργούν σαν εσωτερικός σταθμός ελέγχου. Αυτός ο εσωτερικός έλεγχος είναι απόλυτα αναγκαίος για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και όπου αυτός δεν επαρκεί, επεμβαίνει η κοινωνία με τον εξωτερικό έλεγχο που ασκείται με ένα πλέγμα κυρώσεων.

Το πρόβλημα, όμως, για την κοινωνία γεννάται από τη στιγμή που οι κανόνες και αξίες τίθενται υπό αμφισβήτηση και δεν γίνονται αποδεκτές από μια μερίδα του κοινωνικού συνόλου. Τότε εμφανίζονται κοινωνικές αρρυθμίες και δυσλειτουργίες, που πολλές φορές παίρνουν τη μορφή αντικοινωνικότητας.

Στην εποχή μας, την οποία όπως είπαμε, χαρακτηρίζει η συνεχής μετάλλαξη των κοινωνικών δεδομένων και συνθηκών, είναι σύνηθες το φαινόμενο της αμφισβήτησης ορισμένων κάθε φορά κανόνων και

αξιών ή της μεταβολής της ιεράρχησης αυτών, με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση και αβεβαιότητα ως προς το τι είναι καλό ή κακό, ηθικό ή ανήθικο κ.ο.κ.

Η ηθική κρίση της εποχής μας δεν προσδιορίζεται από την αμφισβήτηση ορισμένων παραδοσιακών αξιών, αλλά και από το ότι μέσα από τη δημιουργούμενη σύγχυση αναδύονται πρακτικές που προσπαθούν να καθιερωθούν ως εναλλακτικές λύσεις, χωρίς βέβαια να έχουν κανένα ηθικό περιεχόμενο.

Από το σημερινό άνθρωπο αποδίδεται π.χ. μέγιστη αξία στο χρήμα και γενικά στα υλικά αγαθά, καθώς και στην επιδίωξη επικράτησης και στην επιδίωξη κύρους και δύναμης.

Στο βωμό των επιδιώξεων αυτών θυσιάζονται πλέον η ευσυνειδησία, η τιμιότητα, η ειλικρίνεια, ο σεβασμός, η αξιοπρέπεια, η αλληλεγγύη, η συμπόνια κ.λπ.

Επίσης, το αίσθημα του καθήκοντος, των υποχρεώσεων και της ευθύνης, υποχώρησε μπροστά στον υπέρμετρο τονισμό των δικαιωμάτων, του ωφελισμού και του ευδαιμονισμού.

Γενικά, το δόγμα της εποχής μας θα μπορούσε να πει κανείς είναι: Προσπάθησε να αποκτήσεις όσο το δυνατόν περισσότερα αγαθά με οποιαδήποτε μέσα και με όσο το δυνατόν λιγότερο μόχθο.

Η ηθική κρίση συμβάλλει στην αύξηση της εγκληματικότητας με ποικίλους τρόπους. Κατ' αρχήν εξασφαλίζει για τον εγκληματία ευνοϊκό κλίμα, που συνίσταται στη διευκόλυνση δικαιολόγησης της παράνομης πράξης του στον ίδιο τον εαυτό του και στην έλλειψη ηθικής δύναμης αντίδρασης στους άλλους.

γ) Η αλλοίωση του νοήματος και του σκοπού εργασίας.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι η κυριότερη αιτία για τη σύγχρονη κρίση της κοινωνίας είναι η αλλοίωση του νοήματος και του σκοπού της εργασίας.

Σκοπός του βιομηχανικού μας πολιτισμού έπρεπε να είναι η ελευθερία και η ευτυχία του ανθρώπου. Αντ' αυτών όμως επιδιώκεται μόνο το κέρδος. Ο εργαζόμενος δεν είναι στην εποχή μας παρά μια παραγωγική μηχανή, ένα εμπόρευμα.

Συμμετέχει στην παραγωγική εργασία κατά τρόπο μηχανικό, ώστε στην ουσία να καθίσταται ένα εξάρτημα της μηχανής, ένα ζων εργαλείο.

Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι ο άνθρωπος σήμερα αποκτά πραγματική νοοτροπία. Σκέπτεται δηλαδή και συμπεριφέρεται απέναντι στους συνανθρώπους του, όπως θα συμπεριφερότο απέναντι στα πράγματα. Έχει καταντήσει να υπολογίζεται ως πράγμα ή εμπόρευμα ή ως αριθμός.

Ο άνθρωπος της σύγχρονης κοινωνίας ζώντας στην ανωνυμία μέσα στις μεγάλες ανθρωπομάζες των μεγαλουπόλεων και ακολουθώντας μηχανικά τη διαδικασία καταμερισμού των έργων, συναναστρέφεται κυρίως με άγνωστους, με ξένους, με τους οποίους δεν αναπτύσσει κανένα συναισθηματικό δεσμό, αλλά έρχεται σε επαφή μόνο και μόνο για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, ο σημε-

ρινός άνθρωπος χάνει τα δημιουργικά του στοιχεία, που είναι απαραίτητα για την ισόρροπη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Η χαρά της δημιουργίας και το ευχάριστο βίωμα της αγνής συνεργασίας αντικαταστάθηκαν από τα αισθήματα του κενού, της ανίας και της πλήξης.

Συνέπεια όλων αυτών, που παραγνωρίζουν την ουσία της ανθρώπινης φύσης και αναγκάζουν τον άνθρωπο να ακολουθεί ένα ρυθμό ζωής χωρίς νόημα, είναι η δημιουργία δυστυχισμένων ανθρώπων, που δεν έχουν πλέον ποιοί είναι και γιατί ζουν.

Ο σημερινός άνθρωπος, μη μπορώντας πια να ζήσει όπως αυτός θέλει κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, έχει έντονο το αίσθημα της κοινωνικής δυσαρσκειας, με αποτέλεσμα να καταφεύγει σε πράξεις οι οποίες εμπεριέχουν το στοιχείο της αντικοινωνικότητας.

δ) Ο καταναλωτισμός.

Ανάκαθεν η οικονομική ανάγκη αποτελούσε σημαντικότερη πηγή εγκληματικότητας. Ο μεγάλος ποινολόγος F. LISZT είχε πει κάποτε ότι «η κοινωνική πολιτική είναι η καλύτερη αντεγκληματική πολιτική», τοποθετώντας έτσι την οικονομική ανάγκη ως τη σημαντικότερη πηγή εγκληματικότητας.

Στη σύγχρονη εποχή, όπου σημειώθηκε σημαντική άνοδος του βιοτικού επιπέδου των λαϊκών μαζών, το πρόβλημα αυτό δεν εμφανίζεται με την πρωτόγονη μορφή της γυμνής οικονομικής ανάγκης, αλλά με τη μορφή του καταναλωτισμού. Δεν υπάρχει πλέον η άμεση ανάγκη επιβίωσης, αλλά ένα πλέγμα δευτερογενών αναγκών, που καθορίζουν το καταναλωτικό πρότυπο του σημερινού ανθρώπου.

Το φαινόμενο του καταναλωτισμού, που συνίσταται στη συνεχή διερεύνηση του κύκλου των αναγκών που προωθεί τεχνητά η διαφήμιση, δημιουργεί έναν ανθρώπινο τύπο, ο οποίος σε αντίθεση με το παρελθόν, δεν διέπεται από μόνιμους προσανατολισμούς, ιδέες και ιδανικά για την οργάνωση της ζωής του. Ο σημερινός άνθρωπος οδηγείται στην άκριτη και ανεξέλεγκτη παραδοχή των απόψεων ενός καταναλωτικού περιβάλλοντος, το οποίο σαν μοναδικό κριτήριο αξίας και επιτυχίας χρησιμοποιεί την καταναλωτική επίδειξη.

Η καταναλωτική κοινωνία προωθεί κοινωνικά πρότυπα, που λειτουργούν κάτω από μια συντριπτική ψυχολογική πίεση, η οποία αναγκάζει το άτομο σε μια άσκοπη και αποδιοργανωτική για την προσωπικότητα καταναλωτική φροντίδα.

Η ιλιγγιώδης αύξηση των αναγκών προκαλεί μια αγχώδη σχέση του ανθρώπου με την επιδίωξη ικανοποίησής τους, έστω και αν οι ανάγκες αυτές κάθε άλλο παρά ουσιώδεις είναι.

Επακόλουθο της κατάστασης αυτής είναι μια μόνιμη οικονομική στενότητα, σε όλα τα εισοδηματικά επίπεδα, η οποία συνδυαζόμενη με την ανάγκη κοινωνικής προβολής, την χαλάρωση των ηθικών αξιών και την ανωμολήθεια του σημερινού ανθρώπου της καταναλωτικής μάζας, γίνεται μια σοβαρή πηγή εγκληματικότητας.

ε) Η Αστικοποίηση του πληθυσμού.

Το κοινωνικό αυτό φαινόμενο, αποτέλεσμα της έξαρσης της αστυφιλίας, που προκάλεσε η βιομηχανική ανάπτυξη μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αποτελεί μία από τις σοβαρότερες αιτίες της σύγχρονης εγκληματικής συμπεριφοράς. Η άποψη αυτή στηρίζεται στο ότι στις μεγαλουπόλεις δημιουργούνται ευνοϊκότερες συνθήκες γέννησης και εκδήλωσης εγκληματικής δράσης, σε σχέση με το χωριό ή τη μικρή επαρχιακή πόλη.

Μερικές από τις συνθήκες αυτές, που κρίνονται ως πιο σημαντικές, είναι:

α) Η μεταβολή των σχέσεων των ανθρώπων. Οι διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων του χωριού ή της κωμόπολης μεταβάλλονται στη μεγαλούπολη σε απρόσωπες και τυπικές, με αποτέλεσμα την εμφάνιση του φαινομένου της αλλοτρίωσης του ανθρώπου, το οποίο έχει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στη συμπεριφορά του.

Επίσης, λόγω των διαπροσωπικών σχέσεων στην κοινωνία του χωριού και της κωμόπολης, ο έλεγχος του κοινωνικού περιγύρου είναι έντονος, ενώ χαλαρώνει ή εκλείπει τελείως στη μεγαλούπολη.

β) Η αίσθηση του μεγέθους της κοινωνικής ανισότητας και της οξύτητας των κοινωνικών αντιθέσεων. Στη μεγαλούπολη είναι εύκολο να δει κανείς την κοινωνική ανισότητα, το χάσμα που χωρίζει το φτωχό από τον πλούσιο. Στο χωριό ή την επαρχιακή πόλη οι άνθρωποι βρίσκονται στο ίδιο σχεδόν κοινωνικό επίπεδο. Επί πλέον στη μεγαλούπολη είναι αισθητές οι οξύτητες και αντιθέσεις που δημιουργεί ο οικονομικός ανταγωνισμός και η πάλη των αντιτιθέμενων οραδών οικονομικών συμφερόντων, λόγω του ότι στη μεγαλούπολη διεξάγεται ο μεγαλύτερος όγκος των οικονομικών δραστηριοτήτων. Αυτό αποτελεί πρόσθετη αιτία κοινωνικής δυσαρσκειας.

γ) Η προσιτότητα των εγκληματογόνων παραγόντων. Στη μεγαλούπολη, σε αντίθεση με το χωριό ή την κωμόπολη οι εγκληματογόνοι παράγοντες είναι και περισσότεροι και κυρίως πιο προσιτοί. Στη μεγαλούπολη π.χ. οι κακές συναναστροφές, η ανηθικότητα, οι αρπαγές τσαντών κ.λπ. δεν μπορούν να ελεγχθούν στο βαθμό που ελέχονταν στο χωριό ή την κωμόπολη και τέλος

δ) Η δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος. Είναι αναμφισβήτητο ότι η μεγαλούπολη προσφέρει πολύ περισσότερες ευκαιρίες εγκληματικής δραστηριότητας και περισσότερη κάλυψη, απ' ότι το χωριό ή η κωμόπολη.

στ) Η υποβάθμιση του ρόλου της οικογένειας.

Από το κλίμα της γενικής αμφισβήτησης δεν ξέφυγε ούτε ο θεσμός της οικογένειας. Πολλοί στην εποχή μας χαρακτηρίσαν την οικογένεια σαν μηχανισμό καταπίεσης και κατασκευής προσχεδιασμένων προτύπων, που συντηρούν και διαιωνίζουν το «κατεστημένο».

Ανεξάρτητα από την παραπάνω θέση, είναι γεγονός ότι η βασική δομή της προσωπικότητας του ατόμου διαμορφώνεται μέσα στην οικογένεια. Όταν λοιπόν η οικογένεια λειτουργεί σωστά, είναι επόμενο

μέσα σ' αυτή να καλλιεργούνται υγιείς προσωπικότητες.

Όμως σήμερα, η κοινωνική επιρροή της οικογένειας δεν είναι αυτή που θα έπρεπε. Εκτός από τις βολές που έχει δεχθεί για τον κοινωνικό της ρόλο, οι οποίες οπωσδήποτε κλόνισαν τα θεμέλιά της, υπάρχουν και ορισμένοι άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν δυσμενώς τη λειτουργία της επιρροής της.

Ένας από τους παράγοντες αυτούς είναι η έξοδος της γυναίκας από το σπίτι, με την ένταξή της στην παραγωγική διαδικασία. Το γεγονός αυτό άφησε ένα δυσαναπλήρωτο κενό στην ανατροφή των παιδιών, το οποίο δεν μπόρεσαν δυστυχώς, να αναπληρώσουν οι διάφοροι παιδικοί σταθμοί ή μπέιμπυ σίτερς. Τα προβλήματα που δημιουργούνται σε μία οικογένεια με εργαζόμενους και τους δύο γονείς δεν είναι μόνο η αδυναμία διαθέσεως ικανού χρόνου για την ανατροφή των παιδιών, αλλά και η δημιουργία στο παιδί μιας ενδόμυχης στάσης αποστροφής προς την εργασία, που στηρίζεται στις καθημερινές του παραστάσεις των ψυχικά, πνευματικά και σωματικά καταπονημένων του γονέων, οι οποίες του δημιουργούν την πεποίθηση ότι η εργασία είναι πόνος.

Η ηθική κρίση της εποχής μας είναι επίσης ένας παράγοντας που επιδρά δυσμενώς στην οικογένεια, γιατί οι γονείς μέσα στο κλίμα της γενικής αμφισβήτησης δεν είναι πλέον σίγουροι για το κύρος και την αυθεντία των παραδοσιακών αρχών, στις οποίες πίστευαν και αρχίζουν να κλονίζονται και να αμφιταλαντεύονται ως προς τι πρέπει να δίδουν τα παιδιά τους.

Ένας άλλος παράγοντας είναι η αύξηση των έξωθεν επιρροών που ασκούνται στα μέλη της οικογένειας. Σ' αυτό αποφασιστικό ρόλο έπαιξε η ανάπτυξη των μέσων μαζικής ενημέρωσης και ιδιαίτερα της τηλεόρασης, η οποία αποτελεί πλέον ένα πρόσθετο μέλος της οικογένειας, με ακατανίκητη επιρροή, ιδιαίτερα στους νέους. Είναι γνωστή, για παράδειγμα η επίδραση που ασκούν στους νέους οι σκηνές βίας και εγκλημάτων, που παρουσιάζονται συχνά στην τηλεόραση, οι οποίες δημιουργούν την εντύπωση σ' αυτούς ότι τα φαινόμενα αυτά είναι μια συνηθισμένη καθημερινή υπόθεση.

Στο πλαίσιο αυτών των παραγόντων εντάσσεται και η μεγάλη αύξηση των διαζυγίων, που οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στον άκρατο εγωκεντρισμό του σημερινού ανθρώπου. Ο σημερινός άνθρωπος δεν βλέπει τίποτα πέρα απ' τον «εαυτόλη του». Δεν είναι διατεθειμένος να κάνει καμιά θυσία, καμιά παραχώρηση, κανένα συμβιβασμό. Κανένας γάμος όμως δεν μπορεί να σταθεί χωρίς τέτοια στοιχεία. Δεν χρειάζεται, βέβαια, να τονισθούν εδώ οι σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις που έχουν στην ψυχή του παιδιού όχι μόνο αυτός καθ' εαυτός ο χωρισμός των γονέων του, αλλά και οι διάφορες φάσεις αλληλοκατηγοριών, συγκρούσεων, καυγάδων και σοβαρών επεισοδίων, που προηγούνται συνήθως του χωρισμού και πολλές φορές συνεχίζονται και μετά απ' αυτόν.

Όλα αυτά δίνουν μια εικόνα της κατά-

στασης της σημερινής οικογένειας, η οποία, όπως αποδεικνύεται έχει σοβαρές αδυναμίες και προβλήματα. Όταν όμως η οικογένεια πάσχει, είναι φυσικό να πάσχει ολόκληρη η κοινωνία, αφού η πρώτη αποτελεί το κύτταρο της δεύτερης. Ο ρόλος όμως της οικογένειας στην κοινωνική συμπεριφορά του ατόμου είναι αποφασιστικός. Έρευνες σε ανήλικους εγκληματίες, αλλά και παρατηρήσεις σε ενήλικους φυλακισμένους έδειξαν πόσο καθοριστικά για την πορεία του ανθρώπου στη ζωή του είναι τα βιώματα της παιδικής ηλικίας.

6. Συμπεράσματα

Από όσα αναφέρθηκαν, αποδεικνύεται ότι το εγκληματικό φαινόμενο της αρπαγής τσαντών, είναι αποτέλεσμα της κρίσης των σύγχρονων κοινωνιών, την οποία προκάλεσε η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας.

Τίθεται, λοιπόν, εύλογο το ερώτημα. Η κρίση αυτή του τεχνικού πολιτισμού μας οφείλεται στην ίδια την τεχνική πρόοδο ή πρέπει να αναζητηθεί αλλού;

Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι καθοριστική για την πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε για την αντιμετώπιση της κρίσης και φυσικά των αιτίων εκείνων που παράγουν την εγκληματικότητα.

Η τεχνική πρόοδος, εισβάλλοντας με δυναμικό τρόπο στη ζωή των κοινωνιών, ήταν φυσικό να σαρώσει σχήματα και μορφές ζωής που είχαν αποκρυσταλλωθεί σε διάστημα πολλών αιώνων και να απαιτεί πλήρη αναπροσαρμογή όλων των κοινωνικών όρων και συνθηκών.

Ένα τέτοιο γιγάντιο φαινόμενο δεν μπορούσε να εξελιχθεί χωρίς αντινομίες και σφοδρούς κλυδωνισμούς. Είναι στη φύση των πραγμάτων το άνοιγμα μιας καινούριας προοπτικής να στοιχίζει σε πόνο και αγωνία. Οι ωδίνες του τοκετού σηματοδίνουν πάντα μια καινούρια δημιουργία.

Είναι λοιπόν κατανοητή η εμφάνιση των κοινωνικών ανωμαλιών και αναστατώσεων που προκάλεσε η τεχνική πρόοδος. Το ακατανόητο είναι, ότι οι κοινωνικές αυτές ανωμαλίες αντιμετωπίζονται με ημίμετρα με αποτέλεσμα να γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες σοβαρών εγκλημάτων, όπως είναι οι αρπαγές τσαντών, τα οποία προσβάλλουν έντονα το αίσθημα ασφαλείας των πολιτών και προκαλούν μεγάλη ανησυχία, φόβο και ανασφάλεια στο κοινό.

Το πρόβλημα της εγκληματικότητας δεν είναι δυνατόν να βρει τη λύση του μόνο στην ποινικοποίηση της αντικοινωνικής συμπεριφοράς με τη θέσπιση αυστηρών κανόνων δικαίου και της εφαρμογής αυτών περιπτώσεως συντρεχούσης.

Όλα τα παραπάνω, δηλαδή η ποινικοποίηση της αντικοινωνικής συμπεριφοράς, η θέσπιση και εφαρμογή αυστηρών ποινικών διατάξεων, ανήκουν στη σφαίρα καταστολής της εγκληματικότητας.

Μαζί με τα κατασταλτικά είναι επιτακτική ανάγκη να ληφθούν και ανάλογα προληπτικά μέτρα, τα οποία θα ελαχιστοποιήσουν τις πηγές εκείνες που προκαλούν την αντικοινωνική συμπεριφορά. Η αρπαγή τσαντών εμπεριέχει τα στοιχεία εκείνα αντικοινωνικής συμπεριφοράς, τα οποία συ-

νιστούν κατάφωρη παραβίαση θεσπισμένων κανόνων δικαίου.

Για την επιτυχή λοιπόν αντιμετώπιση του εγκληματικού αυτού φαινομένου προτείνεται:

1. Η χωροταξική κατανομή των μεγαλουπόλεων σε τομείς.

2. Η περιπολία από μοτ/στές Αστυνομικούς, στους καθορισθέντες τομείς, όλο το 24ωρο, ειδικότερα όμως τις βραδυνές και νυχτερινές ώρες.

3. Η εκτέλεση υπηρεσίας των ιδίων πάντα Αστυνομικών στον ίδιο τομέα, για να γίνουν γνώστες των τοπικών ιδιομορφιών που παρουσιάζει ο χώρος ευθύνης τους, γιατί τότε και μόνο θα προσφέρουν έργο στους τομείς πρόληψης - καταστολής.

4. Η ενημέρωση του κοινού από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (τηλεόραση - ραδιόφωνο - τύπο) περί του πώς πρέπει να αντιδράσουν και τι πρέπει να κάνουν σε περίπτωση που δεχθούν επίθεση από «τσαντάκηδες».

Η λήψη των παραπάνω αναφερομένων προληπτικών μέτρων, θα συμβάλλει αποφασιστικά στη μείωση του εγκλήματος της αρπαγής τσαντών.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

BIBΛΙΑ

1. Αλεξιάδη Στέργιου, Εγκληματολογία, Θεσ/νίκη 1985
2. Γιωτοπούλου - Μαραγκοπούλου Α., Εγχειρίδιο Εγκληματολογίας, Αθήνα 1984
3. Σπινέλη Κ., Εγκληματολογία, Αθήνα - Κομοτηνή 1985

ΑΡΘΡΑ

1. Από το περιοδικό «Αστυνομικά Χρονικά» Τόμος ΚΔ 1976:
 - α) Βία και κοινωνισμός σελ. 242
 - β) Το άτομον εις την σύγχρονον κοινωνίαν σελ. 402
 - γ) Η ηθική συνείδηση, σελ. 406
 - δ) Φταίει η τεχνική πρόοδος; σελ. 428
2. Από το περιοδικό «Αστυνομικά Χρονικά» Τόμος ΚΣΤ 1978
 - α) Γιατί εγκληματούν οι νέοι; σελ. 114
 - β) Αίτια της ηθικής καταπτώσεως του καιρού μας σελ. 376
 - γ) Αίτια και πρόληψις της εγκληματικότητας των νέων σελ. 590

ΣΧΕΣΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗ ΘΥΜΑΤΟΣ

«Παθητική» και «ενεργητική» πρόκληση του θύματος.

Χρ. Ε. Τσουραμάνη
Δικηγόρου – Εγκληματολόγου
Διδάκτορος Νομικής

Περιγραφή

1. Εισαγωγή
2. Η πρόκληση με ευρεία έννοια ή «παθητική» πρόκληση.
3. Η πρόκληση με στενή έννοια ή «ενεργητική» πρόκληση.
4. Η «παθητική» και η «ενεργητική» πρόκληση του θύματος στα ενδο-οικογενειακά εγκλήματα.

1. Εισαγωγή

Η μελέτη των σχέσεων του θύματος με τον δράστη απετέλεσε ανέκαθεν ένα από τα βασικά θέματα της θυματολογίας. Οι σχέσεις αυτές μελετήθηκαν με βάση διάφορες εγκληματικές πράξεις όπως π.χ. την ανθρωποκτονία, τον βιασμό κ.α., στις οποίες διαπιστώθηκε από τους ερευνητές η ύπαρξη σχέσεων αλληλεπίδρασης ανάμεσα στους πρωταγωνιστές τους, δράστη-θύμα. Σημαντικό στοιχείο των σχέσεων αυτών, το οποίο αποτελεί και «δογματική» κατά κάποιο τρόπο αρχή της θυματολογίας, είναι η λεγόμενη «πρόκληση» του θύματος. Σύμφωνα με την άποψη κορυφαίων επιστημόνων στο χώρο της θυματολογίας – κυρίως των Hans v. Henting⁽¹⁾, Benjamin Mendelsohn⁽²⁾, Henri Ellenberger⁽³⁾, Marvin Wolfgang⁽⁴⁾, Menahem Amir⁽⁵⁾ κ.α. – το θύμα μιας εγκληματικής πράξης προκαλεί τον δράστη με τη στάση-συμπεριφορά του, να στραφεί εναντίον του. Η εγκληματική δηλ. συμπεριφορά του δράστη αποτελεί απόρροια της προκλητικής προς αυτόν στάσης του θύματός του. Η ειδικότερη διερεύνηση της προκλητικής απέναντι στο δράστη, στάσης-συμπεριφοράς του θύματος, αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας μελέτης μας. Εξετάζοντας λοιπόν από μια πρώτη άποψη το θέμα της πρόκλησης του θύματος, θα πρέπει να παρατηρήσουμε πως η πρόκληση αυτή είναι δυνατό να εμφανιστεί με δύο μορφές: είτε σαν παθητική είτε σαν ενεργητική. Στην πρώτη από αυτές το θύμα εμφανίζεται – χωρίς φυσικά, το ίδιο να επιδιώκει κάτι τέτοιο – σαν ιδιαίτερα τρωτό και ευαίσθητο σε κάποιες εξωτερικές επιδράσεις, πράγμα που μόλις το αντιληφθεί σπεύδει να το εκμεταλλευτεί ο δράστης. Στη δεύτερη περίπτωση το ίδιο το θύμα με κάποιες ενέργειές του προκαλεί – με τη κυριολεξία του όρου – ή συμμετέχει ακόμα, στη θυματοποίησή του. Εδώ, μπορούμε ακόμη να πούμε πως στην πρώτη από τις παραπάνω περιπτώσεις έχουμε πρόκληση του θύματος με την ευρεία έννοια του όρου ενώ στη

δεύτερη πρόκληση με τη στενή έννοια. Άποψή μας, που θα προσπαθήσουμε να θεμελιώσουμε με όσα θα αναφέρουμε στη συνέχεια, είναι το ότι η πρόκληση του θύματος με ευρεία έννοια – η «παθητική» πρόκληση – αποτελεί μία αδικαιολόγητη δικαιολογία του δράστη για την παράνομη πράξη του, που δεν θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη από τους κριτές του, ενώ η πρόκληση με στενή έννοια – η «ενεργητική» πρόκληση – αποτελεί λόγο λήψης σοβαρά υπόψη της παράλληλης με εκείνη του δράστη «δράσης» του θύματος στη θυματοποίησή του, πράγμα που θα

Τα ηλικιωμένα άτομα συχνά πέφτουν θύματα εγκληματικών πράξεων.

πρέπει να οδηγήσει στο επιμερισμό των ευθυνών για τη τέλεση της αξιόποινης πράξης ανάμεσα σ' αυτό και στον δράστη. Ολοκληρώνοντας τη μελέτη μας θα αναφερθούμε στις χαρακτηριστικές περιπτώσεις εμφάνισης των εννοιών αυτών.

2. Η πρόκληση με ευρεία έννοια ή «παθητική» πρόκληση

Η παθητική μορφή της πρόκλησης του θύματος αναφέρεται στα θύματα εκείνα – άτομα ή ομάδες – που παρουσιάζουν μία *ευπάθεια*, η οποία οφείλεται στα δημογραφικά ή στα κοινωνικά χαρακτηριστικά τους.

Στη κατηγορία αυτή μπορούμε να υποθέσουμε πως ανήκουν: α) τα ηλικιωμένα άτομα β) οι γυναίκες (το «αδύνατο» λεγόμενο φύλο) γ) οι μετανάστες δ) οι κάτοικοι των φτωχικών συνοι-

Τα πολυτελή αυτοκίνητα αποτελούν διαρκή «πρόκληση» για τους επίδοξους διαρρήκτες

κών ε) άτομα που ζουν ιδιόρρυθμα π.χ. οι αλήτες, οι επαίτες στ) μέλη μειονοτικών ομάδων, ζ) άτομα που ασκούν κάποιο επικίνδυνο επάγγελμα και η) μέλη φυλετικών ομάδων π.χ. μαύροι, που ζουν σε χώρες στις οποίες ευδοκιμούν συγκεκριμένα ή απροκάλυπτα φυλετικές διακρίσεις.

Η διαπίστωση της *ευπάθειας* των παραπάνω κατηγοριών θυμάτων θα πρέπει να γίνεται ξεχωριστά σε κάθε κοινωνία, γιατί αποτελεί συνάρτηση των δομών της. Έτσι, πρέπει να παρατηρήσουμε πως η παραπάνω απαρίθμηση είναι μάλλον ενδεικτική και αναφέρεται απλά και μόνο στις κατηγορίες εκείνες προσώπων, τα οποία, συνήθως, οι περισσότερες κοινωνίες τοποθετούν στο περιθώριό τους, συμβάλλοντας με το τρόπο αυτό κι αυτές στην ευπάθειά τους, εξαιτίας της ελλιπούς προστασίας που τους παρέχουν.

Συμπληρωματικά πρέπει να πούμε πως ο εντοπισμός των *ευπαθών* μελών – ατόμων ή ομάδων – μιας κοινωνίας είναι βασικός για την άσκηση της κοινωνικής της πολιτικής γιατί έτσι θα ληφθούν τα κατάλληλα προληπτικά, για την εξάλειψη της μειονεκτικής τους αυτής θέσης, μέτρα. Ο εντοπισμός αυτός θα γίνει με τη διενέργεια ερευνών για τη διαπίστωση του αριθμού των θυμάτων ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικοοικονομικές τάξεις καθώς και ανάμεσα στα άτομα με τα διάφορα δημογραφικά χαρακτηριστικά.

Αν δεχθούμε τον παραπάνω ενδεικτικό κατάλογο των *ευπαθών* θυμάτων, νομίζω πως θα πρέπει να παρατηρήσουμε πως η ιδιότητά τους αυτή – η «μειονεξία» τους, αν μπορεί, έτσι, να την αποδώσει κανείς καλύτερα εννοιολογικά – είναι, ίσως, δυνατό να αφυπνίσει τις επιθετικές διαθέσεις του δράστη, ο οποίος πιστεύει έτσι πως δεν θα συναντήσει σοβαρή αντίδραση στην πραγμάτωση της παράνομης πράξης του. Η διαπίστωση από το δράστη της κατάστασης αυτής των υποψηφίων θυμάτων του αποτελεί γι' αυτόν το αναγκαίο ερέθισμα (*stimulus*), το οποίο και του δίνει το «πράσινο φως» στην ακίνδυνη(;) τέλεση της εγκληματικής του πράξης.

Με το τρόπο αυτό μπορούμε, λοιπόν, να παραδεχθούμε πως σε ορισμένες κοινωνίες, που δεν έχουν λάβει τη σχετική πρόνοια για την προστασία του συνόλου των μελών τους, το να είσαι μιας κάποιας ηλικίας άτομο, το να είσαι γυναίκα, το να είσαι μαύρος, μετανάστης, ομοφυλόφιλος, πόρνη, το να μένεις σε «γκέττο» κ.τ.λ. αποτελεί το *ερέθισμα* κάποιου για να κάνει κάποια αξιόποινη πράξη εναντίον σου, η οποία

Η προστασία των ανηλίκων αποτελεί ένα από τα κύρια καθήκοντα της Αστυνομίας

μπορεί να σου στοιχίσει τη ζωή σου, τη σωματική σου ακεραιότητα, τη τιμή και την υπόληψή σου, κάποιες σοβαρές ή ασήμαντες οικονομικές σου απώλειες κτλ.

Σε καμμία, όμως, περίπτωση δεν θα είναι λογικό να δεχθούμε πως η ιδιότητά σου αυτή, που σε κάνει *ευπαθή*, αποτελεί και μία *δικαιολογημένη* πρόκληση που μπορεί να επικαλεσθεί για να ελαφρύνει τη θέση του αυτός που σε έβλαψε.

Κάθε άτομο διαθέτει την ικανότητα να επιλέγει τους στόχους του καθώς και τις ενέργειες που θα κάνει για την επίτευξή τους. Γνωρίζει το καλό και το κακό. Ο δράστης μιας αξιόποινης πράξης μπορούσε προτού να την κάνει να επιλέξει άλλο δρόμο από αυτόν που τον οδήγησε στην πραγματοποίησή της. Όφειλε να αποφύγει τα διάφορα *ερεθίσματα* του περιβάλλοντός του που τον «ωθούσαν» σ' αυτή. Ένα από αυτά ήταν η «προκλητική» ιδιότητα του θύματός του. Αυτός, όμως, όχι μόνο δεν την απέφυγε αλλά, επιπλέον, την εκμεταλλεύτηκε με το «καλύτερο» τρόπο. Η ιδιότητα του θύματός του που φανέρωνε την αδυναμία του, οδήγησε τον δράστη να στραφεί εναντίον του, ενέργεια που ο ίδιος δεν ήταν *αναγκασμένος* να κάνει. Εφόσον αποφάσισε να την κάνει και την έκανε, πράγμα που δείχνει τη δυνατότητα επιλογής που είχε και άσκησε, δεν μπορεί ο ίδιος σε καμμία περίπτωση – εκτός κι αν μεσολάβησαν κι άλλος/οι παράγοντες που διαμόρφωσαν την απόφασή του – να ισχυρισθεί πως το θύμα του τον *προκάλεσε*⁽⁶⁾. Πρόκληση του θύματος, η οποία θα δικαιολογούσε ίσως την πράξη του δράστη, θα υπήρχε μόνο αν αυτή συντελούσε κατά κύριο λόγο στην αφαίρεση της δυνατότητάς του να επιλέξει την πραγματοποίηση ή μη της αξιόποινης πράξης του.

Έτσι συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε πως εδώ έχουμε μία *ψευδο-πρόκληση* από την πλευρά του θύματος, η οποία θα ήταν εντελώς παράλογο, εφόσον γίνει επίκλησή της από τον ενδιαφερόμενο δράστη, να αποτελέσει μία αξιόλογη δικαιολογία για την εγκληματική συμπεριφορά του.

3. Η πρόκληση με στενή έννοια ή «ενεργητική» πρόκληση

Σαν πρόκληση με στενή έννοια ή ενεργητική πρόκληση θα πρέπει να χαρακτηρίσουμε εκείνη που περιέχει πράξεις ή παραλείψεις του θύματος που δείχνουν ενεργό συμμετοχή του στη θυματοποίησή του. Στην περίπτωση αυτή ο *ρόλος* του θύματος στη τέλεση της εγκληματικής πράξης που γίνεται εναντίον του είναι ιδιαίτερα σημαντικός και θα πρέπει να εκτιμάται ανάλογα με το βαθμό συμμετοχής του σ' αυτή. Η συμμετοχή αυτή αποτελεί την κατά κυριολεξία *πρόκληση* του θύματος, μια πρόκληση που είναι, θέβαια, κάτι πολύ περισσότερο από το απλό ερέθισμα της προηγούμενης περίπτωσης.

Έτσι, μπορούμε να υποθέσουμε πως κάτω από ορισμένες περιστάσεις είναι δυνατό τα θύματα, να είναι – ακόμα και εξίσου με τον δράστη – πραγματικά υπεύθυνα για τη θυματοποίησή τους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα θυμάτων

των περιστάσεων αυτών είναι τα ακόλουθα:

α. ο οδηγός που αφήνει τα κλειδιά του στη μηχανή του αυτοκινήτου του για αρκετή ώρα, με συνέπεια να του το κλέψουν.

β. ο καταστηματούχος που δέχεται επιταγές για εξόφλησή του χωρίς να διαπιστώσει προηγουμένως τη φερεγγυότητα του πελάτη του, και ο οποίος τις βρίσκει ακάλυπτες όταν τις πηγαίνει στη Τράπεζα για πληρωμή.

γ. ο Α οδηγός ΙΧ που βρίζει τον Β οδηγό ΙΧ για αντικανονική οδήγηση, τον οποίο ο Β σαν δυνατότερος μυϊκά «σπάζει στο ξύλο».

δ. ο σύζυγος που κακοποιούσε για μεγάλο χρονικό διάστημα τη σύζυγό του, η οποία μη «αντέχοντάς» τον άλλο, τον σκοτώνει την ώρα που κοιμάται.

Η μελέτη της υπευθυνότητας του θύματος στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να περιλαμβάνει την διαπίστωση του βαθμού συμμετοχής του στην αξιόποινη πράξη που έγινε σε βάρος του. Η διαβάθμιση της συμμετοχής του αυτής μπορεί να ξεκινήσει από την παράλειψη από αυτό ορισμένων στοιχειωδών πράξεων που θα απέτρεπαν τη θυματοποίησή του (ανωτ. παραδ. α' και β') και να φτάνει μέχρι τη διενέργεια από αυτό ορισμένων πράξεων που θα την έκαναν πάρα πολύ πιθανή (ανωτ. παραδ. γ' και δ').

Η ανεξέλεγκτη, ωστόσο, αποδοχή της συμμετοχής πρόκλησης του θύματος στη θυματοποίησή του είτε αυτή οφείλεται σε πράξεις είτε σε παραλείψεις του, δημιουργεί ορισμένα περίπλοκα προβλήματα. Το σπουδαιότερο από αυτά είναι η θεώρηση του θύματος σαν ολοκληρωτικά υπεύθυνου για την αξιόποινη πράξη, που έγινε εναντίον του. Αυτό κυρίως συμβαίνει με τα θύματα θιασμού. Ο ακριβής εντοπισμός του βαθμού υπευθυνότητας του θύματος, που θα πρέπει να στηρίζεται στην ενδελεχή και από κάθε άποψη καθώς και μακριά από κάθε προκατάληψη, διερεύνηση όλων των πτυχών κάθε εγκλήματος, θα αποτρέψει το παράλογο ενδεχόμενο, να θεωρηθεί το θύμα περισσότερο «δράστης» από τον ίδιο τον δράστη. Το θύμα μπορεί να προκαλεί, δεν είναι μόνο όμως αυτό υπεύθυνο για τη θυματοποίησή του. Δράστες που «παρασύρονται» από τα θύματα τους σε τέτοιο βαθμό, έτσι ώστε να κάνουν κάτι που στην πραγματικότητα επιθυμούν να αποφύγουν, είτε δεν υπάρχουν καθόλου είτε κι αν υπάρχουν είναι ελάχιστοι.

Ένα ακόμη πρόβλημα όσον αφορά τη μορφή αυτή πρόκλησης του θύματος που εξετάζουμε εδώ, είναι η διερεύνηση της πρακτικής χρησιμότητας της διαπίστωσης του μεγέθους της υπευθυνότητας του θύματος. Η απόδειξη της υπευθυνότητας του θύματος θα επηρεάσει την απόφαση του δικαστηρίου που δικάζει τον δράστη για την ενοχή ή την αθώωσή του; Η μόνο θα προσδιορίσει το μέγεθος της ποινής που θα του επιβληθεί; Θα καθορίσει ακόμη τη καταβολή αποζημίωσης ή μη στο θύμα ή και το ύψος της – όταν και όπου νομοθετικά προβλέπεται; Αυτές είναι μερικές από τις ερωτήσεις που αφορούν το πρόβλημα αυτό. Οι απαντήσεις που δίνονται σ' αυτές ποικί-

λουν ανάλογα με τις σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις καθώς και με τα ειδικότερα χαρακτηριστικά κάθε κρινόμενης περίπτωσης. Εκείνο που θα πρέπει ωστόσο, να τονισθεί εδώ, είναι ότι οφείλεται να λαμβάνεται σ' όλες τις παραπάνω περιπτώσεις σοβαρά υπόψη η συμμετοχή-πρόκληση του θύματος στη θυματοποίησή του, μια και αποτελεί, κατά κάποιο τρόπο, έναν από τους αναγκαίους όρους της αξιόποινης πράξης, οι επιπτώσεις της οποίας πρέπει πλέον να κατανεμηθούν δίκαια ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της.

4. Η «παθητική» και η «ενεργητική» πρόκληση του θύματος στα ενδο-οικογενειακά εγκλήματα.

Στη κατηγορία των ενδοοικογενειακών εγκλημάτων ανήκουν κατά γενικό κανόνα όλες οι αξιόποινες πράξεις που μπορεί να τελεσθούν από δράστες σε θύματα που ανήκουν στην ίδια οικογένεια. Έτσι, ενδο-οικογενειακά εγκλήματα είναι ο φόνος, οι σωματικές βλάβες, η εξύβριση, η υπεξαίρεση, η αιμομειξία, η παιδεραστία κ.α. που μπορούν να γίνουν από άτομα που συνδέονται μεταξύ τους με οποιοδήποτε βαθμό συγγένειας. Σαν πιο ενδιαφέρουσες περιπτώσεις τέτοιων εγκλημάτων μπορούμε να θεωρήσουμε το φόνο του συζύγου από σύζυγο, την κακοποίηση της συζύγου από τον σύζυγο και την κακοποίηση των παιδιών σεξουαλική ή μη είτε από τον ένα είτε και από τους δύο γονείς τους. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις, πρέπει να παρατηρήσουμε, πως η παθητική μορφή της πρόκλησης του θύματος είναι δεδομένη. Η ιδιότητα του/της συζύγου, ή του παιδιού δημιουργεί στο θύμα μία ιδιαίτερη ευπάθεια απέναντι στο δράστη σύζυγο/πατέρα, ιδιαίτερα αν συνοδεύεται και από άλλα χαρακτηριστικά όπως η μικρή ηλικία ή το θηλυκό γένος, η οικονομική εξάρτηση ή η μυϊκή αδυναμία, που την επιτείνουν μάλλον παρά την περιορίζουν.

Ενεργητική όμως πρόκληση του θύματος στις περιπτώσεις αυτές υπάρχει στους ακόλουθους συνδυασμούς: (Η παράθεση των παρακάτω περιπτώσεων είναι από εκείνες που έχουν απασχολήσει τη κοινή γνώμη αρκετές φορές.)

α. ο κακοποιών τη σύζυγο, σύζυγος (δράστης) πέφτει θύμα φόνου της κακοποιούμενης συζύγου (θύματος).

β. ο αιμομεικής πατέρας (δράστης) πέφτει θύμα φόνου του σεξουαλικά κακοποιούμενου παιδιού του (θύματος).

γ. ο εκμεταλλεζόμενος τη σεξουαλική απειρία της ανήλικης ανηψιάς του, θείου Β (δράστης), πέφτει θύμα ξυλαδαρμού (σωματικών βλαβών) από τους γονείς της (δράστες) μόλις μαθαίνουν τις «δραστηριότητές» του με την ανήλικη κόρη τους.

Και στις τρεις παραπάνω ενδεικτικές περιπτώσεις παρατηρούμε πως το θύμα του φόνου στις δύο πρώτες και της σωματικής κακοποίησης στη τρίτη, είναι το προϊόν μιας έντονης και γενικά κοινωνικά αποδοκιμαζόμενης στάσης / συμπεριφοράς. Το θύμα στις περιπτώσεις αυτές ήταν ο δράστης αξιόποινων πράξεων – σωματικής βλάβης, αιμομειξίας, παιδεραστίας – οι οποίες προ-

κάλεσαν μια πραγματικά δικαιολογημένη ενέργεια από την πλευρά του αρχικού θύματος / νέου δράστη εναντίον του. Η δικαιολογία της ενέργειας αυτής – έστω κι αν απαγορεύεται η αυτοδικία – στηρίζεται στον υπερβολικά μεγάλο βαθμό πρόκλησης από την πλευρά του αρχικού δράστη / νέου θύματος. Η αγανάκτηση της κακοποιημένης συζύγου, του θύματος αιμομειξίας παιδιού και των γονέων του θύματος παιδεραστίας – την οποία αντιλαμβάνονται σαν προσωπική τους προσβολή – παιδιού, εκφράστηκε με ανάλογες(;) των προσβολών που υπέστησαν πράξεις, πράγμα που δείχνει την ιδιαίτερα σημαντική συμβολή του θύματος σ' αυτές, για τις οποίες το θύμα αυτό τιμωρήθηκε, όχι βέβαια, με το τρόπο που όριζε η έννομη τάξη, αλλά, γι' αυτό, φυσικά δεν θα πρέπει να θεωρηθεί σαν αποκλειστικά υπεύθυνος εκείνος που το τιμώρησε με το τρόπο αυτό. Στις περιπτώσεις αυτές πιστεύουμε πως η επιβολή μιας τυπικής ποινής για την ικανοποίηση απλώς και μόνο του γράμματος του νόμου, θα ήταν περισσότερο κοινωνικά αποδεκτή από την επιβολή μιας ουσιαστικής / τιμωρητικής ποινής κατά του νέου δράστη / αρχικού θύματος που με την έστω και παράνομη πράξη του «αποτίναξε τα δεσμά» που του είχε επιβάλλει ο «δυνάστης» του νέου θύμα / αρχικός δράστης.

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε, με βάση τα παραπάνω, να διατυπώσουμε την άποψη πως σε ορισμένες κατηγορίες ενδο-οικογενειακών εγκλημάτων, όπως π.χ. σ' αυτές που ήδη αναφέραμε στα τρία παραδείγματά μας, εξαιτίας της ιδιάζουσας φύσης των διαπροσωπικών σχέσεων των πρωταγωνιστών τους, η «ενεργητική» πρόκληση του θύματος – εφόσον αποδεικνύεται με ακλόνητα στοιχεία – δεν θα ήταν καθόλου παράλογο να θεωρηθεί σαν λόγος μείωσης – σε βαθμό που να την καθιστά εντελώς τυπική – της τιμωρίας του δράστη και γιατί όχι, ακόμα, και σε πλήρη απαλλαγή του, για ορισμένες ιδιαίτερα χαρακτηριστικές περιπτώσεις. Η δικαιοσύνη που αποδίδεται από το νόμο δεν είναι πάντοτε η ουσιαστική δικαιοσύνη, στην οποία στηρίζονται τα θεμέλια της κάθε κοινωνίας.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

(1) Βλ. σχετ. Hans v. Henting, «Remarks on the interaction of perpetrator and victim» στο J. of Criminal Law, Criminology and Police Science. 31 (March-April) 1941, σελ. 303-309 του ίδιου «The Criminal and his victim: Studies in the Sociobiology of Crime», New Haven, Conn., 1948.

(2) Βλ. σχετ. Ben Mendelsohn, «The origin of the doctrine of victimology» στο *Excerpta Criminologica* 3,3 (May-June) 1963, σελ. 239-244.

(3) Βλ. σχετ. H. Ellenberger, «Relations Psychologiques Entre le Criminel et la Victime» στη *Revue Internationale de Criminology et de Police Technique* 1954, σελ. 103-121.

(4) Βλ. σχετ. M. Wolfgang, «Patterns in Criminal Homicide», Philadelphia, 1958.

(5) Βλ. σχετ. Men. Amx, «Patterns of Forcible Rape» Chicago, 1971.

(6) Ανάλογη άποψη υποστηρίζεται και από Clyde W. Franklin II και Alice P. Franchyn, σε άρθρο τους με τίτλο: «Victimology revisited: A critique and suggestions for future direction», που δημοσιεύθηκε στο *Criminology*, Vol. 14, No 1 (May 1976), σελ. 177-214.

Ε.Κ.Α.Μ. ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΨΗΦΟΥΝ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ

Η Ε.Κ.Α.Μ. (Ειδική Κατασταλτική Μονάδα) αποτελεί ένα αυτοτελές Τμήμα της Δ/νσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής και αποτελείται από δύο Διμοιρίες. Η μία διμοιρία έχει την έδρα της σε χώρο της Δ.Α.Ε. και καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος του Ελλαδικού χώρου και η δεύτερη διμοιρία έχει έδρα τον αερολιμένα του Ελληνικού με αποκλειστική αποστολή τη λήψη μέτρων στους χώρους των αφίξεων - αναχωρήσεων για πρόληψη κάθε τρομοκρατικής ενέργειας, ιδρύθηκε δε μετά τις επιθέσεις στα αεροδρόμια της Ρώμης και της Βιέννης το 1985. Διοικήτής της Ε.Κ.Α.Μ. είναι ο Αστυν. Υποδ/ντής κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ Ιωάννης με Υποδ/ντή τον Αστυν. Α' κ. ΑΡΓΥΡΗ Νικόλαο και βοηθό τον Αστυν. Β' ΜΑΥΡΟΥΛΕΑ Μιχαήλ. Στο χώρο της Β. Ελλάδας υπάρχει ανάλογη Υπηρεσία με έδρα την Θεσ/νίκη.

Η Ε.Κ.Α.Μ./1η διμοιρία έχει **σαν αποστολή:** Την ταχεία και αποτελεσματική επέμβαση σε σοβαρές και εξαιρετικά επικίνδυνες καταστάσεις, όπως είναι οι ένοπλες συγκρούσεις, οργανωμένες ληστείες, αεροπειρατείες, απαγωγές προσωπικοτήτων και γενικά σε περιπτώσεις για τις οποίες απαιτείται επέμβαση προσωπικού άρτια εκπαιδευμένου και πλήρως εξοπλισμένου με

σύγχρονα όπλα και τεχνικά μέσα. Η οργάνωση, σύνθεση, εκπαίδευση των ανδρών όπως και τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, καθιστούν την μονάδα αυτή ικανή για την εκπλήρωση της αποστολής της.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: Οι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ. προέρχονται κατά κανόνα από αστυνομικούς που έχουν υπηρετήσει στις Ειδικές Δυνάμεις του Στρατού και για να ενταχθούν στην Υπηρεσία επιλέγονται από τη Διοίκηση, υποβάλλονται σε τρίμηνη βασική εκπαίδευση και αξιολογούνται απόλυτα. Όλοι οι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ./1ης Διμοιρίας εκπαιδεύονται καθημερινά με βάση προγράμματος που εγκρίνεται από το Υ.Δ.Τ. και περιλαμβάνει τροχάδην, Σουηδική Γυμναστική, ΤΑΕΚ-WON-DO, Μποξ, αναρριχήσεις - καταρριχήσεις (σε κτίρια, βράχους και ελικόπτερα), Συνοδεία Υψηλών Προσώπων, τακτικές εκκαθάρισης οικιών και ακριτικών περιοχών, τακτική ανακατάληψης Αεροσκαφών, εκρηκτικά, αυτοσχέδιους μηχανισμούς, τακτική δυσμενούς διαβίωσης, πορείες, σκοποβολή μάχης και άλλα. Καθημερινά, μετά τη λήξη της εκπαίδευσης, βρίσκονται σε 24ωρη ετοιμότητα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ: Την τελευταία 5ετία η Ε.Κ.Α.Μ. έχει λάβει μέρος στις

παρακάτω αποστολές:

α) Διασώσεις: Σε περισσότερες από 15 περιπτώσεις χρειάστηκε η συνδρομή της Ε.Κ.Α.Μ. σε έρευνες για διάσωση κινδυνευόντων ατόμων (πρόσκοποι στην Πάρνηθα, η μητέρα με τα τρία παιδιά στον Υμηττό, ο Ισπανός με την οικογένειά του στη χιονισμένη Πάρνηθα κ.λπ.).

β) Συνοδεία επισήμων προσώπων: Όταν επίσημα πρόσωπα επισκέπτονται την χώρα μας, η Ε.Κ.Α.Μ. διατίθεται σε συνοδεία αυτών.

γ) Σύλληψη - εξουδετέρωση επικινδύνων ψυχοπαθών και κακοποιών. Την τελευταία 5ετία η Ε.Κ.Α.Μ. έχει επέμβει σε περισσότερες από 120 περιπτώσεις.

δ) Συνεργασία με Δ/νση Αστυνομικών Επιχειρήσεων. Σε 40 περιπτώσεις σοβαρής διασάλευσης της τάξης (χώροι όπου εκδηλώθηκε βία κ.λπ.) η Ε.Κ.Α.Μ. επενέβη σε συνεργασία με τις άλλες Μονάδες της Δ.Α.Ε.

ε) Συνδρομή στη Δ. Ασφάλειας. Σε πολλές περιπτώσεις η Ε.Κ.Α.Μ. έχει συνδράμει τα διάφορα Τμήματα της Δ/νσης Ασφαλείας σε σοβαρές και δύσκολες επιχειρήσεις.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί η επιχείρηση για τη σύλληψη του επικινδύνου κακοποιού Ρωχάμη όπως επίσης ο εντοπισμός και η σύλληψη των επικινδύνων φυγόποιων - φυγόδικων (ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ - ΒΡΑΝΑΣ - ΓΡΥΛΛΑΚΗΣ - ΑΡΒΕΛΑΚΗΣ) που έγινε πρόσφατα στην περιοχή της Κρήτης.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι στη μάχη της Κρήτης οι επίλεκτες δυνάμεις της Αστυνομίας έκαναν την πιο εντυπωσιακή τους εμφάνιση. Βάσει οργανωμένου σχεδίου και τακτικής,

Στιγμιότυπα από την εκπαίδευση των ανδρών της Ε.Κ.Α.Μ. σε ταχεία καταρρίχηση από ελικόπτερο.

εξαπόλυσαν ανθρωποκνηνηγό σε κάθε γωνία του νησιού για την εντόπιση και σύλληψη των επικίνδυνων δραπετών - δολοφόνων από τις φυλακές της Νεάπολης της Κρήτης. Βρέθηκαν αντιμέτωποι με τους κακοποιούς και έπαιξαν κορώνα γράμματα τη ζωή τους. Ο Διοικητής της Ε.Κ.Α.Μ. μάλιστα Αστυν. Υποδ/ντής ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ Ιωάννης μαζί με τον Αστυν. Υποδ/ντή ΣΤΑΜΟΠΟΥΛΟ Άγγελο της Α.Δ. Χανίων τραυματίστηκαν ελαφρά από πυροβόλο όπλο αφού πρώτα κατάφεραν να εξουδετερώσουν τον ένα από τους δραπετές, τον εγκέφαλο της απόδρασης Νίκο Βασιλακάκη. Στη συνέχεια οι υπόλοιποι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ. κατάφεραν, μετά από υπεράνθρωπες προσπάθειες με δυσμενείς συνθήκες και σε απόκρημνες περιοχές να συλλάβουν τους υπόλοιπους. Θα ήταν παράληψη αν δεν αναφέραμε εδώ τη μεγάλη βοήθεια που προσέφεραν στην εξέλιξη της επιχείρησης τα δύο ελικόπτερα που πρόσφατα απέκτησε η Υπηρεσία αυτή καθώς και οι ηρωικές προσπάθειες των χειριστών - Αξιωματι-

κών της Αεροπορίας Στρατού που συνεργάστηκαν άψογα με τους άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ.

Με τα γεγονότα της Κρήτης οι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ. πέρασαν στην πρώτη γραμμή της φλέγουσας και από άλλα γεγονότα επικαιρότητας.

Ίσως για τους περισσότερους, η ύπαρξη της Ε.Κ.Α.Μ., της ομάδας εκείνης των αστυνομικών που εκπαιδεύεται σκληρά για να αντιμετωπίσει παρόμοιες καταστάσεις όταν χρειασθεί, να περνούσε απαρατήρητη. Μέχρι τώρα οι Ειδικές Δυνάμεις της Αστυνομίας έχουν προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στον αγώνα κατά του εγκλήματος και της τρομοκρατίας και με τη διάσωση προσώπων που βρίσκονται σε κίνδυνο.

Η υπόθεση της μεγαλύτερης απόδρασης των τελευταίων χρόνων έδωσε τη μεγάλη ευκαιρία στους άνδρες των Ειδικών Δυνάμεων να αποδείξουν στην πράξη τις ικανότητές τους. Απέδειξαν ότι μπορούν να κάνουν πολλά αρκεί βέβαια να είναι εφοδιασμένοι με όλα εκείνα τα απαραίτητα μέσα και τον εξοπλισμό που διαθέτουν οι αντίστοιχες μονάδες της Αστυνομίας στο εξωτερικό. Καθημερινά γίνονται προσπάθειες για εφοδιασμό με όλα τα σύγ-

χρονα μέσα σε συνδυασμό πάντοτε με τις ανάγκες της Ε.Κ.Α.Μ. και τις δυνατότητες της Υπηρεσίας γενικότερα.

Τις τελευταίες μέρες και ύστερα από την επιχείρηση εντοπισμού των δραπετών στην περιοχή Κρήτης γίνονται προσπάθειες εφοδιασμού της Ε.Κ.Α.Μ. με σκύλους - ανιχνευτές που θα βοηθήσουν αποτελεσματικά το έργο της, μειώνοντας τις πιθανότητες να έχουν απώλειες σε έμφυχο υλικό. Το μόνο προνόμιο που απολαμβάνουν οι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ. σαν αμοιβή για τους κινδύνους που διατρέχουν είναι η από το Νοέμβριο του 1988 αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας στην Ε.Κ.Α.Μ. σαν διπλάσιος συντάξιμος χρόνος.

Η εκπαίδευσή τους είναι πραγματικά πολύ σκληρή. Πρέπει κάποιος να το έχει βάλει βαθιά μέσα του και να το θέλει αληθινά για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στις φθορές και στις φοβερές δοκιμασίες. Δεν θα είναι υπερβολή να πούμε ότι όσοι βρίσκονται σήμερα στις γραμμές της είναι "έρωτευμένοι" με τη δουλειά τους. Ο κίνδυνος που αντιμετωπίζουν καθημερινά είναι πολύ μεγάλος, τόσο κατά το στάδιο της εκπαίδευσης όσο και κατά τη διεξαγωγή των διαφόρων επιχ/σεων. Επίσης δεν έχουν ελεύθερο χρόνο για κοινωνικές δραστηριότητες γιατί βρίσκονται όλο το 24ωρο σε αυστηρή ετοιμότητα για να μπορούν να αντιμετωπίσουν κάθε έκτακτο γεγονός που παρουσιάζεται και απαιτεί την επέμβαση ειδικά εκπαιδευμένου και εξοπλισμένου προσωπικού.

Οι «υπεραστυνομικοί» πρέπει με την εκπαίδευσή τους να ξεχάσουν τι θα πει φόβος. Οι σφαίρες να σκάνε στα πόδια τους και να μην... καταλαβαίνουν τίποτα. Ίσως βέβαια όλα αυτά θυμίζουν σε κάποια φάση αστυνομική ταινία με πλούσια δράση ή μεταφορά στην οθόνη των προσπαθειών και των έργων των αντιστοιχών ομάδων του εξωτερικού, αλλά όλα συμβαίνουν στην πραγματικότητα.

Στην Κρήτη οι άνδρες των Ειδικών Μονάδων της Αστυνομίας ήταν αποφασισμένοι να κάνουν το καθήκον τους όποιο και αν ήταν το τίμημα. Εξάλλου γνωρίζουν πολύ καλά και τους κινδύνους της δουλειάς τους που ασφαλώς είναι απείρως πολλαπλάσιοι απ' αυτούς των άλλων αστυνομικών. Με μια κινητοποίηση άνευ προηγουμένου και έχοντας στη διάθεσή τους ότι ζήτησαν, οι άνδρες της Ε.Κ.Α.Μ. μεταβλήθηκαν σε αμείλικτους διώκτες των παρανόμων δραπετών. Έτσι και αυτή τη φορά η κινητοποίηση της Αστυνομίας στην Κρήτη για τη σύλληψη των δραπετών στέφτηκε με επιτυχία.

Ματωμένη απόδραση

Η απόδραση οκτώ υπόδικων από τις φυλακές Νεάπολης Λασιθίου με τη δολοφονία δύο αστυνομικών - φρουρών καθώς και το ανελήτο ανθρωποκυνηγητό που ακολούθησε σ' ολόκληρη την Κρήτη για τη σύλληψή τους, απασχόλησε έντονα τόσο τις διωκτικές αρχές όσο και την κοινή γνώμη. Η υπόθεση ξεκίνησε στις 8 Ιουνίου 1989 με τη συγγή δολοφονία των αστυνομικών Σαράντου Σακκά και Κοκκολάκη Νικολάου και έληξε (15 μέρες αργότερα) ύστερα από αιματηρές συγκρούσεις στη σύλληψη των δραπετών στις 23 Ιουνίου 1989. Αλλά ας δούμε από κοντά τη ροή των γεγονότων:

Στις 8.30 το βράδυ της Πέμπτης 8-6-89 οι κρατούμενοι Νίκος Βασιλακάκης και Άντονι Μπάρτλεϊ παρουσιάστηκαν στους φύλακες Μιχάλη Τσιχλή και Μανώλη Τσαγκουρνή ζητώντας δήθεν ασπιρίνες.

Μέσα σε δευτερόλεπτα όρμησαν πίσω τους οι Κώστας Μπατζακάκης, Χρήστος Ρουμελιανάκης, Παύλος Κερεμίδης και Ιμβραήμ Λιμβέ. Με την απειλή του όπλου, που κρατούσε ο Μπατζακάκης ακινητοποίησαν τους δύο φύλακες και αφού τους χτύπησαν, τους έδεσαν και τους φίμωσαν, τους οδήγησαν στο χώρο του επισκεπτηρίου και ανέλαβε τη φύλαξή τους ο Τανζανός Ιμβραήμ Λιμβέ. Στη συνέχεια κατέστρεψαν την τηλεφωνική γραμμή, πήραν απ' τους φύλακες τα κλειδιά της φυλακής και των αυτοκινήτων τους, καθώς και 27.000 δρχ. από τον Τσαγκουρνή, που ήταν λιπόθυμος.

Βγαίνοντας έξω ανέβηκαν στην ταράτσα, όπου βρίσκονταν οι αστυνομικοί - φρουροί και, αιφνιδιάζοντάς τους, τους πυροβόλησαν. Το αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθεί ακαριαία ο Σαράντος Σακκάς και να τραυματισθεί βαριά ο Νίκος Κοκκολάκης, ο οποίος εξέπνευσε λίγο αργότερα κατά τη μεταφορά του στο νοσοκομείο Αγίου Νικολάου. Ο τρίτος φρουρός Κώστας Βελησάριος απέφυγε τον τραυματισμό πέφτοντας ενστικτωδώς στο έδαφος.

Την ίδια στιγμή που έπεφταν οι πρώτοι πυροβολισμοί, ο Μπατζακάκης πήγε προς τη δεύτερη σκοπιά και πυροβόλησε χωρίς επιτυχία τον αστυφύλακα Νίκο Ροβίθη, ο οποίος μπροστά στον κίνδυνο πήδηξε στον ακάλυπτο χώρο με αποτέλεσμα να πάθει κάταγμα στη φτέρνα και τον αστράγαλο του αριστερού ποδιού. Κατάφερε να διαφύγει και να ειδοποιήσει το Α.Τ. Νεάπολης.

Οι υπόδικοι Βασιλακάκης, Κερεμίδης και Μπάρτλεϊ πήραν τα δύο αυτομάτα όπλα G3 των αστυνομικών Βελησάριου και Κοκκολάκη, ενώ την ώρα που γινόταν η επίθεση στην ταράτσα ο άλλος κρατούμενος Ρουμελιανάκης παραβίασε την πόρτα του οικήματος στρατωνισμού και πήρε από τον θάλαμο ένα μικρό ξύλινο κιβώτιο, που ανήκε στον αστυφύλακα Βελησάριο και το οποίο περιείχε ένα περιστρόφο SW no 38 6σφαιρο και φυσίγγια.

Στη συνέχεια οδήγησαν τους φύλακες στο εσωτερικό προαύλιο, όπου τους εγκατέλειψαν με τους υπόλοιπους κρατούμενους κλείνοντας την πόρτα.

Την ώρα που οι δράστες μάζευαν τα πράγματά τους προέτρεπαν και τους άλλους κρατούμενους να αποδράσουν. Τους ακολούθησαν μόνο δύο, οι Κούρδοι Ζανέντ Ορτιάρ και Τζον Μοχάμεντ.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΩΞΗΣ

Αμέσως μετά την απόδραση από τις φυλακές Νεάπολης κινητοποιήθηκε ολόκληρη η αστυνομική δύναμη της Κρήτης για τον εντοπισμό των οκτώ δραπετών.

Στις 3 τα ξημερώματα της Παρασκευής 9/6/89 συνελήφθησαν οι δύο από τους οκτώ δραπετές και συγκεκριμένα οι Κούρδοι Ζανέντ Ορτιάρ και Τζον Μοχάμεντ, οι οποίοι βρέθηκαν στο χωριό Λίμνες Λασιθίου σε απόσταση 3 χιλιομέτρων από τις φυλακές.

Την ίδια μέρα, στις 2.30 το μεσημέρι βρέθηκε εγκαταλελειμμένο σε ερημική τοποθεσία στην περιοχή Σκαφιδάρη Ηρακλείου το αυτοκίνητο, που είχε χρησιμοποιηθεί στην απόδραση.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι κοντά στο χώρο των φυλακών βρέθηκε και το ένα από τα τέσσερα όπλα που κατόρθωσαν και απέσπασαν κατά την απόδρασή τους οι υπόδικοι.

Εκτός από τις τοπικές διωκτικές αρχές κατέφθασαν στο νησί και δυνάμεις της Ειδικής Κατασταλτικής Αντιτρομοκρατικής Μονάδας (ΕΚΑΜ). Στις ερευνητικές επιχειρήσεις επικεφαλής ήταν ο υποστράτηγος Κώστας Τασάκος, Αστυν. Επιθεωρητής Δυτ. Ελλάδας - Νήσων και Κρήτης. Παράλληλα οι δραπετές επικηρύχτηκαν για 50.000.000 δρχ.

Η δραματική καταδίωξη μετατοπίστηκε στη νότια παραλία της Κρήτης καθώς οι πέντε δραπετές εντοπίστη-

καν στην περιοχή Σούγια Χανίων ύστερα από καταγγελία του Μιχαήλ Μιχαλάρου, τον οποίο κρατούσαν όμηρο για 3 μέρες. Στην «επιχείρηση - ανθρωποκυνηγητό» συμμετείχαν ένα αεροσκάφος C130 και ελικόπτερα της Πολεμικής Αεροπορίας, πυραυλάκατος του Πολεμικού Ναυτικού και ταχύπλοα του Λιμενικού καθώς και πάνω από χίλιοι αστυνομικοί μαζί με άνδρες των Ε.Κ.Α.Μ.

Σύμφωνα με δηλώσεις του κ. Μιχαλάρου στους δημοσιογράφους, οι δραπετές τον ανάγκασαν με την απειλή των όπλων να τους παραλάβει στο αυτοκίνητό του από την περιοχή Λινοπεραμάτων Ηρακλείου και να τους μεταφέρει στο Ροδάκινο Ρεθύμνου. Εκεί βρήκαν κι ένα ζευγάρι Γάλλων τουριστών, τους οποίους επίσης κράτησαν ομήρους για να χρησιμοποιήσουν το τροχόσπιτό τους. Φτάνοντας στη Σούγια Χανίων τους απελευθέρωσαν όλους.

Την Παρασκευή το απόγευμα 16/6/89 εντοπίστηκαν από χωρικούς της Σκλαβοπούλας Σελίνου όταν οι Κώστας Μπατζακάκης και Άντονι Μπάρτλεϊ εμφανίστηκαν σε παντοπωλείο του χωριού για να προμηθευτούν τρόφιμα και νερό. Ειδοποιήθηκε η Αστυνομία και με επικεφαλής τον Αστυν. Δ/ντή κ. Παναγιώτη Μητσέλο άρχισε να «χτενίζεται» ο νομός Χανίων από στεριά, θάλασσα και αέρα παρά τις δυσκολίες που παρουσιάζονταν λόγω του δύσβατου της περιοχής.

Τα ξημερώματα της Δευτέρας 19/6/89 οι δραπετές πέφτουν σε ενέδρα της Αστυνομίας στα βορειοδυτικά του χωριού Πλεμενιάνα της επαρχίας Σελίνου. Στην άγρια μάχη που έγινε μέσα στο σκοτάδι ανταλλάσσονται πυροβολισμοί με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο θεωρούμενος σαν αρχηγός της συμμορίας Νίκος Βασιλακάκης και να τραυματισθούν ο Αστυν. Υπ/ντής των Ε.Κ.Α.Μ. Γιάννης Κοκκινάκης, από σφαίρα στην αριστερή μασχαλιαία χώρα και ο Αστυν. Υπ/ντής της Α.Δ. Χανίων Άγγελος Σταμόπουλος με διαμπερές τραύμα στον αριστερό μηρό. Οι τραυματίες μεταφέρθηκαν στο Ναυτικό Νοσοκομείο Χανίων όπου νοσηλεύτηκαν. Οι υπόλοιποι δραπετές κατάφεραν να διαφύγουν προχωρώντας πεζή και εγκαταλείποντας πίσω τους τα δύο αυτομάτα όπλα τύπου G3 που είχαν αρπάξει κατά την απόδρασή τους από τις φυλακές.

Οι διωκτικές αρχές δημιούργησαν ασφυκτικό κλοιό γύρω από τους δραπέτες ερευνώντας σπιθαμή προς σπιθαμή την περιοχή Σελίνου, απομονώνοντας τις κατοικημένες περιοχές για να μην υπάρχει περίπτωση τροφοδοσίας και περιμένοντας την λάθος κίνηση των κακοποιών.

Πραγματικά, η ανελέητη καταδίωξη άρχισε να φέρνει αποτελέσματα, όταν στις 2 το πρωί της Πέμπτης 22/6/89 έπεσε σε ενέδρα των αστυνομικών ο Παύλος Κερεμίδης, σε αγροτικό δρόμο 3 χιλιόμετρα περίπου από το χωριό Φλώρια Σελίνου. Στο κάλεσμα των αστυνομικών να παραδοθεί, έφερε το χέρι στη μέση δημιουργώντας εντύπωση ότι θα τραβήξει όπλο. Δέχθηκε πυροβολισμούς των αστυνομικών και ακινητοποιήθηκε με δύο διαμπερή τραύματα, ένα στην κοιλιακή χώρα κι ένα στο δεξιό ώμο. Οδηγήθηκε στο Κέντρο Υγείας Καντάνου και από εκεί στο νοσοκομείο Χανίων. Επειδή η κατάσταση του κρίθηκε κρίσιμη μεταφέρθηκε αεροπορικώς στον Ευαγγελισμό στην Αθήνα και στη συνέχεια στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας.

Την ίδια μέρα, γύρω στις 11 το πρωί, μια περίπολος εντόπισε τους υπόλοιπους τρεις δραπέτες, σε κτηνοτροφική περιοχή της Σπίνας και συγκεκρίμενα στην τοποθεσία 'Αναβος, ενώ προσπαθούσαν να κρυφτούν μέσα σε θάμνους. Από απόσταση 150-200 μ. οι αστυνομικοί άρχισαν να πυροβολούν στον αέρα για εκφοβισμό. Οι δραπέτες έπεσαν στο έδαφος για να προφυλαχθούν. Ο επικεφαλής της ομάδας των αστυνομικών, Αστυνόμος Β' Αντώνης Προεστάκης συνέλαβε αμέσως τους Μπατζακάκη και Μπάρτλεϊ και λίγο αργότερα και τον Τανζανό Ιμβραήμ Λιμβέ. Οι συλληφθέντες οδηγήθηκαν στην Ασφάλεια Χανίων. Αποκάλυψαν ότι τη φουσκωτή βάρκα που είχαν κλέψει στη Σούγια, την έκρυψαν στην Ελαφόνησο.

* Ασύλληπτος παραμένει ο Χρήστος Ρουμελιανάκης, που είχε εγκαταλείψει τη συμμορία στο Ηράκλειο και πιστεύεται ότι κινείται ακόμα στην Κρήτη, την οποία γνωρίζει πολύ καλά αφού ήταν φυγόδικος εκεί 2 χρόνια πριν την προφυλάκισή του.

ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Άλλοι δύο συνάδελφοι έπεσαν νεκροί από σφαίρες αδιάτακτων κακοποιών ενώ ένας τρίτος τραυματίστηκε σοβαρά στην προσπάθειά του να αποφύγει τα πυρά των δολοφόνων.

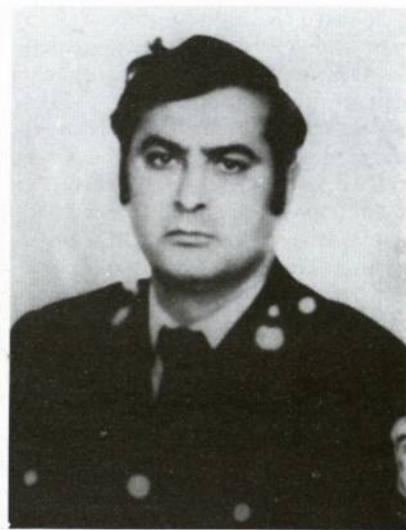
Νεκροί είναι οι αστυφύλακες ΣΑΚΚΑΣ Σαράντος και ΚΟΚΚΟΛΑΚΗΣ Νικόλαος και βαριά τραυματισμένος ο αστυφύλακας ΡΟΒΙΘΗΣ Νικόλαος.

Αποφράδα ημέρα για τους άτυχους συναδέλφους, η 8η Ιουνίου. Ήταν πεπρωμένο να αφήσουν την τελευταία πνοή τους δίπλα στις σκοπιές των φυλακών Νεαπόλεως, εκεί που εκτελούσαν την υπηρεσία τους.

Οι σατανικοί φονιάδες κατόρθωσαν, ζητώντας μια ασπιρίνη, να ακινητοποιήσουν τους δυο εσωτερικούς φύλακες των φυλακών και ανενόχλητοι, ανοίγοντας την πύλη εξόδου, να φτάσουν σε απόσταση αναπνοής και να αιφνιδιάσουν τους φρουρούς αστυφύλακες.

Τέσσερις πιστολιές ακούστηκαν σε κλάσματα δευτερολέπτου και οι σφαίρες θέρισαν τους δυο άτυχους αστυφύλακες. Στην άλλη σκοπιά, ο αστυφύλακας Ροβίθης αιφνιδιάζεται από το πιστόλι που τον σημαδεύει και ρίχνεται στο κενό από ύψος πέντε μέτρων, με αποτέλεσμα να υποστεί κατάγματα στο αριστερό πόδι.

Ο αστυφύλακας ΣΑΚΚΑΣ Σαράντος του Παναγιώτη και της Μαγδαληνής, γεννήθηκε το 1948 στον Πλάτανο Γυθείου Λακωνίας. Κατατάχθηκε στο σώμα της τέως Χωροφυλακής το 1971.

Από 24-8-87 ήταν αποσπασμένος στην Σ.Ε.Φ.Φ. Νεαπόλεως από τον αστυνομικό σταθμό Καλού Χωριού. Ήταν παντρεμένος και πατέρας μιας κόρης 12 ετών.

Ο αστυφύλακας ΚΟΚΚΟΛΑΚΗΣ Νικόλαος του Ιωάννη και της Ροδάνθης, γεννήθηκε το 1957 στα Προτόρια Μονοφατισίου Ηρακλείου. Κατατάχθηκε στο σώμα της τέως Χωροφυλακής το 1979. Το 1985 μετατέθηκε από το Α.Τ. Σητείας στο Α.Τ. Νεαπόλεως. Το 1987 αποσπάστηκε στο Α.Τ. Νεαπόλεως στο Σ.Ε.Φ.Φ. Νεαπόλεως. Ήταν παντρεμένος και πατέρας μιας κόρης 6 ετών και ενός αγοριού 5 ετών.

Οι αστυφύλακες ΣΑΚΚΑΣ Σαράντος και ΚΟΚΚΟΛΑΚΗΣ Νικόλαος υπήρξαν τα πρότυπα όχι μόνο Αστυνομικών αλλά και ανθρώπων.

Ήταν οι πιο αγαπητοί Αστυνομικοί όχι μόνο στις Υπηρεσίες τους αλλά και σε ολόκληρη την περιοχή που υπηρετούσαν.

Ποτέ δεν απασχόλησαν τις Υπηρεσίες τους για πειθαρχικές αιτίες και ήταν υποδείγματα ήθους και χαρακτήρα.

Η κηδεία των άτυχων συναδέλφων έγινε την επόμενη ημέρα στη γενέτειρά τους.

Άγλημα της Αστυνομίας απέδωσε τιμές και παραβρέθηκαν οι τοπικές αρχές, συγγενείς και πολλοί φίλοι και συνάδελφοι.

Θρηνούμε το θάνατο των άτυχων συναδέλφων μας και στέλνουμε απ' τα βάθη της ψυχής μας τα θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

Η γυναίκα σαν θύμα

ΔΡ. ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ψυχολόγος – Κοινωνιολόγος

Επιστημονική Σύμβουλος της Γ.Γ.Ι.

Στο Ιλτσόκο της Ιταλίας, λίγο έξω από την πόλη Λούκα διεξήχθησαν από τις 9 μέχρι της 15 Αυγούστου 1987 οι εργασίες ενός συνεδρίου θυματολογίας σε διεθνές επίπεδο, με θέμα «το έγκλημα και τα θύματά του».

Στο συνέδριο αυτό συμμετείχαν ειδικοί επιστήμονες που ασχολούνται με θέματα θυματολογίας: εγκληματολόγοι, κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι, καθώς επίσης και αντιπρόσωποι διεθνών οργανισμών, όπως Ο.Η.Ε. και του «Συμβουλίου της Ευρώπης».

Σαν θέμα της συνεδριακής συνάντησης καθορίστηκε η παρουσίαση, ανάπτυξη και εξέταση των βασικών σταδίων «θυματοποίησης» του ατόμου και της «προσωπικότητάς του».

- Πώς ένα άτομο χρώνεται με το ρόλο του θύματος.
- Ποιές είναι οι επιπτώσεις από την θυματοποίηση.
- Ποιοί είναι οι τρόποι και η διαδικασία εξόδου από την κατάσταση του θύματος.

Παρακολούθησα τις εργασίες του συνεδρίου και συμμετείχα στην ομάδα εργασίας που είχε σαν αντικείμενο δουλειάς την επεξεργασία του θέματος: «Η Γυναίκα σαν Θύμα».

Σκοπός μου είναι με το κείμενο που ακολουθεί να παραθέσω μια περιληπτική περιγραφή των σταδίων της θυματοποίησης, όπως αυτά αναπτύχθηκαν από τους διάφορους ομιλητές.

Η συγκεκριμένη έρευνα διεξάγεται σε τέσσερις γνωστικούς τομείς που εκφράζουν και αντιστοιχούν με τα τέσσερα διαφορετικά και αλληλοσυμπληρούμενα στάδια του γενικού ορισμού του θύματος.

Με άλλα λόγια δεχόμαστε μια σταδιακή εξέλιξη της θυματοποίησης του ατόμου, που επίσημα καταγράφεται και θεωρείται σαν θύμα, εφόσον καλύψει και τα τέσσερα αυτά στάδια.

Η παραδοχή της σταδιακής αυτής εξέλιξης μας βοηθάει να επικεντρώσουμε ορισμένες διερευνητικές ερωτήσεις που θα βοηθήσουν να προβλέψουμε: το χαρακτηριστικό άτομο για το κάθε στάδιο, τις πιθανότητες μετάβασης στο επόμενο

στάδιο, τις χρονικές σταθερές της μετάβασης με την παράλληλη αιτιολόγηση.

Ανάλογα με το στάδιο στο οποίο βρίσκεται ένα άτομο έχει και διαφορετική αντίληψη της κατάστασης θυματοποίησής του. Το γεγονός αυτό επηρεάζει τις αντιδράσεις και την συμπεριφορά του ατόμου και είναι καθοριστικό για την μετάβαση ή όχι στο επόμενο στάδιο.

Ακόμη η θεώρηση της σταδιακής θυματοποίησης υπογραμμίζει και λογαριάζει την δυναμική και την επίδραση των κοινωνικών, πολιτικών και πολιτιστικών αξιών που συμβάλουν στον χαρακτηρισμό του «πραγματικού» θύματος.

Τα τέσσερα στάδια θυματοποίησης είναι:

1. Η προσβολή, ο τραυματισμός και η οδύνη που δοκιμάζει ένα άτομο εξαιτίας κάποιου άλλου προσώπου ή οργανωμένης ομάδας ή φορέα. (INSTITUTION).
2. Η αντίληψη του τραυματισμού σαν άδικου και ο αυτοχαρακτηρισμός του ατόμου που αναξιοπαθεί σαν «θύμα».

3. Η προσπάθεια από το αυτοθεωρούμενο θύμα να βρει στήριξη αναγνώριση και επιβεβαίωση του τραυματισμού του από: οικογένεια, φίλους κοινωνικούς φορείς, γιατρούς, ψυχολόγους.

4. Η επιβεβαίωση του ισχυρισμού του ατόμου ότι είναι θύμα, η επίσημη υιοθέτηση του ισχυρισμού του και η συνακόλουθη αποκομιδή διαφόρων μορφών αρωγής ανάλογα με την κάθε περίπτωση.

Κατά συνέπεια αναγκαίες ικανές και συνθήκες για τον χαρακτηρισμό ατόμου σαν θύμα είναι: η προξένηση τραυματισμού ή θλάθης από άλλο άτομο (α), η αυτοσυνειδητοποίηση του (της) σαν θύμα, ο συμμερισμός της εμπειρίας του και η αναζήτηση βοήθειας και συμπαράστασης καθώς και η αναγνώριση, συναίνεση και έμπρακτη αποζημίωση του ατόμου από Δημόσιους Κοινωνικούς φορείς ή Ιδιωτικά Ιδρύματα και ομάδες.

Α' ΣΤΑΔΙΟ: Αίτια τραυματισμού.

Βασική προϋπόθεση για να θεωρηθεί ένα άτομο θύμα είναι η ύπαρξη τραύματος που προκαλείται, όπως έχει καθιερωθεί να πιστεύεται από κάποια εγκληματική πράξη.

Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι δεν είναι αρκετό να περιορίζονται οι αιτίες τραυματισμού μόνο στην ύπαρξη κάποιας εγκληματικής ενέργειας που διαπράττεται από ένα άτομο εναντίον κάποιου άλλου.

Η οργανωμένη θυματοποίηση, η κατάχρηση εξουσίας, η ομαδική θυματοποίηση, οι καταχρηστικές ή παράνομες κυβερνητικές πράξεις θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί ότι αποτελούν αιτίες θυματοποίησης. Σε αυτές θα πρέπει να περιληφθούν επίσης οι εγκληματικές πράξεις που προέρχονται από αμέλεια.

Αμφιλεγόμενο είναι εάν τα θύματα φυσικών καταστροφών, πολέμου, περιβαλλοντολογικής μόλυνσης συγκαταλέγονται σαν τέτοια θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι η αιτία και ο τρόπος προσβολής τραυματισμού ενός ατόμου δεν ενδιαφέρει και ότι πρέπει να υπολογίζεται μόνον το γεγονός ότι ένα άτομο βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης, ότι πρέπει να βοηθηθεί να αναλάβει και να αναρρώσει και να ανακτήσει την κυριαρχία του στη ζωή του και στο περιβάλλον του.

Από την άλλη πλευρά ο τραυματισμός κάποιου ατόμου δεν συνεπάγεται αυτόματα και την θυματοποίησή του πολλοί τραυματίζονται ή υποφέρουν, κατά καιρούς εξαιτίας άλλων χωρίς να είναι θύματα· αντίθετα, υπόβαθρα εθιμικά, πολιτιστικά, πολιτικά, παραδοσιακά ή θρησκευτικά παρέχουν τη συλλογιστική βάση στήριξης για την αυτοενοχοποίηση των ατόμων και την ανάληψη της υπευθυνότητας και της υπαιτιότητας για αυτοκαταδίκη τους.

Η βία που ασκείται μέσα στην οικογένεια, οι σεξουαλικές επιθέσεις, οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις, η σεξουαλική κακοποίηση προσφέρουν τη θεματολογία για κλασσικές περιπτώσεις αυτοενοχοποίησης.

Τέλος για την προσέγγιση του θέματος και την ανάλυσή του σαν σημαντικοί πρέπει να θεωρηθούν οι παράγοντες που ανάγονται στην ευαισθησία, την ευπάθεια, και τον τρόπο ζωής του ατόμου.

Β' ΣΤΑΔΙΟ. Ο αυτοχαρακτηρισμός σαν θύμα.

Η αυτοτοποθέτηση ενός ατόμου, που υποφέρει από κάποιο τραυματισμό, στην κατάσταση του θύματος είναι σημαντική και δεν έχει μελετηθεί όσο θα έπρεπε, ίσως εξαιτίας της πρόσφατης έμφασης που έχει δοθεί στην κοινωνιολογική

έρευνα του θέματος (π.χ. εθνικές έρευνες).

Ουσιαστικά εμπόδια για την αναγνώριση της θυματοποίησης, ακόμη και από το ίδιο το θύμα, αποτελούν η σιωπηρή συγκατάθεση και η ανεκτικότητα της κοινής γνώμης, η ύπαρξη συστημάτων αξιών, κοινωνικών ιδεών, ηθικών αντιλήψεων και νομοθετικού πλαισίου που συγκαλύπτουν και αποδέχονται τη θυματοποίηση. Πολλές φορές η σιωπηρή αυτή υποστήριξη και δικαίωση έχουν την μορφή επίσημου κώδικα τιμής και συμπεριφοράς, όπως στην περίπτωση της OMERTA, όρκου που δίδεται από τον κόσμο του οργανωμένου εγκλήματος να μην προδώσει.

Ο Κοινωνικός μεταρρυθμιστής DANILODOLCI ο οποίος τα τελευταία χρόνια ασχολήθηκε με τους εκμεταλλευόμενους και κατατρεγμένους της Σικελίας συγκέντρωσε τη διεθνή προσοχή ακριβώς επειδή κατάφερε να συγκεντρώσει μαρτυρίες και να σπάσει το φράγμα της σιωπής με ανοικτές καταγγελίες για τη σατανική αυτοκρατορία του οργανωμένου εγκλήματος.

Το γεγονός ότι ανώτεροι κληρικοί και ενοριακοί ιερείς της Σικελίας, παραδέχτηκαν πρόσφατα την ύπαρξη και τις δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος προκάλεσε αισθήση, όχι τόσο επειδή αποκαλύφθηκε κάτι νέο, αλλά γιατί έσπασε ο γενικά παραδεκτός κώδικας σιωπής.

Αυτή η σιωπηρή αποδοχή της θυματοποίησης μπορεί να εξηγηθεί σαν επακόλουθο μιας «μη συνειδητής, ιδεολογίας», ενός συστήματος παγιωμένων πεποιθήσεων και αντιλήψεων, έμμεσα παραδεκτών, που δεν έχουν συνειδητοποιηθεί εξαιτίας των στερεοτύπων που κυριαρχούν και της απουσίας πιθανών εναλλακτικών λύσεων.

Για να αποφευχθεί ο άπλετος φωτισμός της ενοχλητικής «γνώστης ασυμφωνίας» και η συνειδητή κατανόηση των αδικιών και στρεψοδικιών, οι τελευταίες παραγράφονται και αναπαράγονται συνεχώς με την άτυπη νομιμοποίηση και ενσωμάτωση της θυματοποίησης μέσα στις παραδεκτές αξίες, τους ηθικούς κανόνες και τον τρόπο ζωής μιας συγκεκριμένης κοινωνίας.

Τα ίδια τα θύματα καθοδηγούνται στο να δεχτούν και να ενστερνισθούν αυτές τις απόψεις σαν συνηθισμένα καθημερινά γεγονότα και συμβάντα (αυτά έχει η ζωή).

Μερικές φορές τα θύματα, καταντούν ακόμα και να υποστηρίζουν τις ιδέες που οδηγούν στη θυματοποίησή τους και να αντιδρούν στην αλλαγή εξαιτίας της πολυπλοκότητας των κοινωνικών και ψυχολογικών συνθηκών.

Οι λίγοι που συνειδητοποιούν την ανώμαλη κατάσταση γελοιοποιούνται, χλευάζονται, αγνοούνται, τους επιβάλλεται η σιωπή, δώκονται, καταστρέφονται, τους αποκαλούν τρελούς ή οδηγούνται στον ψυχικό κλονισμό.

Συχνά μέσα από τις διαδικασίες δραστικών κοινωνικών αλλαγών, όπως για παράδειγμα η βιομηχανοποίηση, η αστικοποίηση, η αύξηση των ευκαιριών για εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση, η διεύρυνση των εναλλακτικών τρόπων διαβίωσης, δημιουργούνται δυνάμεις που διαταράσσουν το STATUS QUO και τα ζητήματα αυτά έρχονται στην επιφάνεια και δημοσιοποιούνται.

Οι θετικές αυτές ζυμώσεις δίνουν την δυνατότητα στο θύμα να δει καθαρά την εικόνα της θυματοποίησής του, αυξάνει τη συνειδητοποίησή του, ενθαρρύνει την αναζήτηση για αλλαγή και κυρίως το βοηθούν να αντιληφθεί τον εαυτό του σαν θύμα ενός άδικου συστήματος.

Η συνειδητοποίηση του ότι: «αυτό δεν θάπρεπε να έχει συμβεί σε μένα δεν το άξιζα ούτε το προκάλεσα» γεννάει τις βασικές ψυχολογικές δυναμικές σε αυτή την περίπλοκη πορεία.

Η δυσκολία για να κατορθωθεί αυτό προέρχεται από το γεγονός ότι ένα θαθεία ριζωμένο σύστημα κοινωνικών πεποιθήσεων και αξιών πρέπει να επανακριθεί, να ερευνηθεί και να αλλάξει, ενώ παράλληλα είναι απαραίτητο να απορριφθούν οι παλιές μορφές εξουσίας, χωρίς να διαφαίνεται ή να υπάρχει εγγύηση για ένα τελικό επιτυχημένο αποτέλεσμα.

Ακόμη ενυπάρχει η αμφιβολία και ο φόβος ότι μια ενδεχόμενη αποτυχία είναι δυνατόν να οδηγήσει σε καταστροφική οπισθοχώρηση.

Ένας από τους σημαντικότερους λόγους που τα άτομα δυσκολεύονται να παραδεχτούν τους εαυτούς τους σαν θύματα είναι η καινούργια, απειλητική και συντριπτική φύση αυτής της εμπειρίας: κάτω από φυσιολογικές συνθήκες οι δραστηριότητές μας περιβάλλονται από ένα κύκλο ασφάλειας και κοινωνικής αρμονίας, έτσι η θυματοποίηση μας είναι ένα ενδεχόμενο εξωπραγματικό.

Ακόμη και όταν αντιμετωπίζεται ένα τέτοιο ενδεχόμενο είναι του είδους: «θα μπορούσα να είμουν εγώ» ή ο «καθένας θα μπορούσε να είναι» και πιο συχνά: «ξέρω ότι συμβαίνει αυτό, αλλά δεν πρόκειται να συμβεί σε μένα».

Έτσι λοιπόν η θυματοποίηση είναι κατά κανόνα μια κατάσταση απίθανη που δεν την υπολογίζουμε κάτω από τις συνηθισμένες, καθημερινές συνθήκες, μέχρι που να συμβεί και σε μας.

Το να γίνεις θύμα είναι η απαρχή μιας καινούργιας σχηματοποίησης της έννοιας και αναδύεται μέσα από την εμπειρία κατά τη διάρκεια μιας σταδιακής εξέλιξης.

Στην αρχή αυτής της πορείας, παρουσιάζεται σαν κάτι αλλόκοτο, αταίριαστο, άγνωστο, ίσως προβληματικό και περίπλοκο. Ακόμα κι όταν η θυματοποίηση αποτελεί ζωντανή πραγματικότητα το θύμα δυσκολεύεται να το πιστέψει και το αντιμετωπίζει σαν κάτι το κατά το ήμισυ πραγματικό. Δεν το έχει κατανοήσει και συνειδητοποιήσει ολοκληρωτικά.

Αυτό συμβαίνει γιατί η προηγούμενη πραγματικότητα της ζωής του ατόμου είχε χτιστεί πάνω σε θεμέλια ασφάλειας και κοινωνικής αρμονίας. Τώρα όλα κλονίζονται το θύμα μεταφέρεται σε έναν άλλο περίεργο, ξένο, σχεδόν απίστευτο χώρο έξω από τους καθιερωμένους κανόνες της εμπειρίας του.

Η θυματοποίηση (ή τουλάχιστον η πρώτη φορά που κάποιος/α θυματοποιείται) εκπλήσσει, παραξενεύει και έρχεται

απρόσμενα γιαυτό και τον/την ξεριζώνει απότομα από τον γνωστό κόσμο του/της. Έτσι, ακόμα κι όταν φαίνεται ξεκάθαρα στο άτομο ότι η κατάσταση που θα προτιμούσε να βρίσκεται έχει καταστραφεί από κάποιον άλλο, η νέα του πραγματικότητα είναι ένα είδος κενού που μόνο σταδιακά αρχίζει να συνειδητοποιεί. Το θύμα έχει ξεριζωθεί από τον τρόπο ζωής του/της και έχει βρεθεί σε έναν άλλο που είναι αντίθετος με αυτόν που θεωρεί δικό του/της.

Υπάρχουν 3 βασικά στοιχεία που συντελούν στο να γίνει η θυματοποίηση ιδιαίτερα απειλητική και δύσκολη να συνειδητοποιηθεί.

1. Η ικανότητα του ανθρώπου να ελέγχει τη ζωή του χάνεται και μένει απελπιστικά ευάλωτος, απομονωμένος και ανίκανος να κάνει οτιδήποτε.

2. Η κοινωνική υποστήριξη που μπορεί να βοηθήσει δεν μπορεί να φτάσει στο θύμα.

3. Ένας άρπαγας έχει εισβάλλει στη ζωή του θύματος και έχει καταστρέψει ως κάποιο βαθμό την κανονική ροή.

Η θυματοποίηση χτυπά τη σφαίρα της ατομικότητας. Δεν είναι κάτι ασήμαντο αυτό, είναι ο προσωπικός κόσμος κάποιου ο πιο δικός του ατομικός κόσμος, «EIGENWELT», το κέντρο του οποίου είναι ο ίδιος ο εαυτός του και έχει στενούς προσωπικούς δεσμούς με τους άλλους. Έτσι η σοβαρότητα και η αμεσότητα της θυματοποίησης μπορεί να μετρηθεί με ερωτήσεις όπως: πόσο κοντά στην οικογενειακή σφαίρα έγινε η εγκληματική επίθεση, πόσο σημαντικά επηρεάστηκε η ζωή κάποιου.

Υπάρχουν φυσικά διαφορές στο βαθμό της σημασίας που αντικατοπτρίζουν τις ατομικές αξίες και την ιδιοσυγκρασία κάθε ατόμου.

Για μερικούς θα μπορούσε το αυτοκίνητό τους να ήταν σημαντικότερο από τον σύντροφό τους ή τα παιδιά τους!

Το να βλέπει κάποιος τον εαυτό του σαν θύμα και να παραδέχεται τη θυματοποίησή του είναι σημαντικό και για έναν ακόμα λόγο: αρχίζει έτσι η πορεία της εξόδου από αυτή την κατάσταση. Με την κατανόηση της θυματοποίησης ξεπερνά την πρώτη ταραχή και έκπληξη και αρχίζει η προσπάθεια για ξεπέρασμα.

Γ' ΣΤΑΔΙΟ: Διεκδίκηση του STATUS του θύματος και του ρόλου του.

Αφού το άτομο έχει αναγνωρίσει και έχει καθορίσει την εμπειρία της θυματοποίησης πρέπει να αποφασίσει τι πρέπει να κάνει.

Κάποιες επίσημες και ανεπίσημες οδοί ανοίγονται για το θύμα. Αυτό συνήθως αξιολογεί την εμπειρία του και τα συμπεράσματά του σε συζήτηση με κάποιον που εμπιστεύεται: ένα μέλος της οικογένειας, ένα φιλικό πρόσωπο, τον/την σύζυγο, έναν γείτονα, το γιατρό, τον παπά.

Αυτή η αξιολόγηση επηρεάζει σοβαρά και καθορίζει το αν θα ειδοποιηθεί κάποιος δημόσιος ή κοινωνικός φορέας, π.χ. η αστυνομία, η εταιρεία προστασίας καταναλωτών κ.λπ.

Πολλοί παράγοντες επηρεάζουν την απόφαση του θύματος να κοινοποιήσει τη θυματοποίησή του: το πόσο πιθανό πιστεύει η αστυνομία να βρει τον ένοχο, το μέγεθος της ζημιάς ή του τραυματισμού που έχει υποστεί, η σχέση με τον θύτη και το πόσο θα επιδράσει η κοινοποίηση της θυματοποίησης πάνω σ' αυτή τη σχέση, τα εμπόδια, τα έξοδα και ο χρόνος που θα καταναλωθεί γιαυτό, οι περιπλοκές των γραφειοκρατικών ενεργειών, ο φόβος της γελοιοποίησης ή της δημοσιότητας στα πρώτα στάδια της κοινοποίησης, ο τόπος κατοικίας (οι κάτοικοι της περιφέρειας δυσκολεύονται

περισσότερο από τους κατοίκους των αστικών περιοχών να κοινοποιήσουν αυτό που έπαθαν).

Κοινωνικοί, πολιτισμικοί και ψυχολογικοί παράγοντες μπορούν να εμποδίσουν ένα θύμα από το να πάρει τη θέση και το ρόλο του θύματος. Αυτό όμως μπορεί να οδηγήσει σε συνεχή θυματοποίηση, όπου ο θύτης εκμεταλλεύεται την έλλειψη καταφυγίου για το θύμα. Ένας βασικότατος παράγοντας που κάνει το θύμα να σιωπά είναι η αξία που έχει δοθεί σε μερικές κοινωνίες και ιδιαίτερα στις ΗΠΑ στο να μπορεί κάποιος να νικά και να πετυχαίνει. Στα μάτια πολλών ένα θύμα είναι ένας χαμένος, έστω και αν είναι αθώος. Αυτός ο χαρακτηρισμός κάνει πολύ βαρύ το τίμημα που πρέπει να πληρώσει κάποιος που αναγνωρίζει τη θυματοποίησή του.

Αυτή είναι η αιτία, π.χ. που οι άνδρες δυσκολεύονται περισσότερο να παραδεχτούν και να κάνουν γνωστή τη θυματοποίησή τους.

Σε κοινωνίες όπου ο περιορισμός των σεξουαλικών δραστηριοτήτων είναι μόνο γυναικεία ευθύνη, όπου η πορνεία είναι ένα σοβαρό έγκλημα και ο βιασμός δεν είναι δικαιολογία, είναι αυτονόητη η απροθυμία του θύματος να γνωστοποιήσει το γεγονός της θυματοποίησής του: αυτό μπορεί να σημαίνει θανατική καταδίκη για την ίδια ή τουλάχιστο σοβαρό πλήγμα για την κοινωνική της θέση και για την οικογένειά της. Με άλλα λόγια όπου επικρατεί η άποψη για την ευθύνη του θύματος και ακόμα χειρότερα όταν αυτό το πιστεύουν και τα ίδια τα θύματα, το ψυχολογικό και κοινωνικό αντίτιμο που θα πληρώσει το θύμα αν κοινοποιήσει την κατάστασή του θα είναι πολύ υψηλό. Επίσης, η αντίληψη, ή βεβαιότητα του θύματος ότι δεν θα γίνει πιστευτός/ή μπορεί να αποκλείσει κάθε πιθανότητα κοινοποίησης, και αναζήτησης καταφυγίου για απροσδιόριστο χρόνο και πιθανότατα να οδηγήσει σε κατεξοκλούθηση θυματοποίηση. Παραδείγματα τέτοιων καταστάσεων είναι η αιμομιξία, η σεξουαλική κακοποίηση, η οικογενειακή βία, και η κακοποίηση ηλικιωμένων.

Η απροθυμία του θύματος να διεκδικήσει το STATUS του θύματος και να υιοθετήσει τον ανάλογο ρόλο δεν περιορίζεται στα άτομα. Εταιρείες, επιχειρήσεις, ακόμα και κυβερνήσεις είναι δυνατόν να μη κοινοποιήσουν την θυματοποίησή τους για να διατηρήσουν την υπόληψή τους ή για άλλους σκόπιμους λόγους, π.χ. μια εταιρεία μπορεί να μην γνωστοποιεί ένα ρήγμα στο σύστημα ασφάλειας των ηλεκτρονικών υπολογιστών της προσπαθώντας να αποφύγει την δυσμενή δημοσιότητα που θα δυσκολέψει ακόμη περισσότερο την λειτουργία της.

Η συγκατάθεση των μικρών και των μεγαλύτερων επιχειρήσεων στις υπερβολικές απαιτήσεις του οργανωμένου εγκλήματος ή των διεφθαρμένων αστυνομικών και κυβερνητικών λειτουργών, καθρεφτίζει πολλές από τις ίδιες δυναμικές που επηρεάζουν την δυνατότητα των θυμάτων να υιοθετήσουν το ρόλο του θύματος και να αναζητήσουν καταφύγιο.

Δ' ΣΤΑΔΙΟ. Κοινωνική αναγνώριση και πιθανή υποστήριξη.

Αν η κοινωνία δεν αλλάξει ή συνεχίζει να είναι αρνητική ή αν το θύμα δεν προσπαθεί να αντιμετωπίσει τις κακοτυχίες του/της, ή αν οι άλλοι μένουν απαθείς και μη διαθέσιμοι, η θυματοποίηση υφίσταται και επιδεινώνεται.

Για να ξεπεραστεί η θυματοποίηση χρειάζεται να αντιστραφεί η έννοια της και δεν είναι ποτέ απόλυτα σίγουρο ότι αυτό μπορεί να πετύχει.

Η κοινωνία και τα άλλα άτομα παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην ικανότητα του θύματος να ξεπεράσει το γεγονός και να πλάσει έναν καινούργιο κόσμο.

Η ενεργητική βοήθεια από τους άλλους ξαναδίνει την κατεστραμένη κοινωνικότητά του στο θύμα και το βοηθάει να πραγματοποιήσει τη δύσκολη μετάβαση σε έναν νέο κόσμο «μετά τη θυματοποίηση».

Είναι ζωτικής σημασίας για την ανάρρωση του θύματος σαν άτομο και σαν μέλος της κοινωνίας, το τραύμα της θυματοποίησης να ξεπεραστεί και η κρίση που άρχισε με αυτό να επιλυθεί επιτυχημένα. Το έργο κάθε θύματος και η άμεση ανάγκη του είναι να ανασυστήσει τον κόσμο του όπως τον προτιμούσε και όπως τον εγγώριζε. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψει την ακινησία και να ανακαλύψει ερεθίσματα, να νικήσει την απομόνωση, να δημιουργήσει επαφές και σχέσεις, να αναλάβει από την κατάσταση κινδύνου και να νοιώσει ασφαλής. Αυτή η πορεία περιλαμβάνει και έχει απαραίτητα 3 πλευρές: ενεργές προσπάθειες, το παγκόσμιο δικαίωμα για ασφάλεια και την ενεργητική βοήθεια από τους άλλους. Στη διάρκεια αυτής της πορείας η θυματοποίηση θα μοιάζει σαν κάτι που μπορεί να ξεπεραστεί, να σταματήσει και πιθανότατα να ξεπεραστεί. Η κατανόηση από την κοινωνία και η αναγνώριση της θυματοποίησης είναι ζωτικοί, παράγοντες για την πορεία προς την αποκατάσταση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα μεγάλο μέρος της θυματολογικής έρευνας έχει γίνει γύρω από τους παράγοντες που επηρεάζουν τη μετάβαση από το 3ο στάδιο στο 4ο, όπου η διεκδίκηση του STATUS του θύματος αναγνωρίζεται από τους κοινωνικούς φορείς και λαμβάνονται μέτρα ώστε να δοθεί συμπαράσταση, να γίνει επανόρθωση της ζημιάς, και να αποδοθεί δικαιοσύνη και αποζημίωση.

Η έρευνα και το συγγραφικό υλικό σχετικά με το θύμα και το σύστημα δικαιοσύνης, τα προγράμματα βοήθειας για το θύμα – μάρτυρα, την αποζημίωση και την επανόρθωση, τη θεραπεία του θύματος, το νομικό και ποινικό σύστημα αναμόρφωσης, κ.λπ. προεξάρχουν στο χώρο της θυματολογίας.

Η αντίδραση της κοινωνίας και η συμμετοχή της επηρεάζονται πολύ από το στάδιο που έχει προηγηθεί.

Ο αυξανόμενος αριθμός των θυμάτων που εμφανίζονται μεγαλώνει και εντείνει τη συνειδητοποίηση του κοινού επάνω στο πρόβλημα και βοηθάει στο να το εντάξει στην ομάδα των θεμάτων για το οποίο κάτι πρέπει να γίνει.

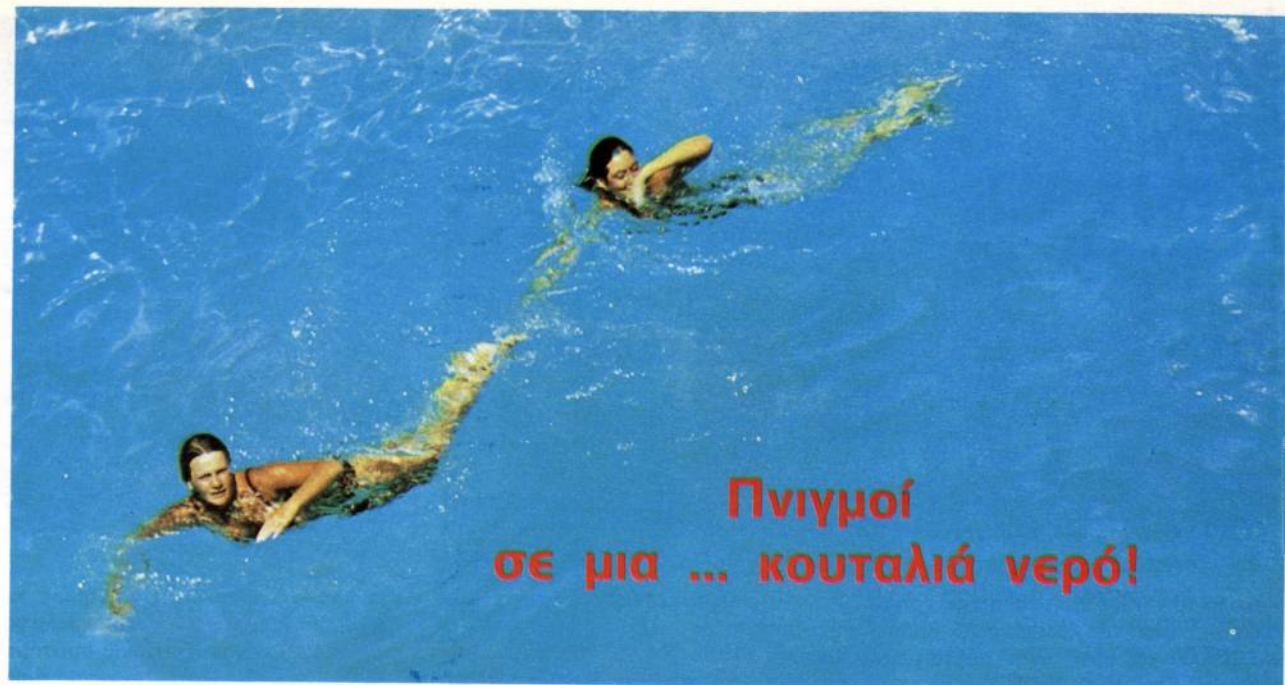
Επίσης, δίνει πληροφορίες από πρώτο χέρι για τα θύματα, τον αριθμό τους, τις δυναμικές της θυματοποίησης, τις ανάγκες των θυμάτων και τους τρόπους προσέγγισής τους.

Από τη στιγμή που τα θύματα θα «εμφανιστούν» και θα ενταθεί το ενδιαφέρον του κοινού και των επαγγελματιών, το επόμενο λογικό βήμα θα είναι η δημιουργία μιας κοινωνικής πολιτικής.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το πλαίσιο που δόθηκε εδώ αντιπροσωπεύει μια περιεκτική και δυναμική προσέγγιση για την κατανόηση της θυματοποίησης. Είναι ευθύνη μας να επανεξετάσουμε και να αξιολογήσουμε τις προηγούμενες εργασίες σ' αυτό τον τομέα ώστε να δημιουργηθεί μια βασική ομάδα συμπερασμάτων και συστάσεων που θα δώσει την ώθηση, θα οδηγήσει και θα ενθαρρύνει τη μελλοντική έρευνα και την κοινωνική παρέμβαση στον τομέα αυτό.

Δουλεύοντας πάνω σε αυτό το θέμα θα μπορέσουμε να αποκτήσουμε μια πιο ολοκληρωμένη κατανόηση των ειδών και των δυναμικών της θυματοποίησης και να προχωρήσουμε στη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς τραύματα: βία και καταπίεση, καθώς, συγχρόνως, θα γίνεται σεβαστή η ατομικότητα και η μοναδικότητα κάθε περίπτωσης θυματοποίησης.

Πνιγμοί σε μια ... κουταλιά νερό!

Τα καλοκαίρι είναι από μόνο του μια νέα εμπειρία για τον ανθρώπινο οργανισμό: υψηλές θερμοκρασίες, νέος ρυθμός, άμεση επαφή με τη φύση, συχνές μετακινήσεις, λιγότερες αναστολές... Και αν όλα αυτά σημαίνουν αφύπνιση από το λήθαργο του χειμώνα και περισσότερη ανεμελιά, όχι σπάνια σημαίνουν και ατυχήματα και ξαφνικούς θανάτους, από πνιγμούς, ως θερμικό στρες.

Ο καθηγητής Ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. **Α. Κουτσελίνης** επισημαίνει τις «παγίδες» του καλοκαιριού και συμβουλεύει πώς να τις αποφύγουμε.

— **Ποιες είναι οι πιο συχνές αιτίες πνιγμών στην Ελλάδα, κύριε καθηγητά;**

«Συνήθως το άτομο δε γνωρίζει καλά κολύμπι ή υπερεκτιμάει τις ικανότητές του. Μερικές φορές όμως ο πνιγμός μπορεί να οφείλεται σε κάποιο ξαφνικό πρόβλημα υγείας, όπως ένα οξύ καρδιακό επεισόδιο, μια επιληπτική κρίση, ένας σπασμός των μυών (κράμπα), ένας λαρυγγόσπασμος από απότομο φόβο ή πόνο κ.λπ. Επίσης, συχνά συμβαίνει κάποια κάκωση στο κεφάλι από απότομη πτώση στο νερό, την οποία ακολουθεί απώλεια της συνείδησης, έστω και στιγμιαία. Όλα τα παραπάνω γεγονότα προκαλούν ανεξέλεκτη αναπνοή, με αποτέλεσμα να εισ-

έρχεται νερό στους πνεύμονες και να επέρχεται ο πνιγμός».

— **Ακούμε συχνά ότι δεν πρέπει να κολυμπάμε με γεμάτο στομάχι. Πώς αντιδρά ο οργανισμός σε αυτή την περίπτωση και τι πρόβλημα προκαλείται;**

«Ο μηχανισμός είναι απλός. Η πίεση στα κοιλιακά τοιχώματα αυξάνει μέσα στο νερό και οι πιθανότητες για να γίνει αναγωγή και αναρρόφηση του γαστρικού περιεχομένου αυξάνονται. Η ίδια η εισρόφηση δεν μπορεί να προκαλέσει ασφυξία, αλλά μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα —λόγω της ισχυρής όξινης αντίδρασης του περιεχομένου των τροφών— ένα λαρυγγόσπασμό, που με τη σειρά του οδηγεί σε πνιγμό. Λόγω επίσης της αγγειοδιαστολής των σπλαχνικών αγγείων κατά τη διάρκεια της πέψης, που επιφέρει αναιμία στον εγκέφαλο, μπορεί να συμβεί στον κολυμβητή ζάλη, η οποία να οδηγήσει σε πνιγμό».

— **Ποιοι πρέπει να προσέχουν ιδιαίτερα στο κολύμπι;**

«Άτομα που έχουν προβλήματα υγείας και ιδιαίτερα προβλήματα από το καρδιοκυκλοφοριακό ή αναπνευστικό σύστημα. Ακόμα, άτομα που παίρνουν ψυχοφάρμακα, υπερήλικα, εξασθενημένα κ.λπ.».

— **Ποιες πρακτικές συμβουλές έχετε να δώσετε στους κολυμβητές;**

«Να αποφεύγουν να κολυμπούν με γεμάτο στομάχι, μετά την κατανάλωση οινόπνευματων ποτών, μετά από μακροχρόνια παραμονή στον ήλιο ή μετά από αθλοπαιδιές. Επίσης σε καμία περίπτωση να μην υπερεκτιμούν τις κολυμβητικές ικανότητές τους, γιατί εκτός από την κόπωση, είναι δυνατόν ένα απρόοπτο γεγονός (π.χ. κράμπα) να μειώσει σημαντικά τις δυνατότητές τους».

— **Ποιους κινδύνους «κρύβουν» τα θαλάσσια σπορ;**

«Τον κίνδυνο ατυχημάτων κυρίως από πτώση, όπως μπορεί να συμβεί στο θαλάσσιο σκι, στις καταδύσεις κ.λπ. Ατυχήματα συμβαίνουν και κατά το υποβρύχιο ψάρεμα από κακή λειτουργία της αναπνευστικής συσκευής, από ταχεία ανάδυση κ.ά. Τα ατυχήματα αυτά μπορούν να προκαλέσουν, ανάλογα με την περίπτωση, από απλό κάταγμα ως και θανατηφόρα βλάβη».

— **Εκτός από τους πνιγμούς, ποια άλλα ατυχήματα ακολουθούν κατά σειρά συχνότητας τους καλοκαιρινούς μήνες;**

«Είναι εντυπωσιακή η αύξηση των τροχαίων ατυχημάτων το καλοκαίρι. Αυτό συμβαίνει γιατί περισσότερα αυτοκίνητα κυκλοφορούν περισσότερες ώρες και γιατί οι πολλοί νέοι ή οι ηλικιωμένοι πιάνουν αυτή την εποχή πιο

εύκολα το τιμόνι. Η ευκολότερη χρήση αλκοόλ κατά τα καλοκαιρινά βράδια συμβάλλει και αυτή στην αύξηση του αριθμού και της σοβαρότητας των τροχαίων ατυχημάτων.

Έχει επίσης παρατηρηθεί διεθνώς ότι η κλίμακα της εγκληματικότητας ανεβαίνει σημαντικά τη θερινή περίοδο. Κλοπές, βιασμοί και βιαιοπραγίες είναι περισσότερο συχνά κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Το φαινόμενο αυτό αποδίδεται από τους κοινωνιολόγους και εγκληματολόγους στη γνωστή χαλάρωση των ατόμων κατά τη διάρκεια των διακοπών και στη μείωση ή αποδυνάμωση των φυσιολογικών αναστολών, που αποτελούν για πολλούς βασική προϋπόθεση ξεκούρασης. Η Ελλάδα ακολουθεί αυτόν τον διεθνή «κανόνα».

Αλλά και οι δηλητηριάσεις είναι περισσότερες το καλοκαίρι απ' ό,τι τον υπόλοιπο χρόνο. Αυτές δεν προκαλούνται μόνον από μικρόβια, αλλά και από κατανάλωση τροφών που έχουν ρυπανθεί με παρασιτοκτόνα διαφόρων ειδών (τα οποία χρησιμοποιούνται κατά κόρον το καλοκαίρι).

Αρκετά περιστατικά υπάρχουν και από τα τσιμπήματα των κουνουπιών, ψαριών και φιδιών που συνήθως δεν είναι επικίνδυνα στην Ελλάδα, αλλά προκαλούν ενοχλητικά συμπτώματα και ταλαιπωρία.

Τέλος, παρατηρούμε το καλοκαίρι αυξημένα περιστατικά χρήσης ναρκωτικών στα νέα άτομα. Οι νέες γνωριμίες των διακοπών, η επαφή με ξένους τουρίστες και ο περισσότερος ελεύθερος χρόνος δημιουργούν μια αυξημένη ευκαιριακή διάθεση για δοκιμή εκούσια ή και ακούσια».

— **Ποιους μήνες του καλοκαιριού παρατηρούνται περισσότεροι αιφνίδιο θάνατοι;**

«Κατά τις θερμότερες ημέρες υπάρχει αύξηση των αιφνιδίων θανάτων. Η υψηλή θερμοκρασία, σε συνδυασμό με τη μεγαλύτερη ελευθερία στη διατροφή και συχνά την κούραση των διακοπών, προδιαθέτουν δυσάρεστα το κυκλοφοριακό σύστημα, ιδίως των ατόμων που έχουν ήδη κάποια προβλήματα. Δηλαδή, τα άτομα μεγάλης ηλικίας, όσοι καπνίζουν, οι διαβητικοί, οι παχύσαρκοι κ.λπ. —όσοι δηλαδή έχουν προδιάθεση για στεφανιαία νόσο— διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο το καλοκαίρι και πρέπει να προσέχουν.

Λόγω της επιβάρυνσης του καρδιακού έργου από την έκθεση σε υψηλές θερμοκρασίες, αλλά και λόγω των διουρητικών φαρμάκων που παίρνουν και του περιορισμού του αλατιού που ακολουθούν, οι καρδιοπαθείς παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη επιρρέπεια για την εκδήλωση θερμοπληκτικού σοκ.

Ευάλωτοι στην υψηλή θερμοκρασία είναι και οι άρρωστοι με χρόνια αναπνευστικά νοσήματα, όπως το άσθμα, η βρογχεκτασία και το πνευμονικό εμφύσημα, γιατί το θερμικό στρες επιβαρύνει ιδιαίτερα την ήδη ανεπαρκή αναπνευστική λειτουργία τους».

— **Αναφέρατε την τρίτη ηλικία. Ποιοι επιπλέον κίνδυνοι απειλούν τους ηλικιωμένους το καλοκαίρι και πώς μπορούν να τους αντιμετωπίσουν;**

«Τα υπερήλικα άτομα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητα στις μεταβολές της θερμοκρασίας, λόγω της μειωμένης αντίστασης του οργανισμού τους. Έτσι, εύκολα ανατρέπεται η ισορροπία της υγείας τους, με δυσμενείς επιπτώσεις που μπορούν να φθάσουν ως και το θάνατο. Οι διαταραχές που συνοδεύουν την έκθεση σε υψηλές θερμοκρασίες (απώλεια ύδατος και επιβάρυνση καρδιακού έργου) είναι καθοριστικής σημασίας για τα άτομα της τρίτης ηλικίας,

στα οποία συνυπάρχει συνήθως και κάποια πάθηση (του καρδιοκυκλοφοριακού ή του αναπνευστικού συστήματος, διαβήτης κ.λπ.) και τα οποία παίρνουν κατά κανόνα φάρμακα.

Θα πρέπει να αναφερθούν επίσης ως επιβαρυντικοί παράγοντες η μείωση της νεφρικής λειτουργίας (η οποία μειώνεται κατά 50% περίπου μετά την ηλικία των 60 χρόνων) η άνοια, ο περιορισμός της κινητικότητας κ.λπ.».

— **Τι πρέπει λοιπόν πρακτικά να αποφεύγουμε και τι να αποζητούμε (στη διατροφή, στο ντύσιμο, στο οδηγήγιο, στην εξοχή κ.λπ.), για να περάσουμε ένα ευχάριστο καλοκαίρι;**

«Να αποφεύγεται η κυκλοφορία έξω από το σπίτι κατά τις θερμές ώρες της ημέρας, η παραμονή στην παραλία και κάτω από τον ήλιο για μεγάλο χρονικό διάστημα, η μυϊκή εργασία στην ύπαιθρο, η οδήγηση τις ώρες της μεγάλης ζέστης κ.λπ.

Παράλληλα, συνιστάται η λήψη μικρής ποσότητας τροφής και μάλιστα με λίγες θερμίδες, το ελαφρύ ντύσιμο και η αποφυγή λήψης πολλών φαρμάκων (διουρητικών, ψυχοφαρμάκων κ.λπ.) κατόπιν βεβαίως συμβουλής του γιατρού.

Ιδιαίτερη προσοχή στους υπερηλίκους, οι οποίοι δεν πρέπει να εγκαταλείπονται μόνοι τους το καλοκαίρι. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην Ελλάδα δεν έχουμε συνήθεισε (άρρωστοι και μη) να αντιμετωπίζουμε προβλήματα υψηλής θερμοκρασίας, υποτιμώντας σαφώς τη σημασία τους. Έτσι, προετοιμαζόμαστε συστηματικά για να αντιμετωπίσουμε έναν ψυχρό χειμώνα, αλλά όχι τη ζέστη, για την οποία πιστεύουμε (λανθασμένα) ότι δεν μπορεί να μας βλάψει και πολύ περισσότερο να προκαλέσει θάνατο».

Η γιορτή της Παναγίας

Μέσα στον παραγωγικό και καρποφόρο Αύγουστο, η γιορτή της Παναγίας μοιάζει με Πάσχα, ύστερ' από τη δεκαπενθήμερη νηστεία της, αλλά και σαν κορωνίδα των γιορτών του καλοκαιριού, αφού έπειτα μπαίνουμε στο Φθινόπωρο...

Ο ελληνικός λαός λατρεύει την Παναγία σαν θνητή μητέρα του Χριστού και σκέφτεται το θάνατό της ανθρώπινα.

Σήμερα μάλιστα, στα μεγάλα πανηγύρια της, τα χαρούμενα και καλοκαιρινά, με τα ελεύθερα φαγοπότια, ούτε αυτόν το θάνατο συλλογίζεται. Η Παναγία ζει πάντα, αιώνια μητρική θεότητα στη σκέψη του, με θαυματουργικές

παρεμβάσει στη ζωή, με οπτασιακές εμφανίσεις, με ιάσεις, με ιερά ζώα που ευνοεί (Π.χ. τα φίδια στην Κεφαλονία) με αγιάσματα κ.ά.

Μεγάλο προσκύνημα στην Αιγαιακή Ελλάδα, η Τήνος. Συγκεντρώνει, όπως η αρχαία Δήλος, το μεγαλύτερο πλήθος πανηγυριστών. Αληθινές «εγκοιμήσεις» πιστών, με θεραπευτικούς στόχους, γίνονται στους υπαίθριους χώρους του Μοναστηριού της Ευαγγελίστριας. Τα μεγάλα επιβατηγά πλοία του Πειραιά απασχολούνται με το ολοβδόμαδο προσκύνημα, κι οι μεγάλοι δρόμοι που οδηγούν από το Μοναστήρι στην παραλία της Τήνου, γίνονται πολυεμπορικοί, από κάθε είδους αναμνηστικά και

λατρευτικά αντικείμενα, που ενδιαφέρουν την ψυχολογική λαογραφία, όσο και τη μελέτη της λατρευτικής λαϊκής τέχνης.

Στο Αιγαίο επίσης τα πανηγύρια-προσκυνήματα της Λέσβου (Αγιάσος, Πέτρα), της Πάρου (Εκατονταπυλιανή), της Κύπρου (του Κύκκου), της Κρήτης (Ανώγεια), της Νισύρου (Σπηλιανή). Στο Ιόνιο παντού, με γραφικότερο των Παξών.

Και στον Ελληνικό Βορρά: το συγκινητικό ανανεωμένο προσκύνημα των Ποντιών, την νέα εγκατάσταση του «παλλαδίου» τους, την Παναγία του Σουμελά στο Βέρμιο, κι από κοντά τα πανηγύρια των Σερρών, της Χαλκιδικής (Εικοσιφοίνισσα), του Τριλόφου, της Κοζάνης (Καταφύλι), της Σιάτιστας, της Βλάστης, της Σαμαρίνας και στην Ήπειρο, του Μιχαλίτσιου...

Αλλά τα προσκυνήματα, μεγάλα και μικρά, είναι πολλά σε όλη την Ελλάδα. Δεν υπάρχει χώρος (στα νησιά, στα βουνά και στους κάμπους) χωρίς μια Παναγία του Δεκαπενταύγουστου. Και τους έχουν δώσει, μια γραφική οικειότητα στην κάθε περίπτωση, από ένα διαφορετικό όνομα, ώστε να μην παρουσιάζεται μονότονη η ενιαία τους λατρεία, αλλά ο κάθε τόπος, το κάθε χωριό, το κάθε Μοναστήρι, να έχει ξεχωριστεί και δική του και ξεκουσμένη, την Παναγιά του.

Αμπελακιώτισσα, Βουνιώτισσα, Δεκαπεντούσα, Θαλασσινή, Καλαμού, Καντήλα, Καστρινή, Καταπολιανή, Μαρμαριώτισσα, Μολυβδοσκεπάστη, Περγιγού, Πλακιδιώτισσα, Σπηλιώτισσα, Τουρλιανή, Τραφωνιώτισσα, Τριαντενή, Φανερωμένη, Χρυσοκελλαριά, Χιλιάδου κ.ά.

Η κοινωνική και δημογραφική σήμερα σημασία των πανηγυριών αυτών είναι αναμφισβήτητη. Ξαναφέρνουν τους ανθρώπους, έστω και για λίγες μέρες, στον τόπο τους, τους κάνουν «Ανταίους», χαρίζοντάς τους τη ζεστασιά της πατρικής γης και των παιδικών αναμνήσεων και ξαναδίνουν στους απόμακρους οικισμούς τον ανθρώπινο σκοπό της δημιουργίας τους, με πολυάνθρωπες πάλι τις εκκλησίες, με πολύβοες τις πλατείες και τα καλντερίμια, με ανοιχτά στα σπίτια τα παράθυρα, με κνίσες ψητών στο χωριό, και με χτυπήματα ποδιών και ήχων στα χοιροστάσια. Έστω και για λίγο...

Από «Τα καλοκαιρινά» του Δημ. Σ. Λουκάτου
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: «ΦΙΛΙΠΠΟΤΗ»

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΙΤΑΛΩΝ ΑΞ/ΚΩΝ ΣΤΗ Γ.Α.Δ.Α.

Στα πλαίσια εκπαιδευτικού ταξιδιού Ιταλών αξιωματικών Τελωνοφυλακής (GARDE DE FINANCE) στην Ελλάδα, πραγματοποιήθηκε στο αμφιθέατρο της Γ.Α.Δ.Α. ενημέρωση των Ιταλών αξιωματικών σε θέματα αρμοδιότητας της Ελληνικής Αστυνομίας, από τον ταξίαρχο κ. ΧΟΥΡΔΑΚΗ Εμμανουήλ. Κατά την παραμονή τους στην Ελλάδα οι Ιταλοί αστυνομικοί επισκέφθηκαν την Πάτρα, το Ηράκλειο και το Αργοστόλι, όπου κατέθεσαν στεφάνι στο μνημείο των Ιταλών που σκοτώθηκαν κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Στη φωτογραφία στιγμιότυπο από την ενημέρωση των Ιταλών αξιωματικών στη Γ.Α.Δ.Α.

ΜΑΛΙΑΧΟΒΑΣ Γεώργιος της Δ/σης Αστυν. Προσωπικού και αθλητές της υπηρεσίας αθλητισμού της Σχολής Αστυφυλάκων. Οι Γάλλοι αστυνομικοί είχαν προηγουμένως διανύσει 2.600 χλμ. από τη Γαλλία μέχρι την Αθήνα με αγώνα σκυταλοδρομίας, στην πόλη που, όπως δήλωσαν οι ίδιοι, γεννήθηκε το αθλητικό πνεύμα.

Στις φωτογραφίες στιγμιότυπα α) από την τελετή λήξης του αγώνα, και

β) Ανταλλαγή μεταλλίων από τον εκπρόσωπο της ΕΛ.ΑΣ. υποστράτηγο Κ. Δασταμάνη με Γάλλο αξιωματικό κατά τη διάρκεια δεξίωσης που παρέθεσε προς τιμή τους ο Δήμος Αθηναίων.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Στα πλαίσια της επιμόρφωσης του αστυνομικού προσωπικού πάνω σε σύγχρονα επαγγελματικά, πολιτισμικά και πολιτιστικά θέματα καθώς και σε

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΑΠΟ ΓΑΛΛΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

Πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στην

Αθήνα μαραθώνιος δρόμος στην κλασική διαδρομή — Μαραθώνα - Παναθηναϊκό Στάδιο — με τη συμμετοχή 40 Γάλλων αστυνομικών. Από ελληνικής πλευράς συμμετείχε ο υπαστυνόμος Α'

θέματα υγείας, η Δ/ση Αστυνομικών Επιχειρήσεων με πρωτοβουλία του Δ/ντή της, Αστυν. Δ/ντού Αχιλλέα Χαλβανζάρα άρχισε ήδη την εφαρμογή ενός φιλόδοξου προγράμματος με σειρά διαλέξεων πάνω σε επίκαιρα θέματα από διακεκριμένους καθηγητές και γιατρούς στην αίθουσα του κτιρίου της Δ.Α.Ε.

Στο στιγμιότυπο η γιατρός κ. Διασκαλοπούλου Δήμητρα, στέλεχος του Αντικαρκινικού Νοσοκομείου Αθηνών

«Άγιος Σάββας» αναπτύσσει τα θέματα: 1) Κάπνισμα και Καρκίνος, και 2) Κίνδυνοι από το AIDS σε 400 περίπου αστυνομικούς της Δ.Α.Ε.

ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΝΑΟΥ Ι.ΝΑΟΥ ΠΑΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΕΛ.ΑΣ.

Στις «επισημάνσεις» του τεύχους Ιουνίου του περιοδικού μας, γράψαμε για την ανακαίνιση του Ι. Ναού Παμεγίστων Ταξιαρχών των Σχολών της Ελλην. Αστυνομίας και για τον Πρόναο, το χτίσιμο του οποίου ήταν απαραίτη-

το για τη λειτουργικότητα του Ναού.

Η διακόσμηση του πρόναου ολοκληρώθηκε με την πρόσφατη τοποθέτηση και των Ι. Εικόνων που αγιογράφησε ο αγιογράφος Εμμανουήλ Κιαγιάδης. Δεξιά και αριστερά στην είσοδο του πρόναου οι εικόνες των αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ και πάνω απ' την κύρια είσοδο του Ναού, σε ημικύκλιο, η εικόνα του Χριστού, τονίζουν με την επιβλητικότητά τους τον ιερό χώρο.

Μεταλλικά πλακίδια σε κάθε εικόνα υπενθυμίζουν σεμνά ποιοι ανέλαβαν την δαπάνη αγιογράφησης των εικόνων αυτών.

Η μια απ' τις δύο πρώτες είναι προσφορά του διοικητή και των 66 μαθητών του Τμήματος Επαγγελματικής Μετ/σης Ανθυπαστυνόμων, εκπαιδευ-

τικής περιόδου 1987-1988 ενώ η δεύτερη είναι προσφορά της οικογένειας Αθανασίου Ζιώγα. Η εικόνα του Χριστού είναι προσφορά ανώνυμης οικογένειας που εκκλησιάζεται στον Ι.Ναό.

Οι τρεις αυτές εικόνες αγιογραφήθηκαν με τη μέθοδο «φρέσκου» και έ-

τσι παραμένουν αναλλοίωτες απ' την επίδραση των καιρικών συνθηκών, στον εξωτερικό χώρο. Πρέπει να συμπληρώσουμε ότι ο Εμμανουήλ Κιαγιάδης έχει ζωγραφίσει όλες τις εικόνες του Ι.Ναού καθώς και την εικόνα του προστάτη της Ελληνικής Αστυνομίας, μεγαλομάρτυρα Αγίου Αρτεμίου.

Η Αστυνομία εγκαινιάζει μια νέα, πιο κοντινή, σχέση με τον πολίτη.

Η Γιορτή της Δημοκρατίας

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σαρτζετάκης με τον υπουργό Δημ. Τάξης κ. Γιάννη Κεφαλογιάννη.

Ο πρωθυπουργός κ. Τζανής Τζαννετάκης με τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας κ. Ιωάννη Αντωνόπουλο.

Ο αρχηγός της «Νέας Δημοκρατίας» κ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης με τον κ. Γιάννη Κεφαλογιάννη.

Ο πρόεδρος του «Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου» κ. Χαρίλαος Φλωράκης ανταλλάσσει θερμή χειραψία με τον κ. Κεφαλογιάννη.

Πνεύμα συμφιλίωσης, αξιοκρατίας αλλά και πειθαρχίας έφερε από τις πρώτες ημέρες που ανέλαβε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ο Υπουργός κ. Γιάννης Κεφαλογιάννης.

Με σειρά μέτρων που πήρε έκανε σαφή την πολιτική του βούληση ότι κριτήρια για την εξέλιξη των αστυνομικών θα είναι η δουλειά τους, η προσήλωση στο καθήκον, η αυστηρή τήρηση των νόμων και ο απόλυτος σεβασμός της προσωπικότητας και των δημοκρατικών ελευθεριών των πολιτών.

Με το πνεύμα αυτό ο κ. Κεφαλογιάννης προχώρησε στη χάραξη των κατευθυντηρίων γραμμών της πολιτικής του, επέλεξε τη νέα ηγεσία της Αστυνομίας και στελέχωσε καίριες θέσεις, σεβόμενος την επετηρίδα και εφαρμόζοντας στην πράξη την αξιοκρατία.

Στον τομέα του σεβασμού των δημοκρατικών ελευθεριών ο κ. Κεφαλογιάννης δίνει ιδιαίτερο βάρος και στόχος του παραμένει η βελτίωση

των σχέσεων ανάμεσα στους αστυνομικούς και στους πολίτες.

Κάνοντας πράξη την πολιτική του αυτή, διέταξε ένορκη διοικητική εξέταση και μετέθεσε αστυνομικούς όταν του καταγγέλθηκε με στοιχεία ότι όργανα της τάξης περιφρόνησαν την προσωπικότητα πολιτών και τους φέρθηκαν βίαια.

Στον συνδικαλισμό ο κ. Κεφαλογιάννης έδειξε από την πρώτη στιγμή πόσο σέβεται αλλά και αντιλαμβάνεται τα προβλήματα των εργαζομένων μεταξύ των οποίων αναμφισβήτητα είναι και οι αστυνομικοί.

Χάραξε το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να λειτουργήσει ένας σωστός και αποδοτικός συνδικαλισμός και έδωσε την εγγύηση ότι δεν θα υπάρξουν πλέον διωγμοί αστυνομικών για συνδικαλιστικούς λόγους.

Έδωσε μάλιστα εντολή και ανεστάλησαν όλες οι μετακινήσεις αστυνομικών ενώ αποκαθίστανται όλοι οι διωχθέντες συνδικαλιστές αστυνομικοί. Όπως χαρακτηριστικά είπε ο κ.

Στιγμιότυπο από την ορκωμοσία της νέας κυβέρνησης ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Υπουργός Δημόσιας Τάξης καμιά δίωξη αστυνομικού για πολιτικούς λόγους δεν πρόκειται να γίνει: «Δεν με ενδιαφέρουν τόνισε, τα φρονήματα των αστυνομικών αλλά απαιτώ νομιμότητα, αυστηρή προσήλωση στο καθήκον και εμπέδωση της πειθαρχίας. Η αποκατάσταση των αστυνομικών συνδικαλιστικών είναι δεδομένη και θα εξαντληθεί κάθε όριο επιείκειας.

Οι αστυνομικοί που απολύθηκαν μπορούν να κάνουν αίτηση για να εξετασθεί η πιθανότητα επανένταξής τους στο Σώμα».

ΤΟ «ΦΑΚΕΛΛΩΜΑ»

Η ανάκαλυψη από τον κ. Κεφαλογιάννη ογκωδεδστάτων φακέλων που αφορούσαν τον Πρόεδρο και Γε-

νικό Γραμματέα του «ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ» κ. κ. Χαρίλαο Φλωράκη και Λεωνίδα Κύρκο, τον κορυφαίο μουσικοσυνθέτη κ. Μίκη Θεοδωράκη, τον πρώην Υπουργό κ. Κώστα Σημίτη, καθώς και ηγετικές προσωπικότητες της Αριστεράς, στο ιδιαίτερο γραφείο αναπαύσεως του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, έδωσε την ευκαιρία στον κ. Κεφαλογιάννη να τοποθετηθεί στο θέμα αυτό, που χρόνια ταλαιπωρεί μια σημαντική μερίδα του Ελληνικού λαού.

Ο κ. Κεφαλογιάννης καταδίκασε με τον πλέον σαφή τρόπο την παρακολούθηση των πολιτών για τα φρονήματά τους και χαρακτήρισε τη διατήρηση των φακέλλων από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ως απαράδεκτο, ανελεύθερο και αντιδημοκρατικό μέτρο, που οδηγεί σε ανα-

μόχλευση των παθών.

«Η σωστότερη λύση» υποστηρίζει ο Υπουργός, «θα ήταν η πολτοποίηση όλων των φακέλλων. Για να ενταφιασθεί ένα παρελθόν που όλοι μας θέλουμε να ξεχάσουμε και να ατενίσουμε πλέον ένα καλύτερο μέλλον».

ΠΕΖΗ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ

Η πεζή αστυνόμευση που αποτελούσε επιθυμία των πολιτών έγινε πραγματικότητα από τον κ. Γιάννη Κεφαλογιάννη.

Πιστεύοντας στα ευεργετικά αποτελέσματα του μέτρου έθεσε σε εφαρμογή την πεζή αστυνόμευση σε ολόκληρη την Ελλάδα, επί 24ωρου βάσεως.

Την απόφαση του κ. Κεφαλογιάννη για την καθιέρωση της πεζής αστυνόμευσης δέχθηκε ο ημερήσιος Τύπος της Αθήνας με εγκωμιαστικά σχόλια.

Η «Καθημερινή» έγραψε: «Ήρθαν δύσκολες μέρες για τους κακοποιούς – σ' εφαρμογή το μέτρο της πεζής αστυνόμευσης».

Ο «Ελεύθερος Τύπος»: «Επιτέλους, θα βρούμε αστυφύλακες στο δρόμο! Καθημερινά, 4.000 αστυνομικοί θα περιπολούν στους δρόμους της Αθήνας και της υπόλοιπης Ελλάδας, προσφέροντας προστασία στον πολίτη».

Η «Επικαιρότητα»: «Μπας και φοβηθούν οι κλέφτες – πεζή αστυνόμευση εφαρμόζει από χτες το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης σ' όλη τη χώρα».

Η «Απογευματινή»: «Στους δρόμους βγήκαν 4.000 αστυφύλακες».

Η «Πρώτη»: «Τη σιγουριά που δίνει στον απλό πολίτη η παρουσία πεζών αστυνομικών στη γειτονιά, συζητήσαν σε σύσκεψη ο υπουργός Δημ. Τάξης και υπηρεσιακοί παράγοντες της ΕΛ.Α.Σ. Έτσι χθες ο κ. Κεφαλογιάννης ανακοίνωσε ότι «ξαναζωντανεύει» η πεζή αστυνόμευση με σκοπό να δώσει στον πολίτη την αίσθηση της σιγουριάς και της ασφάλειας».

Τα «Νέα»: «Σ' όλη τη χώρα 4.000 πεζοί αστυνομικοί».

Ο «Ελεύθερος»: «Ο Κεφαλογιάννης υπόσχεται αστυνόμευση στις συνοικίες».

Το «Έθνος»: «Πεζοί φύλακες-άγγελοι από γειτονιά σε γειτονιά».

Η «Ελευθεροτυπία»: «Περιπολίες αστυνομικών όλο το 24ωρο».

ΕΠΑΝΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η επανίδρυση της Τουριστικής Αστυνομίας που καταργήθηκε με το Νόμο 1481/84 «Περί ενοποιήσεως των Σωμάτων Ασφαλείας» αποτελεί ένα ουσιαστικό μέτρο, που πήρε ο κ. Κεφαλογιάννης. Όπως τόνισε ο κ. Υπουργός η Ελλάδα σε μικρό χρονικό διάστημα θα είναι το τουριστικό θέρετρο ολόκληρης της Ευρώπης. Γι' αυτό η Τουριστική Αστυνομία, ως ανεξάρτητη και αυτοδύναμη υπηρεσία θα διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλο στην τουριστική ανάπτυξη της χώρας.

ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Στα πλαίσια της προσπάθειας που καταβάλλει ο νέος υπουργός Δημ. Τάξης για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας αλλά και της οικονομικής θέσης του προσωπικού της Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος ήταν η απεμπλοκή από τα γρανάζια της γραφειοκρατίας της καταβολής εκλογικού επιδόματος ύψους 20.000 δραχμών.

Σε συνεργασία που είχε με τους υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ.κ. Γιώργο Σουφλιά και Αντώνη Σαμαρά, το εκλογικό επίδομα εγκρίθηκε και καταβλήθηκε ήδη στους αστυνομικούς με τις αποδοχές του Αυγούστου.

Επιδίωξη του κ. Κεφαλογιάννη είναι να υπάρξει ανάλογο επίδομα και στις επόμενες εκλογές.

ΑΠΟΛΥΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Η απόλυτη διαφάνεια σ' όλες τις ενέργειες και αποφάσεις του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης είναι ένα άλλο στοιχείο της πολιτικής του κ. Κεφαλογιάννη. Σ' αυτό εντάσσονται ο απόλυτα δίκαιος τρόπος με τον οποίο θα γίνονται οι εισαγωγικές εξετάσεις στις Σχολές, η αναβάθμιση του επιπέδου εκπαιδεύσεως και επιμορφώσεως αστυνομικών, η κατάργηση του σημειώματος της «κλαδικής» και η προώθηση εκείνων που πραγματικά αξίζουν.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

Ο κ. Γιάννης Κεφαλογιάννης έφερε ένα νέο πνεύμα στις σχέσεις του Υπουργείου με τους εκπροσώπους του Τύπου.

Πέρα από την τακτική εβδομαδιαία επικοινωνία, που έχει με τους δημοσιογράφους, είναι στη διάθεση – και το αποδεικνύει έμπρακτα – των εκπροσώπων του Τύπου ολόκληρο το 24ωρο. Γιατί πιστεύει ότι η σωστή και άμεση ενημέρωση των δημοσιογράφων, όχι μόνο βοηθάει στην επίλυση των προβλημάτων αλλά δείχνει και σεβασμό προς τον πολίτη, ο οποίος δικαιούται να ενημερώνεται και να κρίνει τις πράξεις όσων ασκούν εξουσία.

Για τον κ. Κεφαλογιάννη οι δημοσιογράφοι διαδραματίζουν ένα σοβαρό ρόλο στις ελεύθερες δημοκρατίες και με το πνεύμα αυτό οι αστυνομικοί πρέπει να αντιμετωπίζουν και να κρίνουν το δύσκολο και ουσιαστικό έργο τους.

ΞΕΝΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Την εκτιμησή τους, αλλά και τη βεβαιότητα για τη συμβολή του στην εμπέδωση της Δημόσιας Τάξης και στην προάσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών εξέφρασαν ξένοι υπουργοί, πρέσβεις και διπλωμάτες στον κ. Γιάννη Κεφαλογιάννη με προσωπικές επισκέψεις στο γραφείο του, επιστολές και τηλεγραφήματα που του έστειλαν.

Οι υπουργοί αλλά και οι διπλωμάτες εξέφρασαν τη βεβαιότητα ότι η παρουσία του κ. Κεφαλογιάννη στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης θα συμβάλλει σε συχνότερη συνεργασία μεταξύ της Ελλάδας και των χωρών που εκπροσωπούν με κύριους πάντα άξονες την αντιμετώπιση της διεθνούς τρομοκρατίας, την καταπολέμηση

των ναρκωτικών, την εμπέδωση αισθήματος ασφαλείας στους πολίτες.

Από το πνεύμα αυτό εμφορούνται οι προσωπικές επιστολές, που έστειλαν στο νέο υπουργό οι συναδελφοί του υπουργοί Εσωτερικών της Μεγάλης Βρετανίας κ. Ντάγκλας Χερντ, Ισπανίας κ. Χοσέ Λουίς Κουέστα, ο Βρετανός βουλευτής κ. Ιάν Τουίν, ο κ. Γιάνγκ Ξουεζίν εκ μέρους της πρεσβείας της Κίνας, ο σύμβουλος της Αμερικανικής Πρεσβείας στην Κύπρο κ. Τζον Νιξ κ.ά.

Αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, τον κ. Γιάννη Κεφαλογιάννη επισκέφθηκαν στο γραφείο του στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης για να τον συγχαρούν ο πρώην πρέσβης των ΗΠΑ κ. Ρόμπερτ Κίλι, ο πρέσβης της Μεγάλης Βρετανίας κ. Ντίιβιντ Μέτερς, ο πρέσβης του Σουδάν κ. Άχμετ Μωχάμεντ Νουρ, ο πρέσβης του Ισραήλ κ. Γκιλμπόα, ο γενικός γραμματέας της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης κ. Σάμπρι, ο εκπρόσωπος της Ύπατης Αρμοστίας του Ο.Η.Ε. στην Ελλάδα κ. Λαμπρεβέ, οι Αμερικανοί διπλωμάτες κ.κ. Κοέν και Μπότερ κ.ά.

ΤΗΝΟΣ: Το νησί της ελπίδας

Του Υπαστυνόμου Β' Κων/νου Δανούση

«Θα πρέπει να έκαμε ο ήλιος, σε καιρούς παλαιότερους,
μεγάλους κατακλυσμούς.
Κι είχε πήξει το φως, κ' είχε γίνει μάρμαρο.
Και εκλήθης εσύ να μπορέσεις το θαύμα.
Κ' έκαμες πάλι το μάρμαρο φως.
Και τα βάθρα σου γιόμισες μ' έμβια πλάσματα, που οι
βλεφαρίδες τους έπαιζαν, τα χείλη τους σάλευσαν, ως
να νοούσαν και στοχάζονταν!!!»

(Νικ. Βρεττάκου, «Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη»)

Καθώς το καράβι πλησιάζει μπροστά μας, ξεπροβάλλει λουσμένο απ' τα αυγουσιότικα κύματα του Αιγαίου, το νησί της Τήνου. Σε λίγο ξεχωρίζει η Χώρα, η πρωτεύουσα, που στο ψηλότερο σημείο της στέφεται από το πανύψηλο καμπαναριό της Μεγαλόχαρης.

Οι επιβάτες, κατά κύριο λόγο προσκυνητές, στριμώχνονται στα κάγκελα του σκάφους ψιθυρίζοντας: «Η Παναγία, η Παναγία...». Άνθρωποι πονεμένοι, ντυμένοι πρόχειρα, φτωχικά, με τις λαμπάδες και τις λιγοστές αποσκευές στα χέρια παίρνουν τον ανηφορικό δρόμο για το ναό της. Πολλοί ανεβαίνουν ξυπόλυτοι, άλλοι γονατιστοί και μερικοί έρποντας... Φθάνουν στο κατώφλι του ναού με συντριβή αλλά και με μια κρυφή ελπίδα χαραγμένη στα πρόσωπά τους...

Εκεί στην Παναγία των δακρύων θα εναποθέσουν την έσχατη ελπίδα τους. Γενιές και γενιές Ελλήνων και ξένων, χριστιανών και μη, αποτύπωσαν με χαράγματα στα μάρμαρα του ναού το πέρασμά τους. Δεξιά μας το μαρμαρίνο συντριβάνι

θα θυμίζει στους αιώνες την ευγνωμοσύνη του τούρκου αγά στη Μεγαλόχαρη.

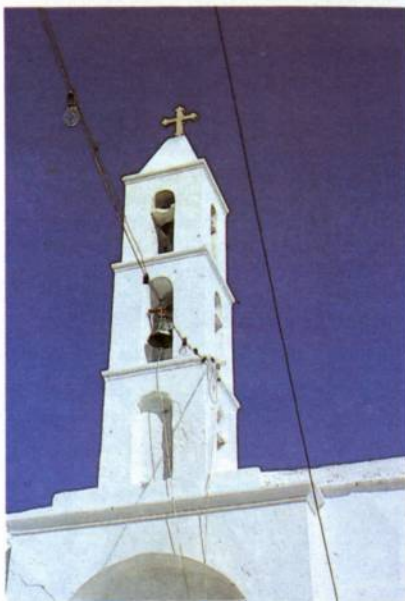
Το νησί...

Στον ίδιο χώρο που ο επισκέπτης του νησιού θα εναποθέσει τις ελπίδες του στην Παναγία των δακρύων, στον ίδιο χώρο θα αφήσει την ψυχή του να φτερουγίσει στον κόσμο της άλλης διάστασης, εκείνον που του προσφέρουν χωρίς φειδώ τα μουσεία της Μεγαλόχαρης. Η έντεχνη ζωγραφική και γλυπτική της νέας Ελλάδας χρωστά πολλά στο Ιδρυμα της Παναγίας, χωρίς τη συνδρομή του οποίου ίσως ο Χαλεπάς ή ο Φιλιππότης να έμεναν εμπνευσμένοι αλλά άσημοι μαρμαροτεχνίτες. Το συγκρότημα της Μεγαλόχαρης στεγάζει 4 σπουδαίες συλλογές (Πινακοθήκη, Αίθουσα Τηνιακών Γλυπτών, Αίθουσα Αντωνίου Σώχου, Συλλογή Εκκλησιαστικών Κειμηλίων), μέσα από τις οποίες προβάλλει βήμα προς βήμα η ιστορία της νεοελληνικής τέχνης.

Η προσφορά της Χώρας εξαντλείται λίγο πιο κάτω, στο Αρχαιολογικό της Μουσείο και τη Βιβλιοθήκη. Στο μουσείο ο επισκέπτης θα απολαύσει δείγματα της πρωτογεωμετρικής κεραμικής και θα θαυμάσει το μοναδικό ίσως και τόσο πολύπλοκο ηλιακό ρολόϊ του Ανδρόνικου του Κυρρήστου του 1ου αι. π.Χ. (κατασκευή πολύπλοκη με 3 ηλιακά ωρολόγια και χάρτη του ουρανού). Η βιβλιοθήκη με περισσότερους από 15.000 τόμους και με εκδόσεις σπάνιες (στεγάζεται κι αυτή σ' ένα μοντέρνο και ευρύχωρο οίκημα της Παναγίας) προσφέρει ένα ευχάριστο διάλειμμα στον προσκυνητή.

Τώρα το εσωτερικό του νησιού ανοίγει στην αγκαλιά του να μας δεχτεί και να μας προσφέρει νέες συγκινήσεις. Εδώ το λόγο έχει η λαϊκή καλλιτεχνική ευαισθησία, ο εύφορος εκείνος κήπος, που γέννησε τους μεγάλους της νεοελληνικής τέχνης. Η λαϊκή αρχιτεκτονική και η λαϊκή γλυπτική έχουν πλέον το λόγο.

Η πρώτη ευδοκιμεί σ' όλο το νησί και θα μπορούσε να διακριθεί σε εκκλησιαστική, οικιστική και σ' εκείνη των περιστέρων. Οι τηνιακές εκκλησίες, καθέδρες των χωριών, δημιουργήματα σχεδόν όλες του περασμένου αιώνα συναγωνίζονται η μία την άλλη σε κομψότητα και χάρη. Βασιλικές τρίκλιτες οι περισσότερες με τα πυργωτά ντελικάτα καμπαναριά τους, που αγωνίζονται να λογχίσουν τον ουρανό, και τους λουλακί τρούλλους τους αποτελούν την καρδιά του κάθε χωριού. Γύρω τους ξεδιπλώνονται τα οικιστικά σύνολα σε φρουριακό —από το φόβο των πειρατών— στυλ. Όγκοι, κυβικοί, πάλλευκοι, στολισμένοι με μάρμαρο και βουκαμβίλιες, προσφέρουν κάποιες εντυπώσεις ανάμικτες από τη μεσημεριάτικη γαλήνη και τη φουρτουνιασμένη θάλασσα. Ο λαϊκός κτίστης θα δημιουργήσει με το μυστήρι του ένα ατέλειωτο παιχνίδι φωτός και σκιάς στους τοίχους τους. Πάνω από κάθε πόρτα ή παράθυρο ο μαρμαρίνος φεγγίτης —το γνωστό υπέρυθο— θα δώσει την ευκαιρία στη λαϊκή ψυχή να εκφραστεί πλαστικά. Καραβάκια, φανταστικά φυτά, τριαντάφυλλα, δι-

κέφαλοι αετοί, πεντάλφες κι αστέρια του Δαβίδ τα στολίζουν.

Τη λαϊκή, όμως, αρχιτεκτονική θα απολαύσουμε σε άλλες δύο κατηγορίες κτισμάτων, στα πολυύριθμα ξωκκλήσια και στους περιστεργώνες. Τα γραφικά ξωκκλήσια, ιδιωτικά στην πλειονότητά τους, ευλαβικά αφιερώματα ταπεινών ψυχών, είτε δείγματα επίδειξης, ευμάρειας και πλούτου, στολίζουν τις εσχатиές του νησιού. Πάλλευκα σαν κουρνιασμένα περιστέρια στους άγριους βράχους, προσφέρουν καταφύγιο στον κουρασμένο οδοιπόρο. Η άλλη κατηγορία, οι περιστεργώνες σοκά-ρουν αισθητικά τον ανυποψίαστο επισκέπτη. Κτίσματα περίεργα από την πρώτη εμφάνιση, δίνουν με τη στολισμένη πρόσοψή τους ευχάριστα γεωμετρικά σύνολα, εκφραστικά της ψυχής του δημιουργού τους. Ο ήλιος, οι ρόμβοι, τα κυπαρισσάκια είναι τα πιο συνηθισμένα μοτίβα τους. Τους ομορφότερους μπορεί κανείς να τους θαυμάσει από τη δημοσιά ανάμεσα στα χωριά Κάμπος και Ταρμαπάδος.

Προχωρούμε βόρεια, το έδαφος γίνεται ολοένα και πιο άγονο. Οι λιγοστές ελιές, παραμορφωμένες κι αυτές απ' το δυνατό βοριά, δίνουν τις μοναδικές πινελιές πράσινου μες στο κατάξερο τοπίο. Στην Εξωμεριά —έτσι λέγεται η βορειοδυτική περιοχή του νησιού— ο δημιουργός υπήρξε φειδωλός στο χρώμα κι ανοιχτοχέρης στο μάρμαρο. Έτσι τα μαρμαροχώρια (Καρδιανή, Ιστέρνια και Πύργος) ανέδειξαν τους πρώτους μαρμαράδες της χώρας. Εδώ θα γεννηθούν ο Γιαννούλης Χαλεπάς, ο Δημήτρης Φιλιππότης, ο Νικηφόρος Λύτρας, ο Γιάκουμπος Μαλακατές, οι αδελφοί Φυτάλες, ο Γιώργος Βιτάλης, ο Αντώνης και Λάζαρος Σώχος και τόσο άλλοι μεγάλοι της τέχνης.

Η σχέση του ανθρώπου με το μάρμαρο φαίνεται παντού. Από τα παιδικά σκαλίσματα στις μαρμαρόπλακες των δρόμων ως τα επιτύμβια ανάγλυφα. Μια περιήγηση στους δρόμους των Ιστερνίων και του Πύργου δίνει αμέσως την αίσθηση της κομψότητας και της υψηλής τεχνικής. Εδώ ο τηνιακός μαρμαράς θα οδηγήσει το μάρ-

μαρο στα έσχατα όρια της αντοχής του, δίνοντάς του παράλληλα μέρος απ' την ψυχή του. Η εμπειρία μας από τον κόσμο του μαρμάρου θα μείνει μισερή χωρίς την επίσκεψη στις εκκλησίες των χωριών με τα όμορφα μαρμάρινα τέμπλα και προσκυνητάρια, με τους δικέφαλους αετούς των δαπέδων και τα θηρία της Αποκάλυψης, ενώ τελευταία μας περιμένουν οι υπαίθριες γλυπτοθήκες —τα νεκροταφεία— να μας δώσουν συνθέσεις έσχατης βούλησης και υψηλής καλλιτεχνικής πνοής.

Το «προσκύνημα» και τα προβλήματα της Αστυνομίας

Η Τήνος ενώ παρουσιάζει μια σημαντικά υψηλή κίνηση επισκεπτών και οχημάτων, εν τούτοις η κίνηση αυτή δε μοιάζει με εκείνη των άλλων νησιών των Κυκλάδων. Παρά τη συνεχή αύξηση του αριθμού των παραθεριστών ή των επισκεπτών, που συνδυάζουν ταυτόχρονα προσκύνημα και διακοπές, το μεγάλο μέρος των ατόμων που διακινούνται προς —και από— την Τήνο αποτελείται από προσκυνητές. Έτσι η κίνηση αυτή παρουσιάζει αιχμή τα Σαββατοκύριακα και καθημερινά τις ώρες αφιξαναχωρήσεων των πλοίων. Παρουσιάζονται δηλαδή κάθετες αυξομειώσεις επισκεπτών, που βρίσκονται κάθε στιγμή στο νησί.

Αυτή η κάθετη αυξομείωση καθώς και ο συνωστισμός των πανηγύρεων δημιουργούν σειρά προβλημάτων, ανάμεσα στα οποία επισημαίνουμε:

- 1) Αποθαρρύνει τη δημιουργία επιχειρήσεων με στόχο τον υψηλής στάθμης τουρισμό.
- 2) Ενθαρρύνει την παροχή χαμηλής στάθμης υπηρεσιών και την άσκηση κερδοσκοπίας.
- 3) Θέτει προβλήματα υγιεινής, κύρια κατά τις ημέρες των πανηγύρεων (χιλιάδες αθίγγανοι κατασκηνώνουν στα πέριξ αλσύλια), και
- 4) Δημιουργεί προβλήματα τάξης και ασφάλειας (προβλήματα κυκλοφορίας,

προβλήματα τάξης μέσα και έξω από το ναό, προβλήματα προστασίας των προσκυνητών από επίδοξους κακοποιούς, κυρίως πορτοφολάδες κ.λπ.).

Απέναντι στα προβλήματα αυτά προσπαθούν να τοποθετηθούν αποτελεσματικά οι τοπικές αρχές αλλά και οι κάτοικοι του νησιού, που συνειδητοποιούν την ανάγκη της διατήρησης και βελτίωσης της στάθμης των παρεχομένων υπηρεσιών.

Ειδικότερα η τοπική αστυνομική αρχή, το Αστυνομικό Τμήμα Τήνου, θα πρέπει να δώσει ικανοποιητική απάντηση σε συγκεκριμένα προβλήματα και μάλιστα κάτω από αντίξοες συνθήκες. Έτσι με λιγοστή δύναμη, ίδια χειμώνα — καλοκαίρι, και περιορισμένα τεχνικά μέσα θα πρέπει:

- Να παρακολουθεί στενά από πλευράς εφαρμογής αγορανομικής νομοθεσίας τα πολυπληθή δημόσια κέντρα και άλλα συναφή καταστήματα, των οποίων η λειτουργία είναι εποχιακή και μέσα σε ένα σχετικά περιορισμένο χρονικό διάστημα πρέπει να πραγματοποιήσουν κάποια αναμενόμενα κέρδη. Ο αποτελεσματικός έλεγχος απαιτεί αρκετό και εξειδικευμένο προσωπικό.
- Να προσπαθήσει, σε συνεργασία με τις αρμόδιες υγειονομικές υπηρεσίες, να εξασφαλίσει ικανοποιητικές συνθήκες υγιεινής σε δημόσια κέντρα, στα καταστήματα τροφίμων και στους δημόσιους χώρους γενικά. Εδώ αντιμετωπίζει σημαντικές δυσχέρειες εξαιτίας της έλλειψης εξειδικευμένων υπαλλήλων.
- Να εξασφαλίσει την υψηλής στάθμης παροχή τουριστικών υπηρεσιών, έχοντας όμως ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει και τη στέγασση του πλήθους των προσκυνητών.
- Να εξασφαλίσει τις αναγκαίες συνθήκες ασφαλούς κυκλοφορίας και ομαλής κυκλοφοριακής ροής σε ένα περιορισμένο γεωγραφικό χώρο με οδικό δίκτυο με όχι ικανοποιητικά γεωμετρικά χαρακτηριστικά. Ο αριθμός των οχημάτων αυξάνεται κάθετα για ένα δίμηνο με ανάλογη επιβάρυνση του αστυνομικού έργου.

- Να προστατεύσει τους επισκέπτες και τους προσκυνητές, ιδίως κατά τις ημέρες του συνωστισμού, από επίδοξους κακοποιούς, κυρίως πορτοφολάδες που καταφθάνουν κι αυτοί να δώσουν το δικό τους «δυναμικό» παρόν στις πανηγύρεις. Ταυτόχρονα θα πρέπει να εξασφαλίσει το Ναό και τα Μουσεία τους με τα πολύτιμα εκθέματα από κάθε πιθανή προσβολή. Και τέλος
- Να διατηρήσει την τάξη μέσα και έξω από το ναό. Το είδος αυτό της υπηρεσίας, εκτός του ότι απορροφά το μεγαλύτερο μέρος της επιτόπιας αστυνομικής δύναμης, παρουσιάζει ιδιαίτερα προβλήματα. Ο προσκυνητής, ο πονεμένος κι ο άρρωστος άνθρωπος, που από τις εσχατιές της χώρας φθάνει γονατιστός να εναποθέσει τις ελπίδες του στην Πλατυτέρα των Ουρανών δεν είναι δυνατόν να αστυνομευθεί, δεν είναι ποτέ δυνατό να καταλάβει ότι κάποια στιγμή πρέπει να παραχωρήσει τη θέση του στο ναό σε κάποιον άλλο συμπροσκυνητή του. Δεν μπορεί να διανοηθεί ότι δε θα περάσει κάτω από την εικόνα της Μεγαλόχαρης. Η θέση του αστυφύλακα στις περιπτώσεις αυτές είναι ιδιαίτερα λειπή και δύσκολη. Θα πρέπει να επιδείξει χωρίς όρια υπομονή, ευγένεια και ευαισθησία απέναντι στον ανθρώπινο πόνο.

Η επιτυχής αντιμετώπιση τόσων προβλημάτων με τόσο λίγο προσωπικό και τόσο περιορισμένα μέσα καθίσταται δυνατή μονάχα χάρη στην υπερωριακή απασχόληση των ανδρών του Αστυνομικού Τμήματος Τήνου, μονάχα χάρη στο ότι οι άνθρωποι αυτοί κάθε καλοκαίρι ξεχνούν ότι έχουν οικογένειες, ότι έχουν μικρές, καθημερινές ανάγκες για ξεκούραση ή για αναψυχή, όπως όλοι οι συνάνθρωποί τους.

Ας δούμε, όμως, τι δήλωσαν στο περιοδικό μας ο Διοικητής του Α.Τ. Τήνου Αστυνομός Β' Ιωάννης Θεολογίτης, ο Δήμαρχος Τήνου κ. Νικόλαος Κορνάρος και ο Αντιπρόεδρος του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου (ΠΙΙΕΤ) κ. Ιωάννης Ψάλης.

Ο Διοικητής του Αστυν. Τμήματος Τήνου

Ερωτ.: Στην περιφέρειά σας βρίσκεται ένα από τα μεγαλύτερα προσκυνήματα της χώρας. Ποιές είναι σε γενικές γραμμές οι συνέπειές του για την Υπηρεσία σας;

Απαντ.: Την Τήνο επισκέπτεται πολύς κόσμος κάθε χρόνο. Ιδιαίτερα μεγάλη προσέλευση κόσμου γίνεται την 15 Αυγούστου. Το πλήθος αυτό αποτελείται από Έλληνες και αλλοδαπούς τουρίστες, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία είναι προσκυνητές. Μεταξύ των προσκυνητών μεγάλος είναι και ο αριθμός των αθιγγάνων. Από τη διακίνηση αυτή του κόσμου δημιουργούνται όλα τα γνωστά προβλήματα Τάξης, Τροχαίας, Υγείας, Αγορανομίας, Κοινής ησυχίας κ.λπ. Τα προβλήματα αυτά δημιουργούνται ιδιαίτερα κατά την άφιξη των επισκεπτών στο λιμάνι, την προσέλευσή τους στο Ιερό

Ο Αστυνόμος Β' Ιωάννης ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ, Διοικητής του Α.Τ. Τήνου.

προσκύνημα για να προσκυνήσουν και κατά τη διαμονή τους στο νησί.

Για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα αυτά με τη μικρή δύναμη που έχουμε σε έμψυχο υλικό, διατάσσουμε συνεχείς υπηρεσίες μέσα και έξω από το Ιερό προσκυνήμα για να διευκολυνθούν οι προσκυνητές, τροχαίας, αγορανομίας προκειμένου να προστατευθούν οι επισκέπτες από τυχόν υπερτιμολογήσεις των αγαθών που προμηθεύονται. Επίσης με τη συνεργασία των άλλων συναρμοδίων υπηρεσιών (Τμήμα Υγιεινής, Κτηνιατρική Υπηρεσία) πραγματοποιούνται έλεγχοι για την προστασία της υγείας των επισκεπτών από πλευράς υγιεινής των τροφίμων, των εστιατορίων και των λοιπών χώρων παραμονής. Τέλος καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για τον περιορισμό της ηχορύπανσης από κατστήματα, μηχανοκίνητα μέσα και ανθρώπους.

Ερωτ.: Οπωσδήποτε η προσέλευση πλήθους πιστών τις ημέρες αιχμής του προσκυνήματος συνεπάγεται και μέτρα τάξης μέσα στο ναό της Μεγαλόχαρης. Τι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά έχει το είδος αυτής της Υπηρεσίας και τι προβλήματα αντιμετωπίζει;

Απαντ.: Τα μέτρα τάξης μέσα στο ναό της Μεγαλόχαρης ιδιαίτερα τις ημέρες αιχμής είναι συνεχής και δύσκολα. Οι προσκυνητές αποτελούνται από ανθρώπους όλων των ηλικιών, από όλα τα διαμερίσματα της χώρας, είναι ασθενείς, ανάπηροι κ.λπ., οι οποίοι χρειάζονται ειδική μεταχείριση, ευγένεια και υπομονή. Επίσης η ιερότητα του χώρου επιβάλλει την παραπάνω συμπεριφορά εκ μέρους των αστυνομικών που εκτελούν την υπηρεσία αυτή. Η ιερότητα του χώρου και τα αισθήματα (ελπίδα, αγωνία, ικανοποίηση) που ζωγραφίζονται στα πρόσωπα των πιστών απαιτούν

ανάλογη προσαρμογή του αστυνομικού έργου.

Ερωτ.: Τι προβλήματα αντιμετωπίζει η Υπηρεσία σας από πλευράς δημόσιας ασφάλειας κατά τις μέρες της γιορτής;

Απαντ.: Μεταξύ του μεγάλου αριθμού των επισκεπτών υπάρχουν αρκετοί οι οποίοι επιδίδονται σε διάφορα αδικήματα όπως κλοπές, απάτες, αλητεία, επαίεα κ.λπ. Οι παραπάνω εκμεταλλεύονται το μεγάλο πλήθος και το συνωστισμό μέσα και έξω από την εκκλησία και αφαιρούν πορτοφόλια των πιστών. Επίσης πολλές απάτες και άλλες κλοπές διαπράττουν ιδιαίτερα οι αθιγγανοί, οι οποίοι φθάνουν σε μεγάλο αριθμό στο νησί τις μέρες του Αυγούστου.

Για να αντιμετωπισθούν τα παραπάνω αδικήματα διατάσσονται ειδικές περιπολίες από αστυνομικούς με πολιτική περιβολή οι

οποίοι περιπολούν και μέσα στο πλήθος και τις υπόλοιπες ώρες του 24ωρου. Τα αποτελέσματα είναι πολύ καλά και στον προληπτικό αλλά και στον κατασταλακτικό τομέα.

Ο Δήμαρχος Τήνου

«Ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δίνετε να θέσω τα προβλήματα που παρουσιάζονται κατά το θέρος στην Τήνο. Λόγω της μεγάλης κοσμοσυρροής και να διατυπώσω τις σκέψεις μου για τη συμβολή της Αστυνομίας στην αντιμετώπισή τους.

Πρώτα θέλω να επισημάνω ότι όλο το καλοκαίρι παρουσιάζεται αυξημένη κίνηση προσκυνητών - επισκεπτών της Τήνου κατά τα Σαββατοκύριακα. Από τα στοιχεία του Λιμεναρχείου που έχω, έρχονται στην Τήνο 7-10 χιλιάδες επισκέπτες και 200 αυτοκίνητα, για το διήμερο του Σαββατοκύριακου, που προστίθενται, στους παραθεριστές που συνεχώς αυξάνονται.

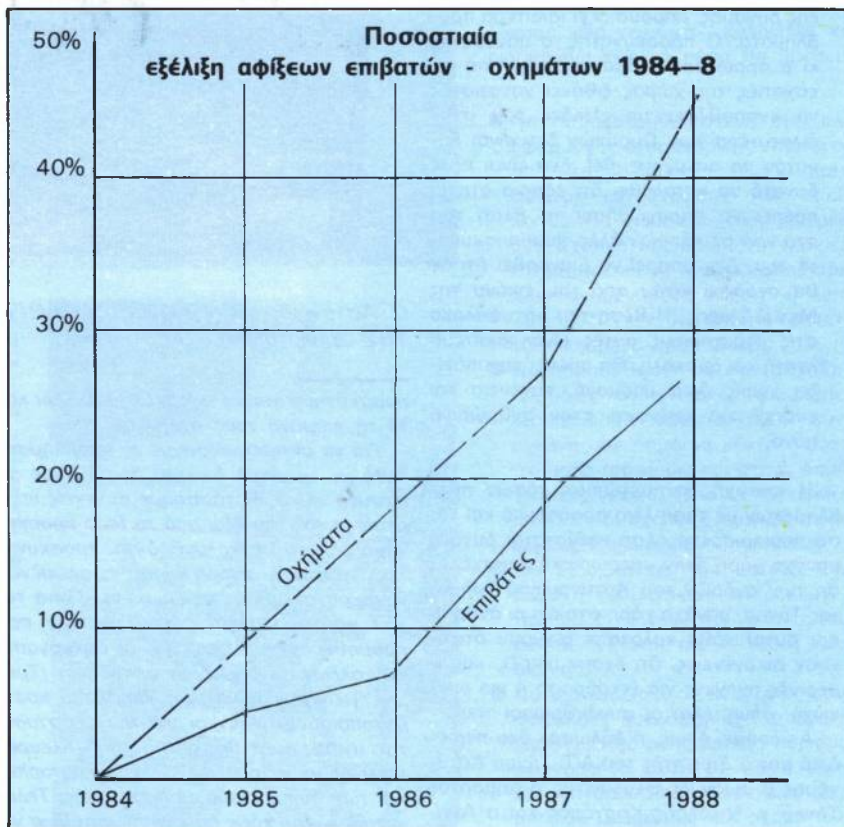
Το μέγιστο μέρος των επισκεπτών αυτών διαμένει στην πόλη. Έχουμε έτσι μια συμφόρηση, μια πίεση. Παρουσιάζονται κάποιες δυσκολίες στην εξασφάλιση καταλυμάτων, περισσότερες στο κυκλοφοριακό, στην τήρηση της κοινής ησυχίας, στην παροχή λοιπών υπηρεσιών.

Πολλοί προσκυνητές διαμένουν στους ξενώνες του Ιερού Ιδρύματος. Παρατηρείται συνεχής κίνηση στην περιοχή του. Γίνεται και καταυλισμός προσκυνητών κοντά στο Ιερό Ίδρυμα τις ημέρες του Δεκαπενταύγουστου. Εδώ συρρέουν άνθρωποι με διαφορετικό προορισμό. Οι προσκυνητές παραμένουν ελάχιστα στην πόλη. Μέσα στο λίγο χρόνο της παραμονής τους, έτσι, πρέπει να τύχουν καλών υπηρεσιών.

Ο ρόλος της Αστυνομίας είναι πρωτεύων. Για την ασφάλεια και την τάξη στην πόλη, για την ασφάλεια του Ιερού Ιδρύματος και τη διευκόλυνση των λατρευτικών αναγκών του προσκυνητή, για την άνετη, όσο το δυνατό, διαμονή στο νησί του επισκέπτη, είτε προσκυνητής είναι, είτε πε-

Αφίξεις επιβατών - οχημάτων στην Τήνο 1984-1988

Έτη:	1984	1985	1986	1987	1988	1984-8
1. Αφίξεις επιβατών (χιλιάδες)	220	230	235	260	280	+27,3%
2. Αφίξεις οχημάτων (χιλιάδες)	11	12	13	14	16	+45,5%

ριγηγής, έλληνας ή ξένος.

Είναι αναγκαίος ο έλεγχος κατά την προσφορά των υπηρεσιών προς τους επισκέπτες. Ένας διακριτικός έλεγχος, των υπηρεσιών που προσφέρονται από τα τουριστικά επαγγέλματα. Κάποια αυστηρότητα ακόμη στην εφαρμογή του Κ.Ο.Κ., στην τήρηση των κανόνων για την κοινή ησυχία.

Τα όργανα της τάξης πρέπει να έχουν εμπειρία από τη μορφή αυτή του τουρισμού και οπωσδήποτε η ενίσχυση με προσωπικό κατά το τετράμηνο του θέρους, είναι προϋπόθεση για την συμβολή της Αστυνομίας στην αντιμετώπιση των δυσκολιών και των προβλημάτων που ανέφερα.

Είναι απαραίτητη η συνεργασία της Αστυνομίας με τη Δημοτική Αρχή και τη Διοίκηση του Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας, όπως και με τις λοιπές υπηρεσίες.

Ο Δήμαρχος Τήνου κ. Νικόλαος ΚΟΡΝΑΡΟΣ.

Μέχρι τώρα από αυτή τη συνεργασία έχουμε άριστες εντυπώσεις.»

Ο Αντιπρόεδρος του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου

Ερωτ: Είστε αντιπρόεδρος του μεγαλύτερου θρησκευτικού ιδρύματος της χώρας. Θα μπορούσατε να μας πείτε πώς λειτουργεί;

Απαντ: Το Π.Ι.Ι.Ε. Τήνου είναι Ν.Π. Δημόσιου Δικαίου και εποπτεύεται από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Διοικείται από 10μελή Δ.Ε. που την αποτελούν ο Μητροπολίτης της περιοχής μας ως ισόβιος Πρόεδρος, τρία μέλη, διοριζόμενα «εξ οφίκιο» από την πολιτεία και είναι ο εκάστοτε Λυκειαρχής, ο Ειρηνοδίκης Τήνου και ο Διευθυντής του ενιαίου φορέα (Εφορία - Δημόσιο Ταμείο), καθώς επίσης έξι αιρετά μέλη που εκλέγονται κάθε τρία χρόνια από εκλέκτορες (Δημοτικό Συμβούλιο, Κοινοτικά συμβούλια, τα μέλη του Δ.Σ. και Αδελφότητας των εν Αθήναις Τηνίων). Με μυστική ψηφοφορία των παραπάνω εκλέγεται ο Αντιπρόεδρος.

Για την εξυπηρέτηση των εκατοντάδων χιλιάδων προσκυνητών, που κατακλύζουν τον Ιερό Ναό της Μεγαλόχαρης, την Πινakoθήκη, το Μουσείο Τηνίων Καλλιτεχνών, το Μουσείο Βυζαντινών Εικόνων, το Σκευοφυλάκειο, τη Θεομητορική Έκθεση, την Έκθεση Χριστιανικού βιβλίου, την ικανοποίηση των πνευματικών αναγκών και αναστητήσεων των προσκυνητών, καθώς επίσης και για την άνετη διαβίωση των απόρων στους ξενώνες, το Π.Ι.Ι.Ε. διαθέτει 54 μόνιμους υπαλλήλους (εκπαιδευμένο Κληρικό και λαϊκό προσωπικό όλων των ειδικοτήτων). Κατά τη θερινή περίοδο η Δ.Ε. προσλαμβάνει επιπλέον 70 εποχιακούς επιμελητές Μουσείων και εργάτες.

Ο Αντιπρόεδρος του Π.Ι.Ι.Ε.Τ. κ. Ιωάννης ΨΑΛΤΗΣ.

Ερωτ: Πώς εκτιμάτε τη συμβολή της Αστυνομίας στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσιάζονται;

Απαντ: Απ' όσα ανέφερα παραπάνω, γίνεται αντιληπτό ότι, σε σχετικά μικρό χώρο (Ιερός Ναός - περίβολος), συγκεντρώνεται καθημερινά υπερβολικά μεγάλος αριθμός προσκυνητών, ιδιαίτερα τα Σαββατοκύριακα. Έτσι είναι φυσικό να δημιουργούνται και προβλήματα συνωστισμού.

Οι απαιτήσεις των προσκυνητών για καλύτερη αξιοποίηση του χρόνου παραμονής τους στη Μεγαλόχαρη συνεχώς μεγαλώνουν.

Η συμβολή του Αστυνομικού Τμήματος Τήνου στην προσπάθεια της Δ.Ε. να προσφέρει καλύτερες συνθήκες παραμονής των προσκυνητών στην Παναγία είναι πολύ σημαντική. Η συνεργασία Δ.Ε. και

Αστυνομικού Τμήματος Τήνου είναι ικανοποιητική, θα έλεγα άψογη, με δεδομένο, ότι η Αστυνομική δύναμη είναι πολύ μικρή και δεν μπορεί να κάνει κάτι περισσότερο. Η αστυνομική δύναμη Τήνου πρέπει να αυξηθεί τουλάχιστον στο διπλάσιο.

Ερωτ: Η λήψη μέτρων τάξης από την Αστυνομία μέσα στο Ναό είναι μεν απαραίτητη, πλην όμως αντιμετωπίζει αρκετά προβλήματα. Πώς βλέπετε το θέμα αυτό;

Απαντ: Το πρόβλημα της Τήνου, του Ι. Ναού, των καταστημάτων, των εστιατορίων, της κυκλοφορίας, είναι ο υπερβολικά μεγάλος αριθμός προσκυνητών που κατακλύζουν το λιμάνι κάθε μεσημέρι. Όλα τα πλοία φθάνουν στην Τήνο σχεδόν την ίδια ώρα και αποβιβάζουν χιλιάδες προσκυνητές, που μέσα σε δυο ώρες το πολύ πρέπει να προσκυνήσουν, να ψωνίσουν, να πάνε για φαγητό και να φύγουν στις 3.30 το απόγευμα.

Από το πρωί μέχρι τις 12.30 μ.μ. επικρατεί ηρεμία σε όλα τα επίπεδα (λιμάνι - λεωφόρος Μεγαλόχαρης - Ιερός Ναός). Από τις 12.30 μέχρι τις 3.30 υπερένταση όλων και από τις 3.30 η Τήνος και πάλι ηρεμεί. Αυτό το πρόβλημα αγίζει και την εκκλησία της Μεγαλόχαρης. Οι προσκυνητές γεμάτοι με το άγχος της επιστροφής τρέχουν βιαστικά, προσπαθούν να φτάσουν από τις τρεις εισόδους του Ναού στο σημείο που είναι η εικόνα. Οι αστυνομικοί μας γεμάτοι ευγένεια και καλοσύνη μπροστά στον πόνο και τα δάκρυα των προσκυνητών, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να διευκολύνουν τον κόσμο να φτάσει στη θαυματουργή Εικόνα της Μεγαλόχαρης.

Ορισμένες φορές τα καταφέρνουν. Ορισμένες φορές πάλι αυτό είναι αδύνατο, χρειάζεται πολλαπλάσια δύναμη για να δίνουν σωστές οδηγίες και συμβουλές από που πρέπει να πάνε οι προσκυνητές κ.λπ. Εμείς στο Π.Ι.Ι.Ε.Τ. έχουμε μεγάλη εμπειρία πάνω στο θέμα, γι' αυτό και προχωρούμε, με ταχύτατους ρυθμούς, στη διαμόρφωση διορόφου κτιρίου μέσα στο συγκρότημα, για να στεγάσουμε 5μελή ομάδα αστυνομικών σε κατάλληλους κοιτώνες και γραφεία με σύγχρονο τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό για την πλήρη κάλυψη των αναγκών και την ασφάλεια της Εκκλησίας μας και των Μουσείων.

Ερωτ: Τι νομίζετε ότι θα διευκόλυνε την αντιμετώπιση του όλου προβλήματος;

Απαντ: Οι προτάσεις μας συνοπτικά είναι οι εξής:

α) Αλλαγή των ωρών αφίξεων και αναχωρήσεων των πλοίων.

β) Αύξηση του αριθμού της αστυνομικής δύναμης κατά τη διάρκεια του θέρους στο διπλάσιο και

γ) Απόσπαση 5μελούς ομάδας αστυνομικών, που να απασχολούνται μόνο με το Π.Ι.Ι.Ε. Τήνου τη θερινή περίοδο.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που μας δώσατε αυτή την ευκαιρία να επικοινωνήσουμε με τους αναγνώστες του περιοδικού σας.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

Επιμέλεια: Κων. Καραγιάννης

Ο υπολογιστής διαφέρει από όλες τις άλλες μηχανές εξαιτίας της γενικότητάς του. Μπορεί να αντιμετωπίσει οποιοδήποτε πρόβλημα, υπό τον όρο ότι οι κανόνες επίλυσης του προβλήματος είναι καθορισμένοι με σαφήνεια. Ο υπολογιστής είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια αριθμομηχανή — μπορεί να επεξεργαστεί σε συμβολική μορφή μια τεράστια ποικιλία πληροφοριών. Μέχρι την έλευση των υπολογιστών, η ιδέα ενός εξοπλισμού τόσο γενικής χρήσης φαινόταν ξένη, γιατί οι μηχανές σχεδιάζονταν και κατασκευάζονταν για μια δουλειά αποκλειστικά.

Τα βασικά στοιχεία των υπολογιστών

Υλικό (Hardware)

Πώς είναι ο κομπιούτερ από μέσα; Ποιες είναι οι βασικές του μονάδες και πώς συνδέονται μεταξύ τους έτσι ώστε να διεκπεραιώνουν τις εργασίες τους και μάλιστα όσο πιο καλά και πιο γρήγορα γίνεται; Αυτά είναι κρίσιμα αλλά και εύλογα ερωτήματα με τα οποία ασχολείται η λεγόμενη αρχιτεκτονική υπολογιστών.

Αναλυτικά, έχουμε τα εξής μέρη ενός τυπικού Υπολογιστή (όπως εμφανίζονται και στο σχετικό σχήμα):

- Μνήμη (M): Τα στοιχεία της μνήμης τόσο στη ROM (Read Only Memory = μνήμη μόνο ανάγνωσης) όσο και στη RAM (Random Access Memory = μνήμη τυχασίας προσπέλασης) είναι τοποθετημένα σε στοίβες το ένα πάνω στ' άλλο. Η προσπέλαση σε μια θέση της μνήμης διαρκεί όση ώρα κάνουν τα κυκλώματα αποκρυπτογράφησης για να βρουν τη σωστή θέση. Υπάρχουν και πολλοί άλλοι τρόποι αποθήκευσης στη μνήμη, με δυνατότητα ανάκλησης και επαναχρησιμοποίησης. Μπορεί να γίνει, λόγου χάρη, αποθήκευση σε σειρές, δηλαδή η μια πληροφορία μετά την άλλη, ανάμεσα σ' ένα αρχικό και σ' ένα τελικό σημείο. Με τον τρόπο αυτό γίνεται η αποθήκευση σε μαγνητικές ταινίες με πηνίο ή σε κασέτες. Ή πάλι, μπορεί να γίνει αποθήκευση σε μαγνητικούς δίσκους, που

στην επιφάνειά τους αφήνουν ίχνη οι πληροφορίες. Οι δίσκοι αυτοί είναι είτε «σκληροί» είτε «εύκαμπτοι» και γι' αυτό ονομάζονται HARD DISC ή FLOPPY DISC αντίστοιχα. Οι μαγνητικές ταινίες ή οι μαγνητικοί δίσκοι δεν είναι προσωρινής αποθήκευσης και μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη μεταφορά δεδομένων.

- Μονάδα Ελέγχου και Αριθμητική Μονάδα, που συνήθως αναφέρονται μαζί σαν ο Επεξεργαστής (E) του

υπολογιστή, γιατί ο ρόλος τους είναι να επεξεργάζονται (εκτελούν) τις εντολές του προγράμματος.

- Ένας αγωγός επικοινωνίας (memory bus) που συνδέει τον E με τη M.
- Μονάδες του εξωτερικού κόσμου, στις οποίες συγκαταλέγονται οι μονάδες εισόδου - εξόδου (τερματικά, εκτυπωτές κλπ.) και αρχείων (δίσκοι, ταινίες).
- Ένας αγωγός επικοινωνίας (I/O bus), που συνδέει τον E με τις μονάδες του εξωτερικού κόσμου.

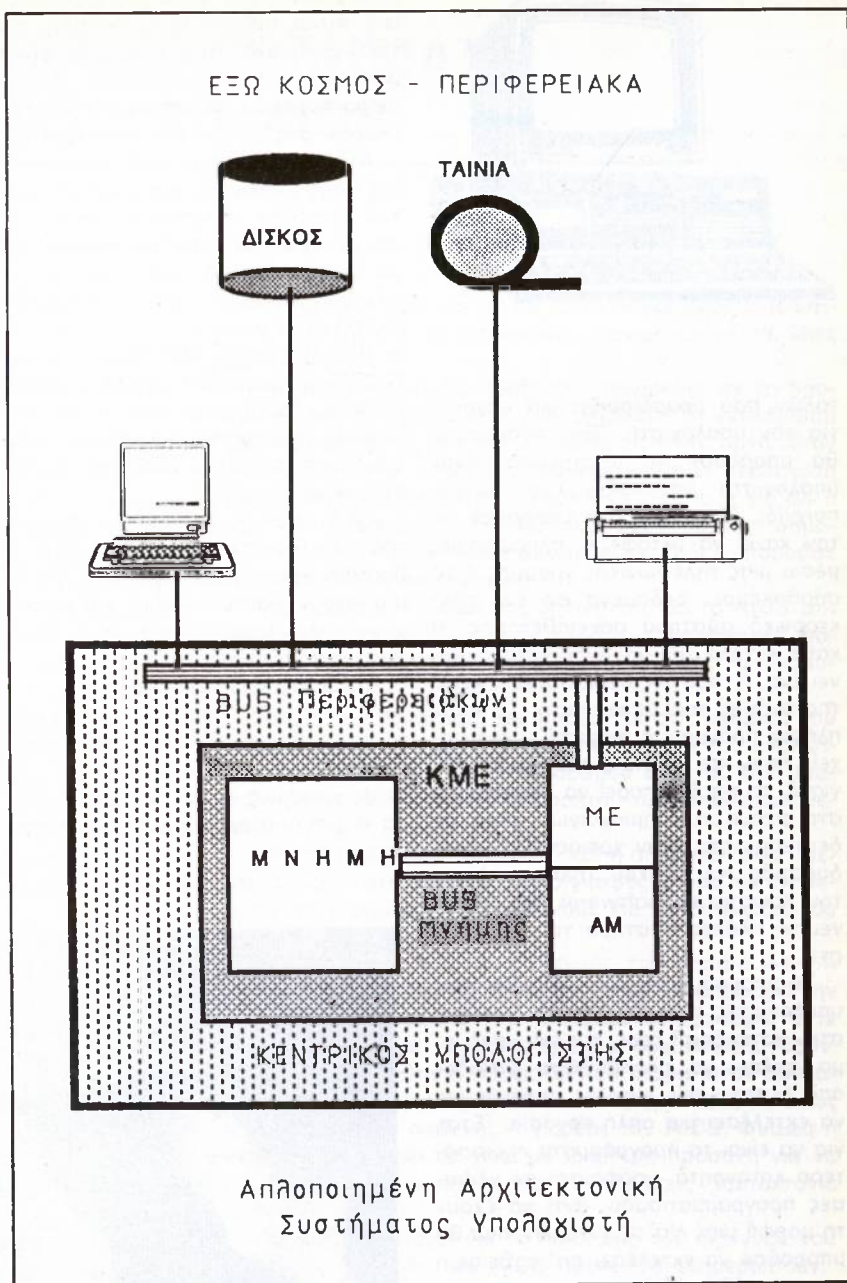

(Ο Επεξεργαστής μαζί με τη Μνήμη συνήθως αποδίδονται με το γνωστό όρο της Κεντρικής Μονάδας Επεξεργασίας: ΚΜΕ).

Η κεντρική μονάδα επεξεργασίας (central processing unit, CPU) είναι η καρδιά του υπολογιστή, το τμήμα που χειρίζεται τις πληροφορίες. Οι μεμονωμένες λειτουργίες της CPU μιμούνται απλές αριθμητικές και λογικές πράξεις. Οι υπολογιστές αντιμετωπίζουν τα προβλήματα βρίσκοντας και ακολουθώντας σειρές από εντολές ή πράξεις, οι οποίες είναι αποθηκευμένες στη μνήμη τους. Αν αλλάξουμε τις εντολές, μπορούμε να κάνουμε το μηχάνημα να εκτελέσει μian άλλη εργασία. Η CPU επιλέγει την κάθε πράξη με τη σειρά, την εκτελεί πάνω σε ορισμένες πληροφορίες, και στη συνέχεια προχωράει στην επομένη. Οι υπολογιστές αποκαλούνται σειριακές μηχανές εξαιτίας αυτής της μεθόδου επεξεργασίας ξεχωριστών εντολών τη μια μετά την άλλη. Πριν και μετά την επεξεργασία της, η πληροφορία είναι αποθηκευμένη στη μνήμη του υπολογιστή, ανακατεμένη με τις εντολές επεξεργασίας.

Μία μοναχά εντολή δεν είναι πολύ ισχυρή. Θα μπορούσε να προσθέσει δυο μικρούς αριθμούς, να συγκρίνει δυο αριθμούς για να δει ποιος είναι ο μεγαλύτερος, ή να μεταφέρει το αποτέλεσμα ενός υπολογισμού από το ένα μέρος του υπολογιστή στο άλλο. Μπορεί να χρειαστούν πολλές χιλιάδες εντολών για την εκτέλεση και μιας στοιχειώδους εργασίας. Τα επεξεργασμένα αποτελέσματα μπορούν να εμφανιστούν σε μια οθόνη ή να εκτυπωθούν στον υπολογιστή, ενώ ο χρήστης μπορεί να εισάγει πληροφορίες για να ελέγχει τον υπολογιστή. Η CPU, η μνήμη, και τα τμήματα εισόδου/εξόδου είναι τα τρία βασικά στοιχεία τα οποία αποτελούν το hardware, ή τα φυσικά συστατικά του υπολογιστή.

Οι υπολογιστές είναι δυαδικές μηχανές, στις οποίες τα ξεχωριστά στοιχεία που αποτελούν τον υπολογιστή μπορούν, όπως ένας διακόπτης, να είναι είτε εντός (on) είτε εκτός (off). Απλές αριθμητικές ή λογικές πράξεις αναπαράγονται τέλεια από αυτούς τους δυαδικούς διακόπτες, ή bits (binary digits, δυαδικά ψηφία). Όλες οι πληροφορίες που είναι αποθηκευμένες στον υπολογιστή παριστάνονται σαν δυαδικοί αριθμοί, αποθηκευμένοι σαν μια ακολουθία αυτών των bits. Μπορούμε να δούμε την επεξεργασία των εντολών είτε σαν μια ηλεκτρική λειτουργία ή, ισοδύναμα, σαν την μίμηση μιας λογικής πράξης. Καθοριστικό για την ισχύ των υπολογιστών είναι το γεγονός ότι τα bits μπορούν να αν-

τιπροσωπεύουν ικανοποιητικά μια τεράστια σειρά πληροφοριών από τον πραγματικό κόσμο — όπως κείμενο, αριθμούς, διευθύνσεις, εικόνες, καταλόγους με βιομηχανικά μέρη, ή ακόμη και την πλήρη προδιαγραφή ενός προϊόντος, όπως είναι ένα αυτοκίνητο ή ένα αεροπλάνο. Βέβαια, για να μπορούμε να δουλέψουμε μαζί τους, οι πληροφορίες που αντιπροσωπεύονται πρέπει να μετατραπούν στο δυαδικό κώδικα των υπολογιστών.

Ο υπολογιστής εκτελεί μια πράξη πάνω σε πολλά bits δεδομένων την ίδια στιγμή. Ο αριθμός των bits που δουλεύονται ονομάζεται εύρος δεδομένων του υπολογιστή, και οι σύγχρονοι υπολογιστές έχουν συνήθως εύρος δεδομένων 8, 16, 32 ή 64 bits. Μας

βολεύει να παίρνουμε σαν βασική μονάδα τα 8 bits γιατί μπορούν να περιέχουν ένα γράμμα, ή δύο αριθμούς (μεταξύ 0 και 9). Μια οκτάδα των 8 bits ονομάζεται ψηφιολέξη (byte).

Λογισμικό (Software)

(Software) Λογισμικό είναι το γενικό όνομα για τους διάφορους τύπους προγραμμάτων που ελέγχουν τη λειτουργία του υπολογιστή. Ένα μεγάλο μέρος από την ορολογία των υπολογιστών είναι φτωχό ή ξεπερασμένο, αλλά το "software" είναι μια έξοχη περιγραφή. Το software διαπλάθεται εύκολα, και διαμορφώνει τις ενέργειες του υλικού (hardware) του υπολογιστή.

Ένα πρόγραμμα είναι μια σειρά εν-

τολών που προσδιορίζει μια εργασία για τον υπολογιστή. Ένα πρόγραμμα θα μπορούσε να υποχρεώσει έναν υπολογιστή να παίξει ένα βίντεο-παιχνίδι. Ένα άλλο θα μπορούσε να τον κάνει να μεταφέρει πληροφορίες μέσω μιας τηλεφωνικής γραμμής ή να αποθηκεύσει δεδομένα σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα αρχειοθέτησης. Η κάθε εντολή της μηχανής καταλαμβάνει ένα, ή πιθανώς περισσότερα, κελιά της μνήμης του υπολογιστή. Το κάθε πλήρες πρόγραμμα σχηματίζει ένα αρχείο πάνω σε κάποιο δίσκο του υπολογιστή, το οποίο μπορεί να αντιγραφτεί στη μνήμη των ημιαγωγών μέσα σε δευτερόλεπτα όταν χρειαστεί. Ο συνδυασμός του υλικού (hardware) και του λογισμικού (software) διαμορφώνει το πλήρες σύστημα του υπολογιστή.

Τα προγράμματα που ελέγχουν τους υπολογιστές είναι μεγάλα και δύσκολα στην κατανόησή τους, και ένα μηχανήμα πρέπει να ακολουθήσει χιλιάδες από λεπτομερείς εντολές μηχανής για να εκτελέσει μια απλή εργασία. Έτσι, για να είναι τα προγράμματα περισσότερο κατανοητά, γράφονται σε γλώσσες προγραμματισμού, αντί να έχουν τη μορφή μιας λίστας εντολών, που θα μπορούσε να εκτελεστεί απ' ευθείας η μηχανή. Μια γλώσσα προγραμματισμού περιέχει ένα πλήθος λειτουργιών, οι οποίες μπορούν να συνδυαστούν για να καθορίσουν μια εργασία, και μπορούν επίσης να κατανοηθούν εύκολα από έναν άνθρωπο.

Παρόλο που στην πραγματικότητα δεν πρόκειται παρά για την αυστηρή προδιαγραφή αυτού που θέλουμε να κάνει ο υπολογιστής, το κείμενο που είναι γραμμένο στη γλώσσα προγραμματισμού ονομάζεται κι αυτό πρόγραμμα. Ο υπολογιστής δεν μπορεί να καταλάβει τη γλώσσα ενός τέτοιου προγράμματος. Πρέπει πρώτα να μεταφραστεί σε εντολές μηχανής. Ευτυχώς η μεταφραστική δουλειά είναι εύκολη — και εκτελείται από τον ίδιο τον υπολογιστή, χρησιμοποιώντας ένα πρόγραμμα που ονομάζεται ερμηνευτής

(interpreter) ή μεταγλωττιστής (compiler). Αυτός παίρνει το πρόγραμμα που είναι γραμμένο στη γλώσσα προγραμματισμού, και το μετατρέπει σε μια σειρά εντολών, οι οποίες θα τοποθετηθούν στη μνήμη του υπολογιστή.

Αν για το γράψιμο ενός προγράμματος χρησιμοποιείται μια γλώσσα υψηλού επιπέδου, ο προγραμματιστής είναι σε θέση να εκφράζει προβλήματα με σαφείς όρους, άσχετους με τις απλές λειτουργίες του υπολογιστή. Παραδείγματα τέτοιων γλωσσών είναι οι Pascal, Prolog, FORTRAN, και BASIC. Αντίστροφα, μια γλώσσα χαμηλού επιπέδου αντιστοιχεί πιο στενά στις εντολές που ακολουθεί πραγματικά ο υπολογιστής για να εκτελέσει κάποιο πρόγραμμα.

Ένα αξιόλογο μέρος του software του υπολογιστή έχει προορισμό να βοηθάει τους προγραμματιστές να δημιουργούν, να βελτιώνουν και να τρέχουν άλλα προγράμματα. Αυτά συνήθως ονομάζονται προγράμματα του συστήματος για να τα διακρίνουμε από τα προγράμματα εφαρμογών, που είναι τα προγράμματα τα οποία ακολουθεί ο υπολογιστής για να εκτελεί απ' ευθείας χρήσιμες εργασίες. Ένα ιδιαίτερα σημαντικό πρόγραμμα του συστή-

ματος είναι το λειτουργικό σύστημα, το οποίο ασκεί λεπτομερειακό έλεγχο στο hardware του υπολογιστή και στη συνομιλία του με τον χρήστη. Το εύρος των προγραμμάτων εφαρμογών για τον υπολογιστή είναι στην πραγματικότητα απεριόριστο, εφόσον η ισχύς του υπολογιστή μπορεί να εφαρμόζεται σε οποιοδήποτε σχεδόν πρόβλημα ή κατάσταση.

Έτσι, σε έναν υπολογιστή συνδυάζονται τρία βασικά στοιχεία. Ο σειριακός έλεγχος, η επεξεργασία των πληροφοριών και η δυνατότητα προγραμματισμού. Όλα αυτά μαζί δημιουργούν μια νέα κλάση μηχανής, η οποία διαμορφώνεται ουσιαστικά από μια ευμετάβλητη προδιαγραφή — τη γλώσσα προγραμματισμού υψηλού επιπέδου. Το hardware του υπολογιστή έχει σημασία μόνο σαν μέσο για να τρέχει το software. Μπορεί να επηρεάζει το χρόνο που χρειάζεται ο υπολογιστής για να τρέξει ένα πρόγραμμα, αλλά όχι το αποτέλεσμα της επεξεργασίας. Για πολλά προβλήματα, η ισχύς της μιμητικότητας του υπολογιστή καθορίζεται τώρα πρωταρχικά από την ικανότητά μας να απεικονίζουμε τα προβλήματα σε προγράμματα, παρά από τη φυσική μορφή του υπολογιστή.

NOMIKA ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ AIDS

Λάμπρου Δ. Καράμπελα
Δρ. Νομικής - Αντεισαγγελέα Εφετών

1. Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΔΗΛΩΣΗΣ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟΥ AIDS

Σύμφωνα με το άρθρο 1 της Α1/6122/1986 Υγειονομικής Διατάξεως του Υφυπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία δημοσιεύθηκε στην Ε.τ.Κ. στις 19-9-86, τευχ. Β', φύλ. 592 και ισχύει σ' όλη την Ελλάδα «είναι υποχρεωτική η δήλωση κάθε κρούσματος Συνδρόμου Επίκτητης Ανοσολογικής Ανεπάρκειας (AIDS) από τον ιατρό που διαγνώσκει τη νόσο στον Προϊστάμενο ιατρό της Δ/νσεως Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και η χορήγηση όλων των επιδημιολογικών και κλινικοεργαστηριακών πληροφοριών, που θα αναγράφονται σε δελτίο δηλώσεων το οποίο θα διαθέτει δωρεάν στους ιατρούς και τα νοσηλευτικά ιδρύματα η υγειονομική υπηρεσία».

Επομένως, κάθε περιστατικό AIDS, βέβαιο ή ύποπτο ή και θάνατος από αυτό, πρέπει να δηλώνεται στην παραπάνω υπηρεσία.

Εφόσον η διατύπωση είναι γενική περιλαμβάνονται και οι περιπτώσεις νοσούντων και οι περιπτώσεις φορέων μόνο.

Η παράβαση της παραπάνω υγειονομικής διατάξεως, όταν γίνει με πρόθεση, έχει ποινικές κυρώσεις, και ειδικότερα τιμωρείται με φυλάκιση από 10 μέρες μέχρι 3 μήνες ή χρηματική ποινή ή και με τις δύο αυτές ποινές, σύμφωνα με το άρθρο 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Α.Ν. 2520/40, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 290/43 που κυρώθηκε με την 303/46 Π.Υ.Σ. Η χρησιμότητα της συλλογής των παραπάνω στοιχείων είναι σημαντική, γιατί έτσι εντοπίζονται οι ομάδες αυξημένου κινδύνου και μπορεί η πολιτεία να ασχοληθεί περισσότερο μ' αυτές, για την ενημέρωσή τους, με σκοπό την πρόληψη μόλυνσης.

2. Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 371 του Π.Κ., εκτός από τα άλλα πρόσωπα, που αναφέρονται σ' αυτό και οι κάθε είδους γιατροί, μαίες, νοσοκόμοι και άλλοι στους οποίους κάποιοι εμπιστεύονται, συνήθως, λόγω του επαγγέλματός τους ή της ιδιότητάς τους ιδιωτικά απόρρητα, καθώς και οι βοηθοί των προσώπων αυτών, τιμωρούνται με φυλάκιση 10 ημερών μέχρι ενός έτους, ή με χρηματική ποινή, αν φανερώσουν ιδιωτικά απόρρητα, μεταξύ των οποίων είναι και η ασθένεια, που τους εμπιστεύτηκαν, ή που τα έμαθαν, λόγω του επαγγέλματός τους ή της ιδιότητάς τους.

Ακόμη, κατά τις διατάξεις του ίδιου άρθρου, τα παραπάνω πρόσωπα, αν πεθάνουν και, από αυτή την αιτία, κάποιος γίνει κάτοχος εγγράφου ή σημειώσεων του νεκρού γιατρού κλπ. σχετικά με την άσκηση του επαγγέλματός

του ή της ιδιότητάς του και απ' αυτά φανερώνονται ιδιωτικά απόρρητα και τα φανερώσει, τιμωρείται με τις ίδιες ποινές.

Η παραπάνω, όμως, πράξη δεν τιμωρείται αν το πρόσωπο αυτό ενεργήσει έτσι γιατί απέβλεπε σε εκπλήρωση καθήκοντος (όπως είναι η ανακοίνωση στην αρχή, όταν αυτό επιβάλλεται, όπως αναφέρθηκε και στην περίπτωση κρούσματος AIDS) ή στη διαφύλαξη εννόμου ή για άλλο λόγο δικαιολογημένου ουσιαστού συμφέροντος, δημόσιου ή του ίδιου ή κάποιου άλλου το οποίο δεν μπορούσε να διαφυλαχθεί διαφορετικά.

Την αυστηρή κάλυψη της δηλώσεως για το AIDS σημειώνεται ότι τονίζει η προαναφερόμενη υγειονομική διάταξη που επέβαλλε την υποχρέωση δήλωσης των κρουσμάτων AIDS.

Για τα πρόσωπα που δεν υπάγονται στη ρύθμιση του παραπάνω άρθρου, αλλά έχουν την ιδιότητα του υπαλλήλου, ισχύουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 252 του Π.Κ. (παράβαση του υπηρεσιακού απορρήτου των υπαλλήλων γενικά).

Από τα παραπάνω συνάγεται και η απάντηση που πρέπει να δοθεί στο ερώτημα, αν ο γιατρός μπορεί να ενημερώσει τους οικείους του ασθενούς για τη διάγνυσή του σχετικά με το AIDS.

Αφού από τη νόσο του ασθενούς, την οποία ο ίδιος, ίσως να μην θελήσει να αποκαλύψει, για να αποφύγει την απομόνωση και γενικά τον κοινωνικό στιγματισμό, ούτε στους οικείους του, οι οποίοι, όμως, μπορεί να μολυνθούν, αν δεν λάβουν κάποια προφυλακτικά μέτρα, όταν συγκατοικούν, πρέπει να ενημερωθούν τα πρόσωπα αυτά, όπως επίσης ο ίδιος ο ασθενής ή φορέας του AIDS. Φυσικά η ενημέρωση πρέπει να γίνει με ιδιαίτερη προσοχή για να μην υπάρχουν ανεπιθύμητες αντιδράσεις (αυτοκτονία ασθενούς κλπ.).

Πρόβλημα υπάρχει για το ποιοι από τον περίγυρο του ασθενούς ή φορέα του AIDS πρέπει να ενημερωθούν.

Μόνο ο (η) σύζυγος ή ο (η) ερωτικός σύντροφος ή και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας ή και άλλοι;

Φυσικά αν ανακύψει θέμα τέτοιο το Δικαστήριο θα κρίνει αν επιτρεπτόταν ανακοίνωση και σε ποιον.

3. Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΑΥΤΟΥ ΠΟΥ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΑΠΟ AIDS

A. ΓΕΝΙΚΑ

Από δημοσιεύματα στον ημερήσιο ελληνικό τύπο, όπως, «τρία νοσοκομεία αρνήθηκαν να νοσηλεύσουν φορέα του Έιτς», («Ελεύθερος Τύπος» φ. 1557 11-

* Εισήγηση που έγινε στη συζήτηση στρογγυλού τραπεζιού στα πλαίσια του 15ου Ετήσιου Πανελληνίου Ιατρικού Συνεδρίου, που έγινε στην Αθήνα στις 11.5.1989. Στη συζήτηση με θέμα «Δεοντολογικά και νομικά προβλήματα του AIDS» έλαβαν μέρος και οι καθηγητές κ.κ. Μασσανιώτης, Κουτσελίνης και Στρατηγός.

12/6/1988), «Δίωξη σε γιατρούς, αν αρνηθούν περίθαλψη σε ασθενείς με AIDS», («Βραδυνή», φ. της 1-3-88), προκύπτει ότι υπήρξαν περιπτώσεις άρνησης περίθαλψης σε ασθενείς με AIDS και μάλιστα σε δημόσια νοσηλευτήρια.

Επομένως, δεν είναι θεωρητικό το ενδιαφέρον για την απάντηση στο ερώτημα, αν έχει ποινική ευθύνη αυτός που αρνείται να περιθάψει ασθενείς με AIDS.

B. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

Η αδικαιολόγητη άρνηση παροχής περίθαλψης

Κατά τη διάταξη του άρθρου 441 του Π.Κ., τιμωρούνται με πρόστιμο ή κράτηση μέχρι τριών μηνών, οι γιατροί, που, χωρίς, δικαιολογημένο κώλυμα, αρνούνται την εκτέλεση των έργων τους, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη.

Σημειώνεται ότι δεν θεωρείται δικαιολογημένο κώλυμα, ο κίνδυνος για τη ζωή και την υγεία του ίδιου του γιατρού από την ασθένεια.

Η παράβαση αυτή διώκεται είτε τελεσθεί με δόλο είτε από αμέλεια.

Η παραπάνω διάταξη θα εφαρμοσθεί μόνο αν δεν προκλήθηκε καμιά βλάβη στον ασθενή, από την άρνηση του γιατρού. Αν προκλήθηκε βλάβη της υγείας ή θάνατος του ασθενούς, από την αδικαιολόγητη άρνηση, δηλαδή, αν ο γιατρός παρέλειψε να ενεργήσει αυτό που μπορούσε και η παράλειψή του είχε σαν αποτέλεσμα τη βλάβη της υγείας ή το θάνατο του ασθενούς του, δηλαδή, αυτού που ανέλαβε την περίθαλψη ο ίδιος ή το θεραπευτήριο στο οποίο υπηρετεί, τότε θα διωχθεί για παράβαση του άρθρου 302 Π.Κ., αν προκλήθηκε θάνατος ή για παράβαση του άρθρου 314 Π.Κ., αν προκλήθηκε μόνο σωματική βλάβη. Τα τελευταία αυτά θα εφαρμοσθούν εφόσον παρέλειψε από αμέλεια ο γιατρός. Αν η άρνησή του έγινε με πρόθεση (αρκεί και ο ενδεχόμενος δόλος), τότε θα διωχθεί για τα παραπάνω αποτελέσματα της άρνησής του (θάνατο ή βλάβη της υγείας του ασθενούς), για ανθρωποκτονία με πρόθεση ή για επικίνδυνη ή βαρεία σωματική βλάβη, ανάλογα με το αποτέλεσμα (άρθρα 299/1 ή 309 ή 310 Π.Κ.).

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

«Ένα φαινόμενο που έχει πάρει εκρηκτικές σχεδόν διαστάσεις στις μέρες μας, στο χώρο ιδιαίτερα της νεολαίας, είναι το φαινόμενο της διακίνησης και χρήσης ναρκωτικών. Ποια κατά τη γνώμη σου είναι τα αίτια αυτού του φαινομένου, ποιες οι πιθανές συνέπειές του; Τι προτείνεις για την αντιμετώπισή του; Απάντησε τεκμηριωμένα στα παραπάνω ερωτήματα έχοντας υπόψη πως:

α. Ένα φαινόμενο ερμηνεύεται ουσιαστικά όταν εντοπισθούν οι βαθύτερες αιτίες του και όχι όταν απλά αναφερθούν κάποιες, παραγόμενες από άλλες, αιτίες.

β. Οι αιτίες ενός κοινωνικού φαινομένου βρίσκονται στην ίδια την κοινωνία, κατά κανόνα.

γ. Ο συναισθηματικός φορτισμός δεν προσφέρεται σαν εργαλείο έρευνας και μελέτης ενός κοινωνικού φαινομένου.

Δεδομένο του θέματος είναι το «καυτό» πρόβλημα της χρήσης και της διάδοσης των ναρκωτικών, στο χώρο ιδιαίτερα της νεολαίας.

Ζητούμενα είναι τα αίτια, οι συνέπειες και ο τρόπος αντιμετώπισης του φαινομένου.

Ο ίδιος ο τρόπος διατύπωσης του θέματος αποτρέπει την επιφανειακή προσέγγισή του, τη στείρα ψευτοηθολογία και καπηλεία του θέματος αλλά και την ανώφελη συναισθηματολογία: προτρέπει σε όσο γίνεται αντικειμενικότερη προσέγγιση και διερεύνηση των ουσιαστικών αιτιών, μεταθέτοντας την κύρια ευθύνη από τους νέους —θύματα των ναρκωτικών— στην κοινωνία και στις δομές της που επιτρέπουν τη δημιουργία και ανάπτυξη αυτού του φαινομένου.

Αίτια του φαινομένου

1. Η ύπαρξη ενός εχθρικού, ψυχρού και απαιτητικού εξωτερικού περιβάλλοντος ευνοεί κάθε τάση φυγής, δραπέτευσης απ' αυτό. Μια μορφή φυγής είναι και τα ναρκωτικά.

2. Η έλλειψη προοπτικής στη νεολαία, η συνειδητοποίηση απ' αυτή της φθοράς, της αλλοτρίωσης της καθημερινής ζωής σε συνδυασμό με την αδυναμία επέμβασης σ' αυτήν για τη μεταβολή της, οδηγούν στη «δραπέτευση» μέσω των ναρκωτικών. (Άλλη μορφή «δραπέτευσης» είναι η αυτοκτονία, η στροφή σε ανατολικές θρησκείες, η σχιζοφρένεια κ. α.)

3. Η ηττοπάθεια, η απαισιοδοξία και, σαν αποτέλεσμα αυτών η παθητικοποίηση, εξαφανίζουν κάθε διάθεση ενεργητικότητας στο άτομο, το «σπρώχνουν» στη φυγή των ναρκωτικών.

4. Η έλξη του απαγορευμένου σε συνδυασμό με την περιέργεια· οι «μύθοι» που έχουν δημιουργηθεί σχετικά με τα ναρκωτικά («ελαφρά» και «σκληρά», διερεύνηση υποσυνειδήτου και αισθήσεων, διερεύνηση γενικότερα του «Εγώ» και της πραγματικότητας - απόκτηση ουσιαστικής αυτογνωσίας).

5. Μίμηση - προσπάθεια προβολής και επίδειξης μέσω των ναρκωτικών - δόξασε («επαναστατική» στάση και συμπεριφορά - αίσθηση σύγκρουσης με το κοινωνικό σύστημα).

6. Επιθυμία για κέρδος (πίσω από τα κυκλώματα της διακίνησης των ναρκωτικών κρύβονται τεράστια οικονομικά συμφέροντα).

7. Μη ύπαρξη αυστηρού νομοθετικού συστήματος για τους εμπόρους των ναρκωτικών.

8. Η άρνηση ή αδυναμία ένταξης στην κοινωνία (πολλοί σ' αυτό το σημείο θα αναφέρουν σαν αίτιο την ελλιπή κοινωνικοποίηση από το σχολείο ή την οικογένεια, τη «μαλακότητα» των νέων κ.α. Έχουμε όμως να τονίσουμε πως αν η κοινωνία είναι φιλόξενη και έξω από τις συναισθηματικές ανησυχίες των νέων, δεν ευθύνονται οι νέοι που δεν θέλουν να ενταχθούν σ' αυτή, αλλά η ίδια η κοινωνία που είναι ανίκανη να τους ενσωματώσει χωρίς να τους συνθλίψει).

9. Η έλλειψη ουσιαστικής πληροφόρησης για τις συνέπειες των ναρκωτικών.

10. Η κρίση των ιδανικών, η έλλειψη σκοπών ζωής, ο μηδενισμός.

11. Ο κορεσμός, η ανία, η μη ικανοποίηση ουσιαστικών, «ριζικών» αναγκών όπως της δημιουργίας ή της επικοινωνίας. Η δημιουργία ενός «καταναλωτικού ανθρώπου» που ενδιαφέρεται «να έχει» και όχι «να είναι» και που όταν εξαντλήσει ότι μπορεί «να έχει» στρέφεται, για να ικανοποιήσει το εξωτερικό κενό που βιώνει, στα ναρκωτικά, τον «απαγορευμένο» αλλά «πανταχού παρόντα» καρπό της καταναλωτικής κοινωνίας.

12. Η αδυναμία αυτοκυριαρχίας, αυτοσυγκράτησης - τα ιδιαίτερα προβλήματα της νεανικής - ιδιαίτερα της εφηβικής - ηλικίας και η έλλειψη συμπαράστασης από το γενικότερο περιβάλλον.

13. Αποπροσανατολισμός. Η εξάρτηση των ανθρώπων από τα ναρκωτικά δημιουργεί άτομα υποταγμένα, άβουλα (γι αυτό, τ' αντιδημοκρατικά κυρίως καθεστώτα, ευνοούν τη διάδοση των ναρκωτικών ή υποκρίνονται πως τα καταπολεμούν, για να μπορούν να διοχετεύουν σε ανέξοδα γι αυτούς κανάλια την οργή των πολιτών και ιδιαίτερα, το δυναμικό της νεολαίας. Ο Ζυλ Ανρύ και ο Λεόν Λαζέ ισχυρίζονται πως όλα σχεδόν τα καθεστώτα χρησιμοποιούν τα ναρκωτικά σαν τρόπο και μορφή «συγκράτησης» των πολιτών τους).

14. Οικονομικό κέρδος όχι μόνο για κάποιους εμπόρους ναρκωτικών, αλλά και για ολόκληρα κράτη (Ταϊλάνδη,

Τουρκία, Πακιστάν κ.α.).

Ο τουρισμός, η διαφήμιση, ο «προσηλυτισμός» από «παλιούς» ναρκομανείς είναι ίσως μόνο δευτερεύοντα αίτια που, σε καμμία περίπτωση, δεν μπορούν από μόνα τους να ερμηνεύσουν αυτό το πολύπλοκο κοινωνικό φαινόμενο.

Συνέπειες του φαινομένου

1. Ψυχική και σωματική φθορά - θάνατος (μερικές φορές εκούσιος).

2. Βία και εγκληματικότητα.

3. Άρση κάθε δημιουργικότητας - εξάρτηση του νέου από τα ναρκωτικά και τον έμπορο ναρκωτικών.

4. Αποπροσανατολισμός των νέων - η παθητικοποίησή τους συνεπάγεται την αδιάκοπη αναπαραγωγή των αιτιών που τους οδήγησαν στα ναρκωτικά.

5. Αυταπάτη ότι συγκρούονται με το κοινωνικό σύστημα, ενώ ουσιαστικά δεν το θίγουν καθόλου.

6. Άγχος, εκνευρισμός, φοβίες, ψευδαισθήσεις - παραισθήσεις.

7. Δημιουργεί προβλήματα γενικότερα στο περιβάλλον του (κυρίως το οικογενειακό).

8. Αλλοιώσεις και παραμορφώσεις της προσωπικότητας του ατόμου.

9. «Τα έξοδα που καλύπτουν τους τομείς της πρόληψης - καταστολής της διακίνησης ναρκωτικών καθώς και οι απώλειες στο εθνικό εισόδημα από την ελαττωμένη παραγωγικότητα των τοξικομανών, έχουν γενικότερες επιπτώσεις στην εθνική οικονομία» (Σ. Βρετός, περ. «Οικονομικός Ταχυδρόμος»).

10. Ο ναρκομανής είναι περισσότερο επιρρεπής στις μολυσματικές ασθένειες.

Τρόποι αντιμετώπισης

Θα πρέπει να τονίσουμε εδώ, πως ο τρόπος αντιμετώπισης θα πρέπει να είναι διαφορετικός για τους τοξικομανείς - θύματα των ναρκωτικών και άλλος για τους εμπόρους των ναρκωτικών· κι ότι επίσης μεγαλύτερη σημασία έχει η πρόληψη παρά η θεραπεία.

Αναλυτικότερα όμως:

1. Διαφώτιση για τις συνέπειες των ναρκωτικών.

2. Ύπαρξη άρτια επιστημονικά επανδρωμένων κέντρων αποτοξίνωσης (απασχόληση ψυχολόγων - κοινωνιολόγων σ' αυτά).

3. Ύπαρξη αυστηρού νομικού συστήματος για τους εμπόρους ναρκωτικών.

4. Κατανόηση στα προβλήματα των νέων.

«Μια σκληρή τιμωρία αυτών που παίρνουν ναρκωτικά δεν χρησιμεύει σχεδόν καθόλου, όπως δείχνει η πείρα, αντίθετα χειροτερεύει το πρόβλημα καμιά φορά, γιατί ο νέος που μπαίνει στη φυλακή για χρήση ναρκωτικών, χάνει οριστικά το στήριγμά του και τη δυνατότητα να ζήσει μια ζωή με νόημα. Αυστηρά αστυνομικά και νομικά μέτρα θα πρέπει να πλήξουν τα μεγάλα διεθνή εμπορικά δίκτυα. Για μας όμως σημαντικό είναι να φροντίσουμε ν' αποκτήσουν οι νέοι ανοσία κατά των κινδύνων των ναρκωτικών, προσφέροντάς τους μια ζωή με νόημα, με πληρότητα και κοινωνικότητα» (Rolf Grigat). Φυσικά θα πρέπει να τονίσουμε «εν κατακλείδι» πως η οριστική εξαφάνιση του φαινομένου θα επιτευχθεί μόνο όταν ξεπεραστούν οριστικά οι αιτίες που το δημιούργησαν και που συνεχώς το αναπαράγουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛ. ΠΑΛΙΖΗΣ

ΙΔΡΥΣΗ - ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

α. Ιδρύθηκε προσωρινό Αστυνομικό Φυλάκιο Νέων Κερδυλίων Σερρών με χρονική διάρκεια λειτουργίας από 1.6.89 έως 15.9.89.

β. Ιδρύθηκε προσωρινό Αστυνομικό Φυλάκιο Λεπτοκαρυάς Πιερίας με χρονική διάρκεια λειτουργίας από 1.6.89 έως 31.8.89.

γ. Ο πρώην Αστυν. Σταθμός Έλεγχου Διαβατηρίων Καλών Λιμένων Ηρακλείου μετονομάστηκε σε Αστυνομικό Σταθμό Καλών Λιμένων (γενικής αρμοδιότητας).

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο αστυφύλακας ΓΙΑΝΝΑΡΑΚΗΣ Παύλος του Α.Τ. Αρτέμιδας (τηλ. 0294-83.333) ζητεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφό του που υπηρετεί σε υπηρεσία της Αστυν. Δ/σης Ροδόπης.

★ ★ ★

Ο αστυφύλακας ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Λεωνίδας του Α' Αστυν. Τμήματος Βόλου (τηλ. 0421-26121 και 041-236417), επιθυμεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφό του στις Αστυν. Δ/σης Θεσ/νίκης.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνόμενου Α' οι κατωτέρω αστυνόμοι Β: ΝΤΑΚΟΥΛΑΣ Χρήστος, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κων/νος, ΡΙΖΑΣ Ιωάννης, ΣΚΑΡΑΦΙΓΚΑΣ Ιωάννης, ΧΡΙΣΤΟΦΑΡΕΛΗΣ Χαράλαμπος, ΠΑΠΑΤΣΙΜΠΑΣ Ιωάννης, ΓΚΑΤΖΗΣ Θωμάς, ΟΡΓΑΝΤΖΗΣ Ανδρέας, ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας, ΒΕΛΛΙΟΣ Απόστολος, ΑΡΜΠΟΥΖΗΣ Γεώργιος, ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Σπυρίδωνας, ΜΠΟΥΣΟΥΝΗΣ Ιωάννης, ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ Γεώργιος, ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Άγγελος, ΜΑΛΙΝΑΣ Ιωάννης, ΑΓΓΕΛΗΣ Κωνσταντίνος, ΚΑΛΑΡΑΣ Νικόλαος, ΦΟΥΣΕΚΗΣ Βασίλειος, ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Αθανάσιος, ΛΙΑΚΟΓΚΟΝΑΣ Αθανάσιος, ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ Παντελής, ΚΟΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Αλέξανδρος και ΣΙΑΔΗΜΑΣ Κων/νος.

Ο Αρχιφύλακας Κωνσταντίνος ΚΑΤΟΧΙΑΝΟΣ που υπηρετεί στο Θ' Α.Τ. Αθηνών επιθυμεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφό του που υπηρετεί στην Αστυν. Δ/ση Ιωαννίνων. Τηλ. 3462398.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Αποστρατεύτηκε ύστερα από αίτησή του, ο ταξίαρχος ΣΤΑΘΗΣ Πέτρος.

Αποστρατεύτηκε με αίτησή του και ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό του ο ταξίαρχος ΒΑΡΔΟΥΛΑΚΗΣ Ευτύχιος.

Αποστρατεύτηκαν ύστερα από αίτησή τους οι ανθυπαστυνόμοι ΤΣΙΩΡΗΣ Κων/νος, ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Κων/νος και ΜΑΡΟΥΤΣΟΣ Παναγιώτης.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β'

Οι υπαστυνόμοι Β' που αποφοίτησαν στις 19.4.89 απ' το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων, τοποθετήθηκαν στις κατωτέρω υπηρεσίες:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Νικόλαος στο Τ.Α. Αγ. Αναργύρων, ΑΔΡΑΣΚΕΛΑΣ Αντώνιος στην ΠΣΕΑ/ΥΔΤ, ΒΑΖΔΙΡΒΑΝΙΔΗΣ Χρήστος στη Δ.Α. Αθηνών/Τμήμα Διαχ/σης Υλικού - Χρηματικού, ΒΑΣΙΟΣ Κων/νος στο Τμήμα Τροχ. Άρτας, ΒΑΧΛΙΩΤΗΣ Σπύλιος στη ΔΔΑΣ/INTERPOL/ΥΔΤ, ΒΙΤΣΙΛΑΚΗΣ Εμμανουήλ στο Α.Τ. Χανίων, ΒΛΑΧΟΣ Λεωνίδας στο Α.Τ. Ηγουμενίτσας, ΓΕΝΙΤΣΑΡΙΔΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Πύργου Ηρακλείου, ΓΚΕΚΑΣ Ευάγγελος στο Α.Τ. Δράμας, ΔΑΓΚΟΥΛΗΣ Αντώνιος στο Α.Τ. Καβάλας, ΔΑΝΟΥΣΗΣ Κων/νος στη Δ/ση Δημ. Σχέσεων/ΥΔΤ, ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης στο Ι' Τ.Α. Πειραιά, ΔΟΛΙΑΝΙΤΗΣ Σπυρίδωνας στο Η' Α.Τ. Πειραιά, ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ Ευθύμιος στο ΣΤ' Α.Τ. Θεσ/κης, ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ελευθέριος στη ΓΑΔ Αττικής (Εσωτ. Λειτουργιών), ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ Μιχαήλ στο Α' Α.Τ. Ηρακλείου, ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης στο Α' Τ.Α. Πειραιά, ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ Αναστάσιος στο Α.Τ. Λίμνης Εύβοιας, ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ Λάμπρος στο Τ.Α. Βόλου, ΚΑΡΓΑΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Κατασταρίου Ζακύνθου, ΚΙΤΣΙΟΣ Ιωάννης στη ΥΕΕ/Δ.ΑΣΦ. ΑΤΤΙΚΗΣ, ΚΟΪΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ στη Δ/ση Μελετών/ΥΔΤ, ΚΟΝΙΔΑΣ Αναστάσιος στη Δ/ση Ελεγκτηρίου Δαπανών, ΛΑΜΠΙΡΗΣ Σταύρος στο Α.Τ. Φιλιατών Θεσπρωτίας, ΛΩΛΗΣ Θεόδωρος στο Α.Τ. Αλε-

ξανδρούπολης, ΜΑΚΡΗΣ Νικόλαος στο Α' Α.Τ. Βόλου, ΜΑΥΡΙΔΗΣ Αθανάσιος στο Α.Τ. Ξάνθης, ΜΠΑΛΑΓΚΑΣ Δημήτριος στο Τ.Α. Ν. Ψυχικού, ΜΠΟΣΝΑΚΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Μουδανιών, ΜΠΟΥΣΙΩΤΗΣ Ανδρέας στην Υποδ. Αλ/πών Θεσ/κης, ΝΙΩΤΗΣ Φώτιος στο Α.Σ. Αυλίδος, ΝΤΑΓΚΑΣ Δημήτριος στη Δ.Κ.Α/ΥΔΤ, ΝΤΟΥΜΑΖΙΟΣ Ελευθέριος στην Α.Δ. Φωκίδας (Επιτελείο), ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης στο Ι' Α.Τ. Αθηνών, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Παύλος στο Α.Τ. Ορεστιάδας, ΠΑΡΑΣΧΟΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Καβάλας, ΠΑΣΙΣΗΣ Δημήτριος στο ΛΖ' Α.Τ. Αθήνας, ΠΑΤΕΡΑΣ Σωτήριος στο ΙΓ' Α.Τ. Θεσ/κης, ΠΑΤΡΑΜΑΝΗΣ Χρήστος στην ΥΤΕΒΕ Θεσ/κης, ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας στη Δ/ση Διαχ/σης Υλικού/ΥΔΤ

ΠΕΤΡΟΥΓΑΚΗΣ

Γεώργιος στο ΙΑ' Α.Τ. Αθήνας, ΠΙΤΤΕΡΟΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Παραλίας Άστρους, ΠΟΛΙΤΗΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Αμφιλοχίας, ΠΡΕΠΩΝΗΣ Χαράλαμπος στο Β' Α.Τ. Θεσ/κης, ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ Βασίλειος στο Τ.Α. Ηγουμενίτσας, ΣΙΑΜΕΤΗΣ Χρήστος στο Β' Α.Τ. Βόλου, ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ Χαράλαμπος στο Τ.Α. Αγ. Βαρβάρας, ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Κυπαρισσίας Μεσσηνίας, ΣΧΟΙΝΑΚΗΣ Δημήτριος στο Τ.Α. Μυτιλήνης, ΤΕΡΕΖΑΚΗΣ Εμμανουήλ στην ΥΕΕ/Δ/σης Ασφ. Αττικής, ΤΖΗΚΑΣ Χρήστος στο Α.Τ. Άνω Καλαμακίου, ΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ιωσήφ στη Δ/ση Ελεγκτηρίου Δαπανών/ΥΔΤ, ΤΡΙΑΝΤΟΣ Κων/νος στο Τ.Α. Γλυφάδας, ΤΣΑΛΙΟΣ Γεώργιος στη Δ/ση Άμεσης Δράσης Θεσ/κης, ΤΣΙΒΙΚΗΣ Σπυρίδωνας στη ΥΕΕ/Δ/σης Ασφ. Αττικής, ΤΣΙΟΥΝΗΣ Θεοφάνης στο Α.Τ. Αλμυρού και ΦΙΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος στο Τ.Α. Νέας Σμύρνης.

ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

Από 1.4.89 αυξάνεται η ημερήσια αποζημίωση εκτός έδρας μετακινούμενων για εκτέλεση υπηρεσίας Δικαστικών Λειτουργιών και Δημοσίων Υπαλλήλων, Στρατιωτικών και Πολιτικών καθώς και των Δικαστικών Λειτουργών.

Αυτά καθορίζονται με την 2018885/2093 από 23.1.89 υπουργική απόφαση που κοινοποιούμε κατωτέρω. Επισημαίνεται ότι η ημερήσια αποζημίωση των 3.000 δραχμών καθορίζεται για όλο ανεξάρτητα το αστυνομικό και

πολιτικό προσωπικό.

«1—Καθορίζουμε την ημερήσια εκτός έδρας αποζημίωση των μετακινούμενων για εκτέλεση υπηρεσίας Δικαστικών λειτουργιών, πολιτικών υπαλλήλων και στρατιωτικών εν γένει, ως εξής:

- α) Για όσους από τους ανωτέρω προσκομίζουν δελτίο παροχής υπηρεσιών αποκλειστικά και μόνο του ξενοδοχείου στο οποίο διανυκτερεύουν κατά την εκτός έδρας παραμονής τους σε δρχ. 5.000 (πέντε χιλιάδες).
- β) Για όσους προσκομίζουν αποδείξεις (θεωρημένες) ενοικιαζομένων δωματίων, ξενώνων, στρατιωτικών λεσχών κ.λ.π. σε δρχ. 3.500 (τρεις χιλιάδες πεντακόσιες).
- γ) Για τους λοιπούς το 1/20 του βασικού τους μισθού μετά του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας η οποία δεν θα μπορεί να είναι κατώτερη ή ανώτερη των 3.000 δρχ. (τριών χιλιάδων).

2—Κατά τα λοιπά ισχύουν οι με αρ. 28243/845/18-4-84, 95015/2615/20-8-84, 3011/55/12-1-87 και 44012/1827/10-5-1988 κοινές Υπουργικές αποφάσεις».

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Απονεμήθηκαν ηθικές αμοιβές στο κατώτερο προσωπικό διότι με προθυμία, επιμονή και αποφασιστικότητα, κατόρθωσαν να συλλάβουν ή βοήθησαν στη σύλληψη, κατόχους ή εμπόρους ναρκωτικών:

Υπαστυνόμο Α' ΜΠΑΛΑΓΚΑ Γεώργιο, αρχιφύλακα ΜΠΕΚΙΑΡΗ Γεώργιο και αστυφύλακες ΚΟΛΟΒΑΔΗ Παναγιώτη και ΜΑΛΑΠΑΝΗ Παναγιώτη του Τ.Α. Άργους.

Αστυνόμο Β' ΖΩΤΑΚΗ Σταύρο, ανθυπαστυνόμο ΚΑΦΡΙΤΣΑ Παναγιώτη, αρχιφύλακα ΔΡΕΝΟ Νικόλαο και αστυφύλακες ΑΞΙΩΤΗ Αντώνιο, ΜΑΛΟΥΤΑ Κων/νο και ΠΟΛΥΜΕΡΟ Κων/νο του Τ.Α. Βέροιας.

Αστυν. Υποδ/ντή ΔΕΔΟΥΣΗ Ιωάννη της Α.Δ. Ορεστιάδας, αστυνόμο Β' ΜΙΣΙΔΗ Νικόλαο, ανθυπαστυνόμο ΜΠΟΖΙΑ Αντώνιο, αρχιφύλακα ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ Δημήτριο και αστυφύλακες ΙΛΤΣΙΔΗ Αθανάσιο και ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ Γεώργιο του Τ.Α. Ορεστιάδας.

Αστυφύλακες ΤΣΙΝΤΖΟ Αθανάσιο, ΜΑΚΡΟΓΚΙΚΑ Ανδρέα, ΤΑΣΣΗ Κων/νο, ΜΠΑΡΚΑ Γρηγόριο, ΔΡΕΤΑΚΗ Δημήτριο, ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟ Ανδρέα, ΣΤΕΡΓΙΟΥ Αργύριο, ΤΣΟΥΛΟ Κων/νο,

ΤΑΧΛΙΑΜΠΟΥΡΗ Φώτιο, ΓΟΥΝΑΡΗ Δημήτριο, ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Ευθύμιο, ΣΚΟΤΣΙΜΑΡΑ Μιχαήλ, ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΟ Αναστάσιο, ΠΟΥΡΝΑΡΑ Φίλιππο, ΜΑΡΤΙΔΗ Νικόλαο και ΖΩΤΟ Απόστολο της Άμεσης Δράσης Αττικής.

Για παρόμοιους λόγους απονεμήθηκε «έπαινος» και υλική αμοιβή στους αστυνομικούς:

Αρχιφύλακα ΚΟΤΤΑΡΑΚΟ Σωτήριο και αστυφύλακες ΡΕΝΙΕΡΗ Αντώνιο, ΓΩΓΟ Ιωάννη, ΓΗΠΑΡΑΚΗ Εμμανουήλ, ΘΩΜΟΠΟΥΛΟ Δημήτριο, ΚΟΚΚΑΛΗ Απόστολο και ΚΩΣΤΑΚΟ Χρήστο της Άμεσης Δράσης Αττικής.

Για τους ίδιους λόγους απονεμήθηκε υλική αμοιβή 30.000 δραχμών στον καθένα, στον υπαστυνόμο Α' ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ Γεώργιο, ανθυπαστυνόμο ΓΙΑΚΟΥΜΗ Κων/νο και αστυφύλακες ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟ Φώτιο, ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ευάγγελο και ΝΤΙΝΤΑ Βασίλειο του Τ.Α. Καλαμάτας.

ΛΟΙΠΕΣ ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

● Απονεμήθηκε εύφημη μνεία και υλική αμοιβή 15.000 δραχμών στον καθένα στον αστυν. υποδ/ντή ΧΡΙΣΤΑΚΟ Νικόλαο, αστυνόμο Β' ΒΑΘΕΙΑ Νικόλαο, υπαστυνόμο Α' ΜΑΧΑΙΡΑ Κων/νο, ανθ/νόμο ΣΙΔΕΡΗ Σεραφείμ, ανθ/νόμο ΣΚΑΡΤΣΟΥΝΗ Νικόλαο, Αρχιφύλακα Α' ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ Μιχαήλ, Αρχιφύλακα Β' ΗΠΙΑΔΗ Θεόδωρο, Αρχιφύλακα Β' ΚΑΡΑΦΩΤΙΑ Κων/νο, Αστυφύλακα ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ Ευάγγελο διότι υπηρετούντες στο Δ' Τμήμα Ασφάλειας Αθηνών, επέδειξαν εξαιρετική δραστηριότητα και κατόρθωσαν στο 30ο χιλ/τρο της Ε.Ο. Αθηνών - Λαμίας, να διαπραγματευτούν με σπείρα αρχαιοκαπήλων την αγορά αρχαίων αντικειμένων αμύθητης αξίας και να συλλάβουν όλους τους δράστες.

● Απονεμήθηκε εύφημη μνεία στον υπαστυνόμο Α' ΣΟΛΔΑΤΟ Κων/νο του Τ.Α. Ηρακλείου διότι ευρισκόμενος σε αναρρωτική άδεια, πληροφορηθείς την ένοπλη ληστεία που έγινε στο Βενιζέλειο Νοσοκομείο Ηρακλείου, προσήλθε αυτοβούλως στην Υπηρεσία του στο Ηράκλειο, αλλά και στην Αθήνα στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής και συνετέλεσε σημαντικά στην ανακάλυψη των δραστών και στη σύλληψη του ενός απ' αυτούς που έγινε στην Αθήνα.

● Απονεμήθηκε έπαινος στους αστυφύλακες ΜΠΛΕΤΣΑ Αθανάσιο, ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ Μενέλαο και ΝΑΣΙΟ Ευάγγελο της Γ.Α.Δ. Αττικής διότι ο μιν

πρώτος ενώ εκτελούσε διατεταγμένη υπηρεσία στην οδό Β. Κων/νου, στην Αθήνα, όπου συστεγάζονται τρεις Πρεσβείες και το γαλλικό Προξενείο επέδειξε εξαιρετική δραστηριότητα, με αποτέλεσμα να αποτρέψει την είσοδο στο κτίριο των συστεγασμένων Πρεσβειών, με απρόβλεπτες παραπέρα συνέπειες, επίδοξου καταληψία, από το οποίο μάλιστα ετραυματίσθη στην ιεράσπάθειά του αυτή, οι δε λοιποί αποτελούντες πλήρωμα περιπολικού αυτ/του και καταφθάσαντες έγκαιρα στον τόπο των συμβάντων για συνδρομή του συναδέλφου τους, επέδειξαν εξαιρετική δραστηριότητα με αποτέλεσμα να ακινητοποιήσουν και συλλάβουν το δράστη, προσέτι δε να τραυματισθούν απ' αυτόν στην όλη προσπάθειά τους.

● Απονεμήθηκε έπαινος στους αστυφύλακες ΚΑΛΔΗ Δημήτριο και ΑΣΠΡΟΥΔΗ Κων/νο της Άμεσης Δράσης Αττικής διότι κατάφεραν να εντοπίσουν και να συλλάβουν έναν κακοποιό, ο οποίος πριν από λίγη ώρα με την απειλή μαχαιριού, είχε αποπειραθεί να βιάσει ανήλικη εντός ανελκυστήρα πολυκατοικίας στην περιοχή Περισσού.

● Απονεμήθηκε έπαινος στους αστυφύλακες ΜΠΟΥΡΚΟΥΛΑ Φώτιο και ΝΕΛΛΟ Αντώνιο της Άμεσης Δράσης Αττικής διότι στις 26.3.89, που εκτελούσαν υπηρεσία πληρώματος περ/κού αυτ/του, κατόπιν εντολής του Κέντρου παρέλαβαν επίτοκο από την οικία της, για να την μεταφέρουν σε μαιευτήριο, κατά τη διάρκεια της διαδρομής, ακολουθώντας σωστά τις οδηγίες που λάβαιναν από ασύρματο, επιδεικνύοντας θάρρος, αποφασιστικότητα και ψυχραιμία κατάφεραν να τονώσουν το ηθικό της, να της εμπνεύσουν απόλυτη εμπιστοσύνη ότι δεν κινδύνευε και να την βοηθήσουν στον τοκετό.

● Απονεμήθηκε έπαινος στους αστυφύλακες ΓΙΑΝΝΑΔΑΚΗ Γεώργιο, ΒΑΡΔΗ Ιωάννη, ΜΑΚΡΙΔΗ Συμεών, ΠΑΡΑΣΧΑ Απόστολο, ΚΑΤΣΑΝΑΚΗ Γεώργιο και ΤΣΑΠΑΡΑ Γεώργιο της Δ/νσης Άμεσης Δράσης Αττικής, διότι στα πλαίσια της περιπολίας τους, ενεργώντας με προθυμία, θάρρος και επιμονή κατάφεραν να εντοπίσουν και μετά από μακρά καταδίωξη να συλλάβουν μέσα σε αγρούς στην περιοχή Παλλήνης, τον δραπετή φυλακών ΓΙΟΣΔΕΚΟ Σπυρίδωνα, ο οποίος πριν από λίγο αποπειράθηκε να διαρρήξει το Δημόσιο Ταμείο Παλλήνης.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Με τις 6001/2/313α και 6001/2/314 από 5-7-89 Διαταγές του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας κ. Ιωάννη Αντωνόπουλου, μετατέθηκαν για λόγους υπηρεσιακών, οι παρακάτω αξιωματικοί:

1) Υποστράτηγος Γεώργιος Βασιλόπουλος από τη Γ' Γεν. Επιθ/ση Αστυνομίας στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής ως Διευθυντής.

2) Υποστράτηγος Ευθύμιος Δασταμάνης από τη Δ/νση Αστυν. Προσωπικού / Υ.Δ.Τ. στην Αστυνομική Ακαδημία ως Διευθυντής.

3) Υποστράτηγος Στέφανος Μακρής από την Αστυνομική Ακαδημία στη Δ/νση Αστυν. Προσωπικού / Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής.

4) Υποστράτηγος Κωνσταντίνος Τασάκος από Β' Γεν. Επιθ/ση Αστυνομίας στη Γ.Α.Δ. Αττικής ως Γεν. Διευθυντής.

5) Υποστράτηγος Φώτιος Τσουνής από τη Γ.Α.Δ. Αττικής στη Γ' Γεν. Επιθ/ση Αστυνομίας ως Γεν. Επιθεωρητής.

6) Ταξίαρχος Νικόλαος Γιαννακόπουλος από τη Δ/νση Αστυν. Αθήνας στην Επιθ/ση Αστυν. Θεσσαλίας ως Επιθεωρητής.

7) Ταξίαρχος Χρήστος Λόης από τη Δ/νση Αστυνομίας Δυτ. Αττικής στην Επιθ/ση Αστυν. Νοτ. Αιγαίου ως Επιθεωρητής.

8) Ταξίαρχος Σίμων Παπαδογεώρ-

γος από την Επιθ/ση Αστυν. Νοτ. Αιγαίου στη Δ/νση Αστυνομίας Αθήνας ως Διευθυντής.

9) Ταξίαρχος Εμμανουήλ Σουρανάκης από τη Δ/νση Αντιμ. Ειδ. Εγκλημ. Βίας στην Υπηρεσία Π.Σ.Ε.Α./Υ.Δ.Τ.

10) Ταξίαρχος Ιωάννης Χαριτάτος από την Επιθ/ση Αστυν. Θεσσαλίας στη Γ.Α.Δ. Αττικής ως Βοηθός Γεν. Διευθυντής.

11) Ταξίαρχος Εμμανουήλ Χουρδάκης από τη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής στη Δ/νση Οικον. Επιθ/σης / Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής.

12) Αστυν. Δ/ντής Δημήτριος Αποστολόπουλος από την Υποδ/νση Ασφάλ. Δυτ. Αττικής στη Δ/νση Ασφ. Αττικής.

13) Αστυν. Δ/ντής Σταμάτιος Αντωνόπουλος από την Α.Δ. Δράμας στη Δ/νση Αστυν. Επιχ/σεων Αττικής ως Διευθυντής.

14) Αστυν. Δ/ντής Βασίλειος Βασιλείου από την Υπηρεσία Ασφάλ. Βουλής Ελλήνων στην Α.Δ. Ζακύνθου ως Διευθυντής.

15) Αστυν. Δ/ντής Αθανάσιος Βασιλόπουλος από τη Δ/νση Προσωπικού / Υ.Δ.Τ. στη Δ/νση Γεν. Αστυν/σης / Υ.Δ.Τ.

16) Αστυν. Δ/ντής Ιωάννης Καρακώστας από τη Δ/νση Τροχαίας Αττικής στη Δ/νση Διαχ/σης Υλικού / Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής.

17) Αστυν. Δ/ντής Γεώργιος Κλειδέρης από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στην Α.Δ. Δράμας ως Διευθυντής.

18) Αστυν. Δ/ντής Παναγιώτης Κοτσίρης από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στην Α.Δ. Χαλκιδικής ως Διευθυντής.

19) Αστυν. Δ/ντής Αντώνιος Λαμπαδιάρης από τη Δ/νση Αστυν. Αθήνας στη Δ/νση Άμεσης Δράσης Αττικής ως Διευθυντής.

20) Αστυν. Δ/ντής Νικόλαος Ρελάκης από τη Δ/νση Άμεσης Δράσης Αττικής στη Δ/νση Αστυν. Ανατ. Αττικής ως Βοηθός Διευθυντή.

21) Αστυν. Δ/ντής Κων/νος Ρουμελιώτης από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στην Α.Δ. Λέσβου ως Διευθυντής.

22) Αστυν. Δ/ντής Παναγιώτης Σταμάτης από τη Δ/νση Αστυν. Αθήνας στη Δ/νση Αντιμ. Ειδ. Εγκλημ. Βίας.

23) Αστυν. Δ/ντής Αχιλλέας Χαλβατζάρας από τη Δ/νση Αστυν. Επιχ/σεων Αττικής στην Α.Δ. Σάμου ως Διευθυντής.

24) Αστυν. Δ/ντής Νικόλαος Χατζάκης από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στην Α.Δ. Άρτας ως Διευθυντής.

25) Αστυν. Υποδ/ντής Ανδρέας Καββαδίας από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στη Δ/νση Αστυν. Δυτ. Αττικής.

26) Αστυν. Υποδ/ντής Νικόλαος Παππάς από το Ζ' Α.Τ. Αθήνας στην Υπηρεσία Ασφάλ. Βουλής Ελλήνων.

27) Αστυνόμος Α' Αναστάσιος Καρυπίδης από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στην Υπηρεσία Π.Σ.Ε.Α./Υ.Δ.Τ.

28) Αστυνόμος Α' Ευστράτιος Πολύδωρος από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στην Υ.Μ.Δ. Αθηνών.

29) Αστυνόμος Β' Πολύκαρπος Δημητρόπουλος από τη Δ/νση Ασφάλ. Αττικής στο Τμήμα Μεταγωγών Δικαστ. Πειραιά, και

30) Αστυνόμος Β' Ανδρέας Σουλτάτος από Δ/νση Προσωπικού / Υ.Δ.Τ. στο Α.Τ. Μελισσίων ως Υποδιοικητής.

Εξαρθρώθηκε μεγάλη σπείρα Γιουγκοσλάβων διαρρηκτών

Πολυμελής σπείρα Γιουγκοσλάβων κλεφτών με σωρεία κλοπών στο ενεργητικό της, εξαρθρώθηκε ύστερα από συντονισμένες ενέργειες των αρμοδίων αστυνομικών υπηρεσιών της χώρας.

Αναλυτικότερα, η υπόθεση έχει ως εξής: Από το 1984 και μετά η σπείρα των Γιουγκοσλάβων είχε πραγματοποιήσει δεκάδες διαρρήξεις σε διαμερίσματα (κατά τη διάρκεια κυρίως της ημέρας) της Αττικής, της Θεσ/νίκης και της Αχαΐας.

Από την Υ.Ε.Ε. είχαν επισημανθεί σαν δράστες κλοπών δακτυλосκοπικά οι Γιουγκοσλάβοι ΜΙΛΕΝΚΟΒΙΤΣ ΜΙΡΟΣΛΑΒ του Βόγια και της Νάστα, 20 χρόνων, κάτοικος Βελιγραδίου και ΡΑΝΤΟΣΑΒΛΕΒΙΤΣ ΝΤΕΖΑΝ του Λουμπομίρ, 18 χρόνων, επίσης κάτοικος Βελιγραδίου, όπως και άλλοι πατριώτες τους.

Με βάση τις διαπιστώσεις αυτές αναζητούνταν στην περιοχή της Αττικής και είχαν ενημερωθεί όλες οι Υπηρεσίες της χώρας (Γ. Ασφάλεια - Έλεγχος εξόδου και εισόδου της χώρας) για τη σύλληψη των προαναφερομένων ατόμων.

Στις 29 Μαΐου του '89 συνελήφθη επ' αυτοφώρω σε κλοπή διαμερίσματος ο ΡΑΝΤΟΣΑΒΛΕΒΙΤΣ ΝΕΝΤΑΝ, 26 χρόνων, ενώ διέφυγε τη σύλληψη ο ΜΙΡΟΣΛΑΒ ΜΙΛΕΝΚΟΒΙΤΣ. Μετά από αυτό το γεγονός έγινε επείγουσα ενημέρωση από τη Δ/ση Ασφάλειας Αττικής, και συγκεκριμένα από το Τμήμα Εγκλημάτων Ιδιοκτησίας, προς όλες τις Υπηρεσίες της χώρας και άρχισε η αναζήτηση του διαφυγόντα Γιουγκοσλάβου με βάση τα στοιχεία που αναγράφονταν σε πλαστό διαβατήριο που κατείχε. Δηλαδή: ΖΟΒΑΝΟΒΙΤΣ ΜΟΜΤΖΙΛΟ γεννηθείς το 1963. Σύντομα εντοπίστηκε στην Κατερίνη ο ΜΙΛΕΝΚΟΒΙΤΣ μαζί με τρία ακόμη άτομα, τους: ΡΑΝΤΟΣΑΒΛΕΒΙΤΣ ΝΤΕΖΑΝ του Λουμπομίρ, 18 χρόνων, ΙΣΑΪΛΟΒΙΤΣ ΣΛΟΒΟΖΟΥΜΠ του ΙΒΑΝ, 47 χρόνων και ΡΑΝΤΟΣΑΒΛΕΒΙΤΣ ΡΑΝΤΟΒΑΝ του Λουζουμπομίρ, 41 χρόνων. Παράλληλα συνελήφθησαν από τον έλεγχο διαβατηρίων των Ευζώνων οι εξής: ΝΤΖΟΥΡΙΤΣ ΜΙΛΙΖΑΝ του Ζοβάν, 18 χρόνων, ΙΣΑΪΛΟΒΙΤΣ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ του Ιβάν, 23 χρόνων και ΤΖΟΡΤΖΕΒΙΤΣ ΝΤΟΥΣΑΝ του Ντρακοτίν, 20

χρόνων. Οι τρεις είχαν εντοπισθεί στην Κατερίνη και διέφυγαν για να συλληφθούν αργότερα, στην προσπάθειά τους να διαφύγουν από τη χώρα.

Στα χέρια των συλληφθέντων και μέσα στ' αυτοκίνητα με τα οποία διακινούνταν, μάρκας LADA και YUGO, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 300.000 δραχμές και συνάλλαγμα διαφόρων κρατών (δολάρια, μάρκα, γαλλικά φράγκα κ.λπ.), αξίας πάνω από 1.000.000 δραχμές. Επίσης κατασχέθηκαν χρυσαφικά αξίας πάνω από 10.000.000 δραχμές.

Ο ΜΙΛΕΝΚΟΒΙΤΣ, όπως ο ίδιος ομολόγησε, διέπραξε σωρεία κλοπών (δεκάδες) στην Αττική, Πάτρα και Θεσ/νίκη, μαζί με τους υπόλοιπους συμπατριώτες του.

Στη συνέχεια της αναζήτησης και των υπολοίπων μελών της πολυάριθμης σπείρας των Γιουγκοσλάβων ύστερα από συνεργασία του Τμήματος Εγκλημάτων Ιδιοκτησίας της Ασφάλειας Αττικής και των Τ.Α. και Υπηρεσία Ελέγχου Διαβατηρίων Ηγουμενίτσας καθώς και του Τ.Α. Κατερίνης συνελήφθησαν στην Ηγουμενίτσα έξι (6) ακόμη Γιουγκοσλάβοι υπήκοοι. Επέβαιναν σε αυτοκίνητα μάρκας BMW και OPEL και προσπαθούσαν να διαφύγουν στην Ιταλία, αφού είχαν αντιληφθεί τη σύλληψη των συνεργών τους στους Ευζώνους καθώς προσπαθούσαν να διαφύγουν στη Γιουγκοσλαβία.

Συγκεκριμένα συνελήφθησαν οι εξής:

- ΡΑΝΚΟΒΙΤΣ ΝΤΡΑΓΚΙΖΑ του Ρατομίρ, 21 χρόνων.
- ΡΑΝΤΟΣΑΒΛΕΒΙΤΣ ΝΤΡΑΓΚΑΝ του Λιουμπομίρ, 31 χρόνων.
- ΝΤΟΥΡΙΚ ΖΟΡΑΝ του Μπράνκο, 20 χρόνων.
- ΠΑΟΥΝΟΒΙΚ ΜΙΛΑΝ του Μποριβόιε, 40 χρόνων.
- ΜΑΡΙΑΝΟΒΙΤΣ ΜΙΛΙΒΟΪΕ του Μομτσίλο, 29 χρόνων και
- ΡΑΝΤΟΪΑΒΛΙΕΒΙΤΣ ΝΕΒΟΖΑ του Ραντοβάν, 18 χρόνων.

Και αυτά τα άτομα αναζητούνταν για σωρεία κλοπών που είχαν διαπιστωθεί από το τμήμα εξερεύνησης της Υ.Ε.Ε. και είχαν διαπραχθεί στην Αθήνα και στον Πειραιά. Οι κλοπές υπερβαίνουν τις πενήντα (50) και η αξία των κλοπιμαίων είναι πάνω από 8 0.000.000 δραχμές.

Ύστερα από υπόδειξη του συλληφθέντα ΡΑΝΤΟΣΑΒΛΙΕΒΙΤΣ ΝΤΡΑΓ-

ΚΑΝ ομάδα ανδρών της αστυνομίας πήγε στην Κατερίνη όπου σε σημεία κοντά σε πάρκινγκ στην Ε.Ο. Κατερίνης - Θεσ/νίκης η σπείρα είχε κρύψει στο χώμα χρυσαφικά αξίας 20.000.000 δραχμών περίπου παρουσία και του Τ.Α. Κατερίνης, τα οποία κατασχέθηκαν.

Μεγάλη σπείρα διαρρηκτών ρήμαζε την Ελλάδα

Με συνεργασία και ύστερα από κοινές ενέργειες του Τμήματος Εγκλημάτων Ιδιοκτησίας της Δ/σης Ασφάλειας Αττικής και του αντίστοιχου Τμήματος της Ασφάλειας Θεσ/νίκης εξαρθρώθηκε σπείρα κλεπτών - διαρρηκτών χρηματοκιβωτίων του λεκανοπεδίου Αττικής και της επαρχίας.

Συγκεκριμένα συνελήφθησαν οι εξής:

- Μάλλιος Ιωάννης του Κων/νου, 40 χρόνων, ηλεκτροσυγκολλητής, κάτοικος Αθηνών.
- Σκαρλίγκος Ευστάθιος του Σπυριδωνά, 52 χρόνων, ιδιωτικός υπάλληλος, κάτοικος Αθηνών.
- Μπούρας Κων/νος του Πέτρου, 40 χρόνων, σερβιτόρος, κάτοικος Αθηνών.
- Παναγόπουλος Παναγιώτης του Αναστασίου, 41 χρόνων, σερβιτόρος, κάτοικος Ν. Κόσμου - Ηλιουπόλεως.
- Τράσας Σπυριδωνάς του Αντωνίου, 30 χρόνων, άεργος, κάτοικος Μηλιών Μαγνησίας, και
- Τσοτουλίδης Ιωάννης του Κων/νου, 32 χρόνων, ηλεκτρολόγος, κάτοικος Ν. Κορδελιού Θεσ/νίκης.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της προανάκρισης οι ανωτέρω από το 1986 έως τον Ιούνιο του '89 διέρρηξαν (23) χρηματοκιβώτια χρυσοχοείων, καταστημάτων, εταιριών, γραφείων Δημοσίων Υπηρεσιών και Οργανισμών στις περιοχές Αθήνας, Πειραιά, Προαστείων, Θεσ/νίκης, Λάρισας και Κορινθίας και αποκόμισαν συνολικά χρυσαφικά αξίας πάνω από 70.000.000 δραχμές, μετρητά 30.000.000 δραχμές περίπου και επιταγές αξίας 200.000.000 δραχμών.

Ο Μάλλιος, με τις ειδικές γνώσεις ηλεκτροσυγκολλητή που έχει και με τη χρήση συσκευών οξυγόνου τις οποίες μετέφερε με σακβουαγιάζ, παραβίαζε τα χρηματοκιβώτια και στη συνέχεια όλη η σπείρα μοιραζόταν το περιεχό-

Μερικά από τα μέλη της πολυμελούς σπείρας των Γιουγκοσλάβων διαρρηκτών.

μενό τους. Με τη μέθοδο ριφιφι παραβίαζαν τους χώρους και έφταναν μέχρι τα χρηματοκιβώτια.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ορισμένες από τις ληστείες που είχε πραγματοποιήσει η σπείρα.

- Στις 4/5-8-88 διέρρηξαν το χρηματοκιβώτιο του ΕΟΤ (γραφεία φεστιβάλ) στην οδό Βουκουρεστίου 1 και αφαίρεσαν 3.743.000 δραχμές.
- Από τα ίδια γραφεία του ΕΟΤ διέρρηξαν το χρηματοκιβώτιο και αφαίρεσαν 2.800.000 δραχμές περίπου. Τα σημεία που βρισκόντουσαν τα χρηματοκιβώτια τα υπέδειξε ο Σκαρλίγκος.
- Στις 9/10-2-89 παραβίασαν το χρηματοκιβώτιο του εργαστηρίου χρυσοχοείας του Μικρούλη Γεωργίου, στην οδό Ευριπίδου 42-46 στον Πειραιά και αφαίρεσαν χρυσαφικά αξίας 40.000.000 δραχμών.
- Διέρρηξαν (5) SUPER MARKET «ΑΘΗΝΑ» και αφαίρεσαν από χρηματοκιβώτια συνολικά 16.250.000 δραχμές.
- Διέρρηξαν το χρυσοχοείο του Θεοφανίδη Ηλία στην οδό Πανεπιστημίου 16 και αφαίρεσαν χρυσαφικά αξίας 17.000.000 δραχμές και μετρητά 1.000.000 δραχμές.

Η ασφάλεια συνεχίζει τις έρευνες γιατί πιστεύει ότι η σπείρα έχει στο ενεργητικό της και άλλες ληστείες πριν των προαναφερομένων και των υπολοίπων που ομολόγησαν.

Οπλοστάσιο το σπίτι βιοτέχνη

Οπλοστάσιο από αυτόματα πολεμικά όπλα, καραμπίνες, χειροβομβίδες

και σφαίρες, διατηρούσε στο σπίτι του στο Νέο Ρύσιο Θεσ/νίκης, ο βιοτέχνης Εμμανουήλ Βάρναλης, που συνελήφθη και παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα.

Για τη «συλλογή» του, όπως ισχυρίστηκε ο Βάρναλης, είχε στο υπόγειο του σπιτιού του αυτόματο «υποπολυβόλο», επαναληπτικό τουφέκι με διάπτρα, τρεις επαναληπτικές καραμπίνες ιταλικής κατασκευής, 4 χειροβομβίδες τύπου "MILS", 2 πιστόλια τύπου «Μπράουνινγκ», 2 πυροκροτητές χειροβομβίδων, δύο πτυσσόμενα σιλιέτα και 1.600 φυσίγγια διαφόρων διαμετρημάτων.

Ακόμη ο Βάρναλης ισχυρίστηκε ότι τον οπλισμό και τα πυρομαχικά τα βρήκε τυχαία στο κτήμα του, στο Νέο Ρύσιο.

Ο ισχυρισμός του όμως δεν έγινε δεκτός από την αστυνομία που πιστεύει ότι δεν αποκλείεται να προόριζε τα όπλα και τα πυρομαχικά για εμπορία και συγκεκριμένα για τον εξοπλισμό των ανθρώπων των χαρτοπαικτικών κυκλωμάτων και του υποκόσμου γενικότερα.

Επίσης αξίζει να σημειωθεί ότι ο Βάρναλης είχε καταδικαστεί στο παρελθόν και είχε φυλακιστεί για ακάλυπτες επιταγές, ενώ σε βάρος του εκκρεμούν τέσσερις καταδικαστικές αποφάσεις για οικονομικές απάτες.

Συνελήφθη εσιτάτορας πλαστογράφος

«Επαγγελματίας» πλαστογράφος συνελήφθη από άντρες του Β' Τμήματος Ασφάλειας Πειραιά. Πρόκειται για τον Γιάννη Νικ. Σταματογιάννη, 55 χρόνων, εσιτάτορας, που πιάστηκε την ώρα που έδινε πλαστά δικαιολογητικά σε ναυτικό πρακτορείο στην ακτή Μισούλη στον Πειραιά για την έκδοση δύο διαβατηρίων.

Ο Σταματογιάννης προσκόμισε στο πρακτορείο πλαστό δελτίο αστυνομικής ταυτότητας και πλαστή βεβαίωση εγγραφής στους εκλογικούς καταλόγους με το όνομα Θεόδωρος Χρ. Ραδάμης καθώς και πλαστό εκλογικό βιβλιário με το όνομα Δημήτριος Νικ. Δάκης.

Η ενέργεια του πλαστογράφου καταγγέλθηκε από υπεύθυνους του πρακτορείου στην αστυνομία και ο προα-

ναφερόμενος συνελήφθη μέσα σ' ένα αυτοκίνητο «Φορντ» με πλαστές πινακίδες κυκλοφορίας (ΟΥ 3044).

Στη συνέχεια η Αστυνομία έκανε έρευνα στην ιδιόκτητη ταβέρνα του στον Πειραιά. Εκεί βρέθηκαν και κατασχέθηκαν δώδεκα φυσίγγια των 9 μ.μ., ένα πλαστό εκλογικό βιβλιário με το όνομα Μιχάλης Ψυχάκης και πλαστές στρογγυλές σφραγίδες με την ένδειξη «Ελληνική Δημοκρατία».

Ο Σταματογιάννης οδηγήθηκε στον εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιά.

Είκοσι μήνες πλήρωσε το λαθραίο χρυσό

Είκοσι (20) μήνες φυλάκιση ήταν η ποινή που επέβαλε το Α' Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας, στη Γερμανίδα υπήκοο Ίρμγκαρντ Λόχερ, 55 χρόνων, κάτοικο Ελβετίας, γιατί προσπάθησε να φέρει λαθραία στη χώρα μας, 25 κιλά χρυσού.

Στις 21 Σεπτεμβρίου '88, η Λόχερ έφτασε στον ανατολικό αερολιμένα από τη Ζυρίχη της Ελβετίας και στον τελωνειακό έλεγχο είπε ότι δεν έχει να δηλώσει τίποτα.

Όμως τελωνειακός υπάλληλος την υποψιάστηκε όταν την είδε να περπατάει με δυσκολία, λες και σήκωνε μεγάλο φορτίο. Έτσι, πριν προλάβει η Γερμανίδα να βγει από το αεροδρόμιο, οι υπάλληλοι την έψαξαν και βρήκαν ότι φορούσε ειδικό γιλέκο στο οποίο ήταν κρυμμένες 29 πλάκες χρυσού, βάρους 1 κιλού η κάθε μία.

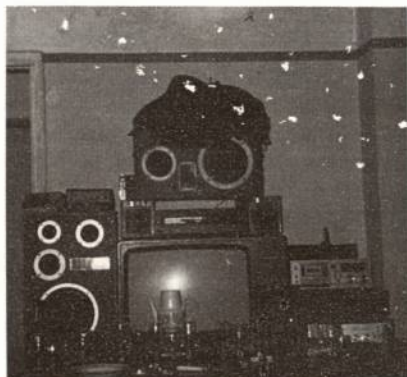
Στην απολογία της η κατηγορούμενη υποστήριξε ότι αγόρασε το χρυσό νόμιμα, από το γνωστό Ελβετό έμπορο χρυσού Ντε λα Φοντέν, και είχε παραγγείλει να τον μεταφέρει στην Ελλάδα και να τον παραδώσει σε Έλληνα υπήκοο, που με τη σειρά του θα τον διακινούσε στην αγορά. Δεν ήξερε όμως —είπε— ότι σύμφωνα με τον ελληνικό νόμο έπρεπε να δηλώσει το εμπόρευσμά της, το οποίο ήταν κρυμμένο στο γιλέκο, όχι για να περάσει από το τελωνείο αλλά για το φόβο πιθανής κλοπής.

Το δικαστήριο βέβαια δεν πίστεψε τον ισχυρισμό της Λόχερ και της επέβαλε την προαναφερόμενη ποινή, διατάσσοντας παράλληλα τη δήμευση του χρυσού που κατασχέθηκε.

ΤΡΙΠΟΛΗ

Από αστυνόμους του Τ.Α. Τρίπολης συνελήφθη ο τσιγγάνος Θ. Γεωργίου, 23 χρόνων, για κλοπή μονόκανου κυνηγετικού όπλου από κάτοικο της Τρίπολης, που βρέθηκε στη σκηνή του, κατασχέθηκε και επιστράφηκε στον κάτοχο. Ο αδελφός του, Γ. Γεωργίου, 18 χρόνων, είχε διαπράξει πρόσφατα οκτώ κλοπές σε ισάριθμα σπίτια και καταστήματα της ίδιας περιοχής, από τα οποία αφαίρεσε συνολικά.

Πλούσια η «σοδεία» για τους δύο τσιγγάνους.

- ραδιομαγνητόφωνο και τρία ηχεία αξίας 100.000 δραχμών.
- ραδιομαγνητόφωνο, δύο ηχεία κ.ά. αντικείμενα αξίας 100.000 δραχμών.
- βίντεο, κυνηγετική καραμπίνα, φωτογραφική μηχανή κ.ά. αξίας 400.000 δραχμών.
- ραδιομαγνητόφωνο και ένα ηχείο αξίας 80.000 δραχμών.
- έγχρωμη τηλεόραση αξίας 130.000 δραχμών.
- κουβέρτες, σερβίτσια κ.ά. αξίας 65.000 δραχμών.
- ραδιομαγνητόφωνο αυτοκινήτου και δύο ηχεία αξίας 150.000 δραχμών, και
- ραδιοενισχυτή, χρήματα κ.λπ. αξίας 150.000 δραχμών.

Στην κατοχή του 18χρονου βρέθηκε και κατασχέθηκε το σύνολο των κλοπιμαίων και ο ίδιος συνελήφθη.

Συνελήφθησαν από αστυνομικούς του Τ.Α. Ρόδου υπάλληλοι της Υπηρε-

σίας Ελέγχου Διακίνησης Αγαθών (ΥΠΕΔΑ) για δωροδοκία από κοινού κατ' εξακολούθηση και σύσταση. Πρόκειται για τους: Γ. Κυρίτση 33 χρόνων, Γ. Μπαρλαφέστα, 38 χρόνων, Π. Κοκκίνη 34 χρόνων. Συγκατηγορούμενοί τους οι: Γ. Μακρής 54 χρόνων, λογιστής και Μ. Χαρίτος 42 χρόνων, έμπορος. Σύμφωνα με όσα κατήγγειλε στην αστυνομία ο Γ. Συντ., έμπορος ηλεκτρικών ειδών, οι τρεις πρώτοι πήγαν στο κατάστημά του και έκαναν έλεγχο. Στη συνέχεια κατάσχασαν ένα πρόχειρο βιβλίο παρακρατήσεως κυριότητας των πωλουμένων επί πιστώσει ειδών και συνέταξαν έκθεση κατασχέσεως που υπογράφηκε από αυτούς και τον καταγγέλοντα. Φεύγοντας του είπαν ότι διαπίστωσαν παράβαση και τον διαβεβαίωσαν ότι θα τακτοποιηθεί. Το ίδιο βράδυ τον επισκέφθηκε ο Γ. Μακρής προφασίζόμενος ότι ήθελε να αγοράσει τηλεόραση. Λίγο μετά την αναχώρηση από το κατάστημα το ίδιο άτομο τηλεφώνησε στον καταστηματάρχη και του είπε πως το πρόβλημα που έχει με την ΥΠΕΔΑ μπορεί να τακτοποιηθεί. Ο επιχειρηματίας του απάντησε ότι τέτοιες συζητήσεις δεν γίνονται από το τηλέφωνο. Τότε ο Μακρής ξαναπήγε στο κατάστημα και του είπε ότι το πρόβλημά του μπορεί να λυθεί αν καταβάλλει στους υπαλλήλους της ΥΠΕΔΑ 15.000.000 δραχμές για να αποκρύψουν την παράβαση που διαπίστωσαν. Του συνέστησε δε να προσέξει γιατί αν δεν ενδώσει θα καταστραφεί οικονομικά. Ο καταστηματάρχης αρνήθηκε την πρόταση και ο προτείνων επανήλθε λίγο μετά με νέα πρόταση για 7.000.000 δραχμές.

Όταν και αυτή απορρίφθηκε έφυγε και επέστρεψε μαζί με τον Γ. Κυρίτση. Στη διαπραγμάτευση που ακολούθησε συμφωνήθηκε να κλείσει η υπόθεση αντί 3.500.000 δραχμών. Έτσι, ο επιχειρηματίας, παρέδωσε στον Κυρίτση παρούσα του Μακρή πέντε προσωπικές του επιταγές της Τράπεζας Πειραιά με το συμφωνημένο ποσό. Ακόμα συμφωνήθηκε να παραδώσει στον πρώτο ένα ψυγείο και μια ηλεκτρική κουζίνα αξίας 230.000 δραχμών, πράγμα που έγινε μετά από λίγες μέρες. Μετά την παραλαβή των επιταγών ο Κυρίτσης επέστρεψε το βιβλίο

που είχε κατασχέσει και κατέστρεψε την έκθεση κατασχέσεως. Μερικές μέρες αργότερα πήγαν στο κατάστημα οι Μακρής και Κοκκίνης και ο τελευταίος ζήτησε από τον επιχειρηματία ένα ραδιομαγνητόφωνο για το αυτοκίνητο που είχε πρόσφατα αγοράσει. Παρά την επιμονή του ο καταστηματάρχης δεν ενέδωσε στο αίτημα. Είκοσι μέρες μετά ο Κυρίτσης πήγε στο κατάστημα και ζήτησε από τον Γ. Συντ. να του παραδώσει ορισμένα ηλεκτρικά είδη.

Οι συνεχιζόμενες απαιτήσεις των τριών υπαλλήλων και των συνεργατών τους οδήγησαν τον καταστηματάρχη στην αστυνομία. Εκεί καταστρώθηκε σχέδιο για τη σύλληψη των παρανομούντων. Πράγματι συνελήφθησαν επ' αυτοφώρω οι Κυρίτσης, Μπαρλαφέστας στο σπίτι του πρώτου κι ενώ είχαν μόλις παραλάβει από τον Γ. Συντ. μία τηλεόραση αξίας 315.000 δραχμών και 200.000 δραχμές σε χαρτονομίσματα, προσημειωμένα από την αστυνομία. Έγινε έρευνα στο σπίτι και βρέθηκαν η τηλεόραση, 534.000 δρχ. σε χαρτ/τα, οι 200.000 —προσημειωμένες— δραχμές και βιβλιάρια καταθέσεων του Κυρίτση απ' όπου προκύπτει ότι το τελευταίο οκτάμηνο είχε κατατεθεί σ' αυτά χρηματικό ποσό ύψους 5.300.000 δραχμών. Ακόμα κατασχέθηκαν ένα ψυγείο και μία ηλεκτρική κουζίνα που ήταν προϊόν δωροδοκίας.

Ο Μπαρλαφέστας επιχείρησε —χωρίς επιτυχία— να διαφύγει και η σωματική έρευνα που του έγινε απέφερε το ποσόν των 100.000 δραχμών σε δεσμίδα χαρτονομισμάτων. Ακολούθως έγινε έρευνα στο δωμάτιό του και κατασχέθηκαν 1.100.000 δραχμές και βιβλιάρια καταθέσεων όπου κατατέθηκαν το τελευταίο οκτάμηνο 7.250.000 δραχμές. Τέλος ο πέμπτος δράστης (Χαρίτος) παραδέχθηκε πως προκειμένου να εξυπηρετήσει τους Κυρίτση και Μπαρλαφέστα τους εξαργύρωσε δύο επιταγές των 500.000 δραχμών η κάθε μία και επρόκειτο να τους εξαργυρώσει και τρίτη ίσου ποσού.

Επί πλέον παρόμοιο εκβιασμό είχαν κάνει οι Μπαρλαφέστας και Κοκκίνης και στον επιχειρηματία Δημ. Σπανό που κατήγγειλε ότι τον επισκέφθηκαν και ύστερα από πρόχειρο έλεγχο στο

κατάστημά του απαίτησαν να τους δώσει 500.000 δραχμές για να μη του βεβαιώσουν παράβαση.

Όπως αποκαλύφθηκε κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης αυτής και άλλων, εκτός από τους τρεις υπαλλήλους ενέχονται και άλλοι σε πολλές παρόμοιες περιπτώσεις εκβιασμών σε βάρος καταστηματαρχών της Ρόδου (τουλάχιστον 5-6 περιστατικά), από τους οποίους «αποκόμισαν» πολλά χρήματα. Η έρευνα συνεχίζεται.

ΚΙΣΑΜΟΣ

Διέμενε παράνομα στην Κίσαμο ο Βέλγος τουρίστας Edmond Genin. Λίγο πριν φθάσει στην Κρήτη είχε διαρρήξει κατάστημα τουριστικών ειδών στην Αθήνα κλέβοντας χρυσαφικά μεγάλης αξίας. Ο ιδιοκτήτης του καταστήματος κατήγγειλε στην αστυνομία την κλοπή και αμέσως κινήθηκαν οι διαδικασίες για τον εντοπισμό και τη σύλληψη του διαρρήκτη. Στο Α.Τ. Κισάμου οδηγήθηκε, σαν ύποπτος, ο Genin, και ανακρινόμενος ομολόγησε την κλοπή και παρέδωσε τα χρυσαφικά. Στη συνέχεια ανακρίθηκαν τέσσερις ακόμα ύποπτοι και αποκαλύφθηκε ότι ο Βέλγος και οι τέσσερις είχαν συνεργαστεί στην απόπειρα κλοπής εμπορικού καταστήματος, στην κλοπή σε βάρος αγνώστου αλλοδαπού, σε πέντε διαρρήξεις (σιπιτιού - εμπορικού καταστήματος - πρακτορείου εφημερίδων - αυτοκινήτων). Πολλά από τα κλοπιμαία βρέθηκαν και επιστράφηκαν στους κατόχους.

ΛΑΜΙΑ

Σε «οικογενειακή επιχείρηση» είχαν μετατρέψει το κτήμα τους στον Άγιο Γεώργιο Τυμφρηστού Φθιώτιδας. Μόνο που πλάι στα καλαμπόκια καλλιεργούσαν «έντεχνα» χιλιάδες δενδρύλλια ινδικής κάνναβης. Δράστες ο 54χρονος οικοδόμος Ν. Τσώνος, η 49χρονη σύζυγός του Αφροδίτη και ο γιος τους Γιώργος. Η αστυνομία συνέλαβε πρώτη την Αφροδίτη, την ώρα που πότιζε τα δενδρύλλια και στη συνέχεια το σύζυγο και το γιοι της.

Για να ξεριζώσουν τα χασισόδεντρα οι αστυνομικοί χρησιμοποίησαν τρακτέρ, αφού ανέρχονταν σε περισσότερα από 5.000 φυτά. Στο σπίτι της οικογένειας βρέθηκαν άλλα 32 δενδρύλλια που είχαν καλλιεργήσει στον κήπο.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

«Φορτωμένοι» με χασίς ήταν ο 70χρονος συνταξιούχος Ιωάννης Αγγελόπουλος που συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. Καλαμάτας στην περιοχή Προφήτης Ηλίας της κοινότητας Αβραμίου. Είχε στην κατοχή του 1 κιλό και 200 γραμμάρια και ανακρινόμενος ισχυρίστηκε ότι —το χασίς— προοριζόταν, για διάθεση, σε διάφορα άτομα.

ΠΑΤΡΑ

Συνελήφθη από περιπολικό της αστυνομίας ο 35χρονος Νικ. Φιλιππακόπουλος που διέρρηξε φωτογραφείο συμπατριώτη του και έκλεψε 40.000 δραχμές. Για «κακή» του τύχη έγινε αντιληπτός από το πλήρωμα του περιπολικού και γρήγορα έπεσε στα χέρια του νόμου.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ήταν ακόμη νύχτα όταν ο 30άρης οδηγός με το φορτηγό του ταχυδρομείου ξεκίνησε από τα Γιάννενα. Πρωτομηνιά του Ιουνίου και βρίσκονταν στο δρόμο για Ηγουμενίτσα. Στη σιγαλιά του πρωινού άκουγε μόνο το αγκομαχητό της μηχανής, στις ανηφορικές στροφές. Είχε φορτωμένα στην καρότσα του, ανάμεσα στα δέματα και τα γράμματα 15 εκατομμύρια δραχμές.

Ένα μικρό φορτηγάκι φάνηκε ξαφνικά στον καθρέφτη, που βιάζονταν να τον προσεπράσει. Ανοίγει το δρόμο και η προσπάθεια γίνεται αστραπιαία, όπως αστραπιαία γίνονται και όσα ακολουθούν. Δύο κουκουλοφόροι νεαροί σταματούν απότομα, κλείνουν το δρόμο και πετάγονται έξω, κρατώντας στα χέρια τους κυνηγετική караμπίνα. Τα φρένα του φορτηγού στριγκλίζουν, ο μεροκαματιάρας οδηγός τα χρειάζεται. «Ληστεία» λέει μέσα του και κρύος ιδρώτας τον περιλούζει. Είναι καινούριος στην υπηρεσία και ούτε που του πέρασε από το μυαλό ότι θα γινόταν κάτι τέτοιο στην επαρχία.

Σαν αίλουρος ο ένας κουκουλοφόρος ανεβαίνει στο φορτηγό από την πλαϊνή πόρτα. Ο άτυχος οδηγός σκέφτεται προς στιγμή να αντιδράσει, αλλά το γυάλισμα της κάνης δεν του αφήνει τέτοια περιθώρια.

Οδηγός και αυτοκίνητο οδηγούνται λίγο πιο κάτω, σ' ένα ερημικό δρόμο,

έξω από τον εθνικό. Με τη βία ο πρώτος κλειδώνεται στην καρότσα. Οι τρεις σάκκοι με τα χρήματα κάνουν φτερά και οι δύο ληστές εξαφανίζονται στο γλυκοχάραμα της μέρας.

«Αφού γλύτωσα τη ζωή μου, χαλάλι τα υπόλοιπα», είναι η πρώτη σκέψη του οδηγού. Και αφού συνέρχεται από το πρώτο σοκ, αρχίζει να χτυπά τις πόρτες. Μετά από δύο ολόκληρες ώρες τον άκουσαν κάποιοι περαστικοί και τον απελευθέρωσαν.

Πήγε κατευθείαν στον Αστυνομικό Σταθμό Βροσύνας, όπου εξιστόρησε την περιπέτειά του. Οι αγουροξυπνημένοι αστυνομικοί είδαν στην αρχή με συμπόνοια την περίπτωση.

Στον τόπο κατέφθασαν άντρες από το Αστυνομικό Τμήμα της Ζίτσας, της Ασφάλειας από τα Γιάννενα και όλη η τοπική ηγεσία της Αστυνομίας. Άρχισαν όμως να φαίνονται και τα πρώτα ερωτηματικά, στα οποία ο Κώστας Λιάπης δεν μπόρεσε να δώσει πειστικές απαντήσεις:

Πώς ήξεραν οι άγνωστοι το δρομολόγιο, αφού δεν ήταν τακτικό; Πώς ξεχώρισαν τα δέματα με τα λεφτά, ανάμεσα στα τόσα άλλα όμοια; Γιατί ο ταχογράφος έδειχνε δύο απότομες διακοπές; Μήπως η μια δεν αντιστοιχούσε στο σταμάτημα του οδηγού, όταν διαπίστωσε βλάβη στον πισινό τροχό;

Μεταξύ καφέ και τσιγάρου οι αστυνομικοί προσπαθούν να του αποσπάσουν την αλήθεια. Μαθαίνουν ότι την προηγούμενη βρισκόταν στο καφενείο του χωριού του Γεροπλάτανος - Ιωαννίνων, μαζί με τον 34χρονο μαρμαρά Κώστα Ιωάννου, συγγενή του.

Η αντίστροφη μέτρηση για το «θύμα» της «ληστείας» είχε αρχίσει. Ο Ιωάννου καλείται για ανάκριση και τον «ζώνουν τα φίδια». Είχε υπολογίσει ότι η ληστεία ήταν καλύτερα σκηνοθετημένη. Κρίμα που και οι δύο πήγαν δύο φορές στην περιοχή και κανόνισαν όλες τις λεπτομέρειες, ακόμα και το τι θα πουν στην Αστυνομία. Με πολλές τύψεις και για να ξεμπλέξει, όταν αφήνεται ελεύθερος, τηλεφωνεί χωρίς όνομα στην Ασφάλεια. Λέει ότι τα λεφτά βρίσκονται σ' ένα σκουπιδοτενεκέ κοντά στο Νοσοκομείο. Αμέσως μετά, μέσα στη νύχτα, παίρνει το φορτηγάκι του και φεύγει για το Αίγιο, τόπο καταγωγής της γυναίκας του. Συλλαμβάνεται όμως από τους караδοκούντες αστυνομικούς και οδηγείται στην

ΕΛΛΑΔΑ

Οι πρωταγωνιστές της «κατά φαντασίαν» ληστείας.

Ασφάλεια στα Γιάννενα.

Εκεί νιώθει ότι το παιχνίδι έχει χαθεί. Τα χρήματα βρίσκονται και ομολογεί ότι το φορτηγάκι των «ληστών» ήταν το δικό του. Μ' αυτό πήγε στον τόπο της «ληστείας», χωρίς όμως προσπεράσματα, φρεναρίσματα και καραμπίνες. Συναντήθηκε μόνο σε μια διασταύρωση του δρόμου με το φίλο του, για να διαπιστώσουν αν όλα πάνε

καλά. Ήταν η πρώτη διακοπή του ταχογράφου και όχι η βλάβη του τροχού.

Τα χρήματα επιστρέφουν στο ταχυδρομείο, το «θύμα» και οι «ληστές» οδηγούνται στη δικαιοσύνη.

Ευτυχώς για τα ήσυχα Γιάννενα, οι Ρετζαίοι δεν είχαν ξαναχτυπήσει, όπως την πρώτη μέρα ο τοπικός τύπος έγραψε...

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Με επιτυχία στέφθηκε η έφοδος της Ασφάλειας Κορίνθου στα σπίτια των Δ. Στρέφη και Μιχ. Οικονόμου, 33 και 46 χρόνων αντίστοιχα, στην Αρχαία Κόρινθο. Οι πληροφορίες που είχαν φθάσει στις αστυνομικές αρχές ήταν συγκεκριμένες και αφορούσαν αρχαία αντικείμενα που είχαν στην κατοχή τους. Βρέθηκαν πράγματι 9 μικροί αμφορείς στο σπίτι του Στρέφη και 1 μαρμάρινο γείσο βάρους 120 κιλών, πάνω στο οποίο ήταν σχεδιασμένες σκηνές κυνηγιού, στο σπίτι του Οικονόμου. Τα αρχαιολογικά ευρήματα βρέθηκαν σε αρχαίο τάφο, σε αγρόκτημα της περιοχής.

ΚΑΒΑΛΑ

Μετά από δίωρη καταδίωξη αστυνομικοί του Τ.Α. Καβάλας κατάφεραν να συλλάβουν τον 20χρονο Στ. Σαββίδη από τον Αμυδαλεώνα, διακινητή

ναρκωτικών. Ο δράστης επέβαινε σε μοτοσυκλέτα και μόλις αντιλήφθηκε τους αστυνομικούς παραβίασε τους κόκκινους φωτεινούς σηματοδότες, μπήκε στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας στο κέντρο της πόλης και όταν έφθασε στην οδό Μητροπόλεως πέταξε τα 3 σκονάκια με ηρωίνη που περιμάζεψαν οι αστυνομικοί. Ανακρινόμενος ομολόγησε ότι την ηρωίνη την είχε αγοράσει στη Θεσσαλονίκη.

ΕΒΡΟΣ

Κάτω από τον πάτο του πίσω καθίσματος του αυτοκινήτου τους είχαν κρύψει 130 γραμμάρια ηρωίνης άριστης ποιότητας οι Νασίκ Κεντίκογλου 28 χρόνων, τουρκικής καταγωγής και γερμανικής υπηκοότητας και η Τάνια Λάτεκ, 21 χρόνων, πολωνικής καταγωγής. Το ναρκωτικό ήταν συσκευασμένο σε 13 σακουλάκια και η αξία του εκτιμάται σε 180.000.000 δραχμές. Έγιναν αντιληπτοί οι διακινητές, όταν

πέρασαν από το τουρκικό στο ελληνικό έδαφος και προσπάθησαν να διαφύγουν προς την Αλεξανδρούπολη, στο μεθοριακό ελληνοτουρκικό σταθμό της Νέας Γέφυρας Κήπων Έβρου. Τελωνειακοί και αστυνομικοί τους υποχρέωσαν να σταματήσουν και η έρευνα στο αυτοκίνητό τους αποκάλυψε το «θησαυρό».

ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Δάσος 315 χασισόδεντρων συντηρούσαν στην Κρανιά Ελασσόνας μέσα σε νεόχτιστη αποθήκη, ειδικά κατασκευασμένη για το σκοπό αυτό, ο Αθ. Δαγκλής 22 χρόνων σιδηρουργός και η γυναίκα του Μαρία, 23 χρόνων. Το ύψος των φυτών ήταν από 70 εκατοστά ως 1 μέτρο. Η διακριτική παρακολούθηση αστυνομικών του Τ.Α. Λάρισας και Ελασσόνας τους έφερε μπροστά στη φυτεία και τους οδήγησε στη σύλληψη της Δαγκλή. Ο δράστης καταζητείται. Τα φυτά ήταν πολύ προσεκτικά περιποιημένα και σε λίγους μήνες θα γινόταν η σοδειά τους.

* * *

Σε αυλή ακατοίκητου σπιτιού βρέθηκαν από αστυνομικούς 112 φυτά παπαρούνας που καλλιεργούσε η Θεολογία Μπαρτσόκη 59 χρόνων, κάτοικος Λάρισας. Τα περιέβαλαν αγριόχορτα που έπαιζαν το ρόλο του καμουφλάζ. Η Μπαρτσόκη συνελήφθη και τα φυτά ξεριζώθηκαν.

ΜΗΛΟΣ

Από αστυνομικούς του Α.Τ. Μήλου συνελήφθησαν δύο Γερμανοί, οι: Hofman Dietmar 40 χρόνων και Alfred Stork 30 χρόνων γιατί πήραν από τον αρχαιολογικό χώρο Φυλακωπής Μήλου 18 κομμάτια διάφορων κεραμικών.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Σε διάστημα μικρότερο των πέντε ημερών διέρρηξε δύο καταστήματα ηλεκτρικών ειδών από τα οποία έκλεψε είδη αξίας 530.000 δραχμών. Ανακρινόμενος από αστυνομικούς του Τ.Α. Κέρκυρας ομολόγησε την πράξη του. Πρόκειται για τον Rodger Struthers.

Κτήση κυριότητας κινητού από μη κύριο, δεν είναι δυνατή σε περίπτωση μεταβίβασης κυριότητας ακινήτου

Επειδή, κατά το άρθρον 1036 Α.Κ., δια της κατά το άρθρον 1034 εκποιήσεως του κινητού, ο αποκτών γίνεται κύριος και αν έτι η κυριότης του πράγματος δεν ανήκει εις τον εκποιούντα, εκτός αν κατά τον χρόνον της παραδόσεως της νομής ο αποκτών διατελεί εν κακή πίστει, ήτοι εάν εγνώριζεν ή εκ βαρείας αμελείας ηγνώσει, ότι το κινητόν πράγμα δεν ανήκει κατά κυριότητα εις τον μεταβιβάζοντα (άρθρ. 1037 Α.Κ.), λαμβανομένων υπ' όψιν δια την κρίσιν περί υπάρξεως της τοιαύτης αγνοίας εκ βαρείας αμελείας των εν γένει περιστάσεων και ιδίως της υποχρέωσης, την οποίαν έχει ο αποκτών να πληροφορηθή κατά την στιγμήν της συναλλαγής και προ αυτής περί της κυριότητας παρά τω εκποιούντι, να ελέγξη την προέλευσιν ταύτης και να ζητήση τας αναγκαίας πληροφορίας (ΕΑ 48 26/79 ΝοΒ. 28-802, Πρ. Πρ. Κερκ. 136/66 Δ/ν ή 8-186, Τούση, εμπ. παρ. 100, σημ. 1). Εντεύθεν, δια την υπό του Ν. 722/77 γενομένην ρύθμισιν περί του τρόπου μεταβιβάσεως της κυριότητος αυτοκινήτου, ίνα καταστή κύριος του εκποιουμένου αυτοκινήτου, ο αποκτών, δέον, επιπλέον να τηρήση της, υπό του ως άνω νόμου και της υπ' αριθμ. ΣΤ/26322/1-4-11-1977 αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Συγκοινωνιών, προβλεπομένης διατυπώσεις, καθ' όσον αύται υπόκεινται εις δημοσιότητα. Συνεπώς επί μεταβιβάσεως της κυριότητος αυτοκινήτου δια της παραδόσεως της νομής αυτού υπό του μεταβιβάζοντος προς τον αποκτώντα και της συμφωνίας τούτων, ότι μετατίθεται η κυριότης αυτού, ο αποκτών δεν καθίσταται κύριος του μεταβιβάσθέντος αυτοκινήτου, εάν ο μεταβιβάσας δεν ήτο κύριος αυτού, έστω και αν κατά τον χρόνον της παραδόσεως της νομής ο αποκτών δεν διατελή εν κακή πίστει (ΕΑ 4826/79 ε.α., 665/69 Αρμ. 23-761, ΕΘ, 233/66 Αρμ. 20-569 Πρ. Αθ. 10979/68 Δ/ν ή 9-388, Πρ. Πρ. Κερκ. 136/66 ε.α., Τούσης, ε.α.). Πάντως, ειρήσθω εν παρόδω, ότι ο προρρηθείς νόμος είναι επικρατέστερος των προδιαληφθεισών διατάξεων του Α. Κώδικος. Εν προκειμένω, εκ των μαρτυρικών καταθέσεων των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως, εις τα ταυτάριθμα πρακτικά της παρούσης, εν συνδυασμώ προς τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα έγγραφα και τα υπό των διαδίκων εκατέρωθεν αναπτυχθέντα επιθανολογήθησαν τα ακόλουθα: Την 23-3-1984 η αιτούσα παρέδωκεν εις την πρώτην των καθ' ων η αίτησις, ένα αυτοκίνητον καινούργες, υπό τα στοιχεία OPEL-VAN με αριθμό πλαισίου Γ.Σ.Ε.-1077997 ως τούτο δείκνυται και εκ του υπ' αριθμ. 19/23-3-1984 δελτίου αποστολής, ανήκον εις την αποκλειστικήν κυριότητα, νομήν και κατεχήν εις αυτήν, προς επί-

δειξιν της πρώτης των καθ' ων εις τους πελάτας της, ως εμπόρου αυτοκινήτων. Πλην όμως, η πρώτη των καθ' ων η αίτησις το μετεβίβασεν εις την δευτέραν τούτων, άνευ εντολής της αιτούσης, το οποίον έκτοτε ποιεΐται την χρήσιν αυτού αρνούμενη να αποδώση τούτο εις την αιτούσαν παρά τας επανειλημμένας οχλήσεις της. Η δευτέρα των καθ' ων η αίτησις ισχυρίζεται ότι το επίδικον αυτοκίνητον ηγόρασεν από την πρώτην τούτων δια του από 20-9-1983 προσκομιζόμενου και επικαλουμένου ιδιωτικού συμφωνητικού πωλήσεως, και κατέβαλεν εις την πρώτην των καθ' ων το συνολικόν τίμημα των δρχ. (850.000), χωρίς να γνωρίζει ότι η πρώτη των καθ' ων δεν ήτο κύριος τούτου. Ενώ ως προερρέθη, το επίδικον μετεβιβάσθη εις την πρώτην τούτων την 23-3-1984. Πάντως, η δευτέρα των καθ' ων προ της μεταβιβάσεως και καταβολής του ως άνω τιμήματος του επιδίκου αυτοκινήτου έδωκε προηγουμένως να ελέγξη την προέλευσιν τούτου, ήτοι να ερευνήση, εάν πράγματι η κυριότης ανήκει εις την πρώτην των καθ' ων, ζητούσα τας αναγκαίας πληροφορίας από τας αρμοδίας αρχάς (δικον. Εφορίαν, υπηρεσίαν Υπουργείου Συγκοινωνιών, πιστοποιητικών τελωνείου, κυριότητος και κατασκευαστού τοιούτου), όπερ δεν έπραξεν αλλά εσπευσμένως ηγόρασε το επίδικον το οποίον δεν ανήκεν εις την πρώτην των καθ' ων, αλλά εις την αιτούσαν. Δια των τοιούτων πράξεων των καθ' ων η αίτησις, η αιτούσα απεβλήθη της νομής της εκ του επιδίκου αυτοκινήτου. Εντεύθεν, εικαιμένου κινδύνου και κατεπείγοντος (απωλείας και φθορών αυτού) το Δικαστήριον άγεται εις πιθανολόγησιν, ότι συμφώνως προς τα προεκτεθέντα δέον να γίνη δεκτή η υπό κρίσιν αίτησις ως ουσίαν θάσιμος και συμψηφισθή η δικαστική δαπάνη δι' εύλογον αμφιβολίαν περί την έκβασιν της δίκης κατ' άρθρον 179 Κ.Πολ.Δικ.

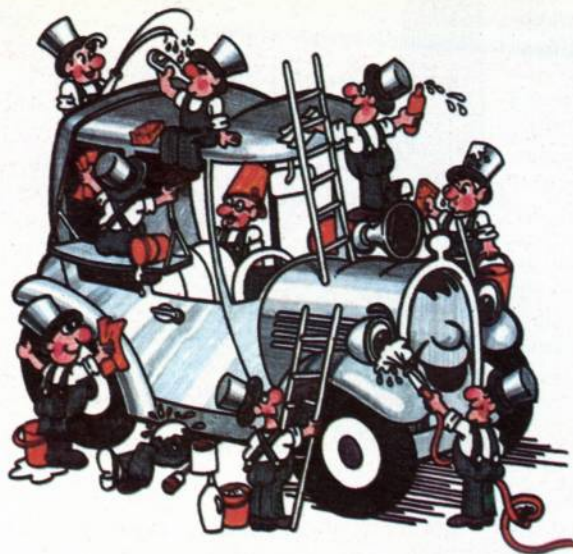
Ν Ο Μ Ο Λ Ο Γ Ι Ε Σ

Το Ελεγκτικό Συνέδριο έκρινε ότι:

Νόμιμη είναι η πρόσληψη πτυχιούχου υπαλλήλου με το σύστημα της επιλογής, σε θέση κατηγορίας ΔΕ, δεδομένου ότι η κτήση αυξημένων τυπικών προσόντων δεν αποτελεί δυσμενές προνόμιο γι' αυτόν για να τον αποκλείσει από την κατάληψη θέσεως για την οποία απαιτούνται μειωμένα τυπικά προσόντα και συγκεκριμένα το απολυτήριο Λυκείου ή εξαταξίου Γυμνασίου.

Για τη συμπλήρωση της 35ετούς πραγματικής συνταξίμου υπηρεσίας πολιτικού υπαλλήλου συνυπολογίζεται και ο χρόνος της εθελοντικής υπηρεσίας του στις τάξεις του στρατού μετά την αφαίρεση του χρόνου που θα υπηρετούσε ως κληρωτός και έφεδρος, αν δεν κατατασσόταν εθελοντικώς, και του χρόνου τυχόν φυλακίσεώς του, λόγω πειθαρχικής ποινής, ανεξάρτητα αν έχει εκτιθεί αυτή ή όχι.

Οι συνταξιούχοι του Δημοσίου, πολιτικοί και στρατιωτικοί, δικαιούνται επίδομα οικογενειακών βαρών για τα τέκνα τους που φοιτούν σε ανώτερες και ανώτατες σχολές μόνο για τα έτη φοίτησης που προβλέπονται από τον οργανισμό της οικείας σχολής, ανεξάρτητα από τον χρόνο κτήσης του πτυχίου τους.

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

— ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥΣ —

του υπαστυνόμου Β' Δημήτρη Κάσσιου

Το αυτοκίνητο θεωρείται σήμερα σαν μέσο εξυπηρέτησης, σαν αναγκαίο μέσο στις μετακινήσεις μας και όχι σαν είδος πολυτελείας. Γι' αυτό όλο και περισσότεροι άνθρωποι επιθυμούν να αγοράσουν κάποιο αυτοκίνητο.

Οικονομίες πολλών χρόνων συγκεντρώνονται για να έλθει η πολυπόθητη μέρα που θα γίνει η αγοραπωλησία ενός καινούργιου ή μεταχειρισμένου αυτοκινήτου.

Οι εισαγωγείς αυτοκινήτων (καινούργιων και μεταχειρισμένων) προσφέρουν μέσα απ' τις εκθέσεις τους μια μεγάλη ποικιλία μοντέλων, η οποία δυσχεραίνει την απόφαση του αγορα-

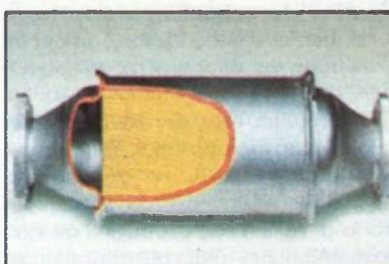
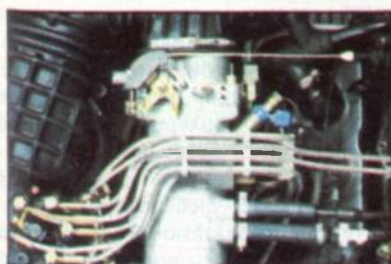
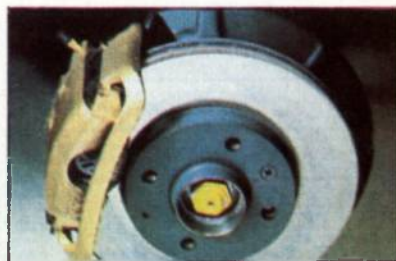
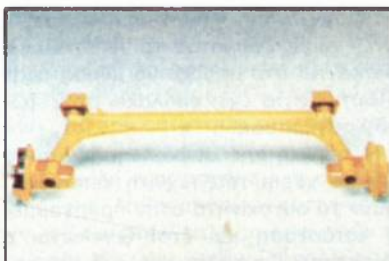
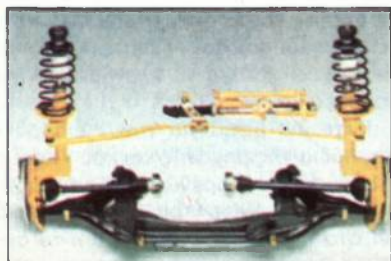
στή, αφού αρχίζει ο πονοκέφαλος της επιλογής. Φυσικό είναι αυτή η ποικιλία των μοντέλων να παρουσιάζει και ποικιλία στις τιμές.

Η τιμή αγοράς, τις περισσότερες φορές, καθορίζει και την απόφαση του αγοραστή για την αγορά του συγκεκριμένου μοντέλου και όχι η επιθυμία του που για να συμπληρωθεί, απαιτείται η διάθεση περισσότερων χρημά-

Μερικά απ' τα σημεία που πρέπει να δώσετε προσοχή σ' ένα μεταχειρισμένο είναι η μπροστινή και πίσω ανάρτηση, τα δισκόφρενα, ο κινητήρας, ο δίσκος και το πλατό, η εξάτμιση.

των. Ο οικονομικός λοιπόν λόγος είναι κύρια αυτός που οδηγεί στην επιλογή της αγοράς του μεταχειρισμένου αυτοκινήτου, το οποίο σε σχέση με το καινούργιο είναι ασύγκριτα φθηνότερο.

Τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα διακρίνονται σε δυο μεγάλες κατηγορίες, στα εισαγόμενα και στα εγχώρια. Τα πρώτα εισάγονται απ' το εξωτερικό ενώ τα άλλα έχουν πρωτοκυκλοφορήσει στη χώρα μας και μετά από κάποια χρονική διάρκεια, οι ιδιοκτήτες τους αποφασίζουν να τα πουλήσουν, είτε απ' ευθείας μέσω των «μικρών αγγελιών» κάποιας εφημερίδας είτε μέσω κάποιου εμπόρου.

Η αγορά ενός μεταχειρισμένου, προβληματίζει τον υποψήφιο αγοραστή, αφού πολλές φορές το «παζάρεμα» αυτό κρύβει πολλές παγίδες που καλύπτονται με ένα πρόσφατο βάψιμο ή με ένα ζευγάρι καινούρια «πατάκια».

Η πιο ιδανική αγορά είναι αυτή που γίνεται «από χέρι», όταν δηλαδή ο αγοραστής, γνωρίζει τον οδηγό του αυτοκινήτου και είναι σίγουρος ότι το καλοσυντηρούσε. Στα υπόλοιπα αυτοκίνητα που είναι και τα περισσότερα, δηλαδή αυτά που βρίσκεται σε «μάντρες» ή στις μικρές αγγελίες, θα πρέπει ο αγοραστής να δώσει μεγάλη προσοχή.

Με φεινή απόφασή του, το Υπουργείο Εμπορίου όρισε και πάλι, όπως έκανε και στις αρχές του 1988, ότι απαγορεύεται η εισαγωγή μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων ηλικίας άνω των 6 ετών. Έτσι διατηρείται αμετάβλητο το καθεστώς εισαγωγής μεταχειρισμένων αυτοκινήτων στη χώρα μας. (Η ίδια απαγόρευση ισχύει και για τα φορτηγά και τα λεωφορεία).

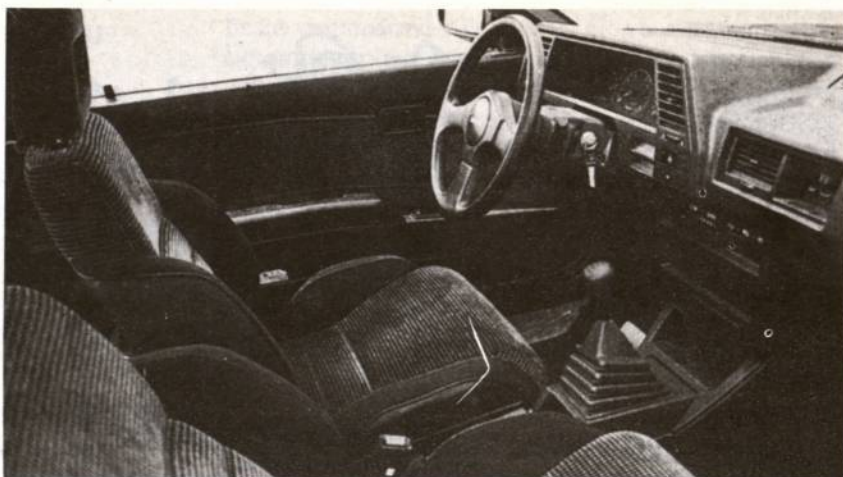
Ακόμα, για να προστατευθεί ο αγοραστής, όλα τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα, που εισάγονται από το εξωτερικό, θα περνούν από τεχνικό έλεγχο πριν τεθούν σε κυκλοφορία.

Κατά τον τεχνικό έλεγχο, σημειώνονται συγκεκριμένα και με σαφήνεια όλες οι ελλείψεις που πιθανόν να υπάρχουν ώστε το όχημα να τίθεται σε κυκλοφορία μόνο αφού αυτές διορθωθούν.

Αυτά για τα μεταχειρισμένα - εισαγόμενα...

Τι πρέπει να προσέξετε όμως για τα μεταχειρισμένα - εγχώρια αυτοκίνητα;

Αν δεν γνωρίζετε καθόλου από αυτοκίνητα, θα πρέπει να σας συνοδεύσει κάποιος γνωστός σας με αρκετές γνώσεις και για με λύτερη σιγουριά, κάποιος μηχανικός της εμπιστοσύνης

Ζητάτε πριν απ' όλα να δείτε τα «χαρτιά» του αυτοκινήτου. Εξετάστε με μεγάλη προσοχή την ημερομηνία που πήρε πρώτη φορά άδεια κυκλοφορίας και τις τυχόν πρόσθετες σημειώσεις πάνω στην άδεια κυκλοφορίας.

Φρεσκοβαμμένα και καλογουαλισμένα αυτοκίνητα, είναι καλό να εξετάζονται με μεγάλη προσοχή, όπως και αυτοκίνητα που έχουν λίγα χιλιόμετρα σχετικά με την ηλικία τους. Ο μέσος όρος χιλιομέτρων ετησίως για ένα μεταχειρισμένο όχημα, είναι 10.000 με 15.000 χιλιόμετρα.

Η ηλικία του οχήματος, εκτός απ' τα επίσημα στοιχεία, μπορεί να προσδιοριστεί απ' τη σκουριά στο πάτωμα, απ' την κατάσταση οροφής (εσωτερικά) και της επένδυσης, απ' τις φθορές στις τσιμούχες και απ' την έκταση της σκουριάς στα διάφορα σημεία του.

Προτού προχωρήσετε, ζητήστε να οδηγήσετε το αυτοκίνητο. Οι σημαντικότερες ζημιές δε βρίσκονται στον κινητήρα ή στο κιβώτιο ταχυτήτων, όπως πολλοί πιστεύουν. Αυτά επισκευάζονται σχετικά εύκολα. Ζημιές που συνοδεύουν το αυτοκίνητο σε όλη του τη ζωή, χωρίς δυνατότητα επισκευών, βρίσκονται στο μπροστινό μέρος, όταν το αυτοκίνητο έχει εμπλακεί σε μετωπική σύγκρουση.

Η τεχνική της συγκόλλησης και τα έμπειρα χέρια του τεχνίτη «επαναφέρουν» το αυτοκίνητο στην προηγούμενη κατάσταση και έτσι ξεγελιέται ο αγοραστής. Για τυχόν εμπλοκή του αυτοκινήτου σε σοβαρό τροχαίο ατύχημα, οι ασφαλιστικές εταιρίες μπορούν να δώσουν τις απαραίτητες πληροφορίες.

Το αμάξιμο ενός αυτοκινήτου είναι ο πιο αξιόπιστος μάρτυρας της γενικής κατάστασής του και το σοβαρότερο κριτήριο για την αγορά του. Η σκουριά είναι ο μεγαλύτερος εχθρός, κι αν έχει προχωρήσει δεν υπάρχει σωτηρία· το

Ένα καλοδιατηρημένο σαλόνι δε σημαίνει και καλό μεταχειρισμένο αυτοκίνητο.

αυτοκίνητο είναι άχρηστο. Μια σκουριασμένη πόρτα πρέπει να αλλάξει οπωσδήποτε, δεν διορθώνεται με τίποτα, το ίδιο ισχύει για όλα τα μέρη του αυτοκινήτου.

Κατά την οδήγηση του αυτοκινήτου αφήστε για λίγο το τιμόνι. Αν «τραβά» προς μια κατεύθυνση κάτι συμβαίνει. Αν ταξιδεύει «σα βάρκα» επίσης κάτι σοβαρό συμβαίνει. Παρακολουθείστε για τυχόν θορύβους κατά την αλλαγή των ταχυτήτων. Διαπιστώστε την «οδική συμπεριφορά του» στην ευθεία και στις στροφές. Κρατώντας σταθερά το τιμόνι φρενάρετε απότομα. Το αυτοκίνητο δεν πρέπει να τραβήξει πλάγια, ούτε πρέπει να ακουστούν σφυρίγματα ή τριξίματα.

Ανομοιόμορφη φθορά των ελαστικών σημαίνει ελαττωματική ευθυγράμμιση των μπροστινών τροχών, και γενικά κάποιο πρόβλημα στο μπροστινό σύστημα. Ρίξτε μια προσεκτική ματιά στις άνω και κάτω μπίλιες, τα ψαλίδια, τις μπάρες και τα ακρόμπα. Δεν πρέπει να παρουσιάζουν ίχνη φθοράς. Το ίδιο ισχύει και για τα ελατήρια και τις σουσέτες.

Ρίξτε μια ματιά για τυχόν διαρροές στα λάδια της μηχανής και του κάρτερ, στα υγρά των φρένων και του συμπλέκτη, στο νερό του ψυγείου αλλά και στο ηλεκτρικό σύστημα και το σύστημα τροφοδοσίας.

Πιάστε τους μπροστινούς τροχούς και κουνήστε τους δεξιά - αριστερά. Αν έχουν πολύ τζόγο ή αν ακούγονται περιέργοι θόρυβοι τότε πιθανότατα κάποιο από τα ρουλεμάν είναι χαλαρό ή έχει χαλάσει ή έχουν φθαρεί οι συνδέσεις της ανάρτησης ή οι συνδέσεις του συστήματος διεύθυνσης.

Ζητήστε το δελτίο συντήρησης ή τα τιμολόγια παροχής υπηρεσιών για να

ΠΙΝΑΚΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

ΧΡΟΝΙΑ	10%	20%	30%	40%
0-2				
3-4				
5-6				
7-8				
9-10				
10-				

Η ηλικία τους μεγαλώνει κι αυτή, και δεν αντικαθίστανται με καινούργια. Το 22% περίπου των κυκλοφορούντων οχημάτων, είναι πάνω από 10 ετών και μόνο το 38% είναι κάτω των 3 ετών.

διαπιστώσετε αν το αυτοκίνητο έχει κάνει τα προβλεπόμενα services στα προβλεπόμενα χιλιόμετρα.

Πιέστε δυνατά την άκρη κάθε φτερού. Το σημείο εκείνο πρέπει να ακινητοποιηθεί μετά από 1-2 ταλαντώσεις. Αν συνεχίσει να ανεβοκατεβαίνει, σημαίνει πως τα αμορτισέρ έχουν αχρηστευθεί.

Τέλος βεβαιωθείτε ότι υπάρχουν όλα τα απαραίτητα εργαλεία, ρεζέρβα, γρύλος κ.λπ. Η αγορά τους σημαίνει πρόσθετα έξοδα.

Ενδιαφέρουσα συζήτηση είχαμε με τον πρόεδρο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Βιοτεχνών Επισκευαστών Αυτοκινήτων και Μηχανημάτων (Π.Ο.Β.Ε.Α.Μ.) κ. Γιάννη Κατσίκη, για το μεταχειρισμένο αυτοκίνητο.

Μπορούμε να συνοψίσουμε τις θέσεις του προέδρου της ΠΟΒΕΑΜ στις πιο κάτω παραγράφους:

Ο αγοραστής θα πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα τη χρονολογία κατασκευής και τη γενική κατάσταση του αυτοκινήτου.

Το αυτοκίνητο θα πρέπει να οδηγηθεί σε ένα συνεργείο για ουσιαστικό έλεγχο. Θα πρέπει να το ελέγξουν επισκευαστές της ειδικότητας ηλεκτρολόγου, μηχανικού και φανοποιού.

Κατά προτίμηση, ο τεχνικός έλεγχος θα πρέπει να γίνεται σε συνεργείο της προτίμησης του αγοραστή και όχι του

πωλητή.

Θα πρέπει να εξετάζεται επίσης η ύπαρξη στην αγορά ανταλλακτικών για το συγκεκριμένο μοντέλο.

Δεκάδες άνθρωποι έχουν πέσει θύματα κορμπιναδέρων που διαθέτουν στο εμπόριο κλεμμένα ή παραποιημένα αυτοκίνητα «μαϊμούδες».

Τα αυτοκίνητα αυτά συνοδεύονται με πλαστές άδειες κυκλοφορίας, πανομοιότυπες με τις κανονικές, που ο αγοραστής είναι δύσκολο να ξεχωρίσει. Μετά από λίγο καιρό κυκλοφορίας, η πρόσκαιρη ικανοποίηση του αγοραστή για την τιμή ευκαιρίας που το αγόρασε, αντικαθίσταται απ' την απογοήτευσή..., αφού το αυτοκίνητο αυτό κατάσχεται. Κόπος και μόχθος τόσων χρόνων, για την απόκτησή του, πάει χαμένος.

Τα μέλη των παράνομων κυκλωμάτων της λαθρεμπορίας αυτοκινήτων, γνωρίζουν πολύ καλά το «σφυγμό» της αγοράς και την επιθυμία πολλών ανθρώπων να αποκτήσουν ένα σε καλή κατάσταση μεταχειρισμένο αυτοκίνητο, σε τιμή ευκαιρίας. Γι' αυτό, αφού στήσουν κάποια επιχείρηση εμπορίας αυτοκινήτων, αρχίζουν αμέσως τις προσφορές τους.

Οι... τυχεροί όμως που θα αποκτήσουν κάποιο αυτοκίνητο, αφού προηγουμένως απευθυνθούν σ' αυτό το κύκλωμα αγοραπωλησιών και που είναι...

υπεράνω κάθε υποψίας, δοκιμάζουν γρήγορα την πικρή γεύση της απογοήτευσης, έχοντας διαπιστώσει ότι εξαπατήθηκαν.

Η προσοχή μας κατά την αγορά του μεταχειρισμένου, πέρα από την αποφυγή πρόσθετων δαπανών για την αποκατάσταση των ελλείψεων, θα μας προστατεύσει και από τυχόν ατύχημα.

Το «σαράβαλο» αυτοκίνητο με την κακή λειτουργία του, δεν αντέχει μεγάλες χιλιομετρικές αποστάσεις και είτε θα «μείνει» στη μέση του δρόμου είτε θα γίνει η αιτία κάποιου σοβαρού τροχαίου ατυχήματος.

Ας δούμε την ηλικία των επιβατικών αυτοκινήτων που κυκλοφορούσαν στους ελληνικούς δρόμους, το Δ/ριο του 1988, σύμφωνα με στοιχεία του Συνδέσμου Εισαγωγέων Αντιπροσώπων Αυτοκινήτων:

1 έως 5 ετών:	317.614
6 έως 10 ετών:	434.399
11 έως 15 ετών:	403.374
16 έως 20 ετών:	139.962
Άνω των 20 ετών:	142.453

Πολλά απ' τα γερασμένα αυτά αυτοκίνητα θα ξαναπουληθούν. Οι ιδιοκτήτες τους θα επιδιώξουν να απαλλαγούν απ' την ασύμφορη δαπάνη συντήρησής τους και θα προσπαθήσουν να τα «φορτώσουν» σε κάποιους άλλους. Προσέξτε πάρα πολύ μήπως οι άλλοι είστε εσείς.

Γιάννης Πούλιος

Πρόσωπα και τοπία εκφράζουν το άσβεστο πάθος του για τη ζωγραφική

Γεννήθηκε το 1957 στη Μητρόπολη Καρδίτσας. Λίγα χρόνια μετά την αποφοίτησή του από το εξατάξιο Γυμνάσιο κατατάχθηκε στην Αστυνομία και στις τάξεις της συμπληρώνει ήδη δεκαετή θητεία.

Όπως και άλλοι - ίσως οι περισσότεροι αστυνομικοί - διαθέτει ελάχιστο ελεύθερο χρόνο. Η δουλειά και η οικογένεια - είναι πατέρας δύο παιδιών - προηγούνται στις επιλογές του αρχιφύλακα του Τ.Α. Χαλκίδας Γιάννη Πούλιου.

Παράλληλα όμως με τις ευθύνες που καθημερινά τον απορροφούν, συμβαδίζει η αγάπη του για τη ζωγραφική. Παραδέχεται σεμνά ότι είναι το μοναδικό του χόμπι, ένα μικρό πάθος. Ασχολείται μ' αυτή, ζωγραφίζοντας αποκλειστικά ελαιογραφίες, εδώ και πέντε χρόνια. Είναι ερασιτέχνης και δεν πήρε ποτέ κανένα σχετικό μάθημα

που να τον κατευθύνει στην καλύτερη, λειτουργικά, απόδοσή του στον τομέα αυτό.

Προχωρά με αργό ρυθμό στην ολοκλήρωση πινάκων εμπνευσμένων κυρίως από πρόσωπα και τοπία της φύσης. Ήδη έχει έτοιμα 30 έργα.

Δεν έχει κατορθώσει μέχρι σήμερα να τα παρουσιάσει σε ατομική ή ομαδική έκθεση.

Πιστεύει πως θα μπορέσει ν' ασχοληθεί πολύ ουσιαστικότερα με τη ζωγραφική όταν θα έχει περισσότερο ελεύθερο χρόνο. Η δουλειά του δεν επιδέχεται ολιγωρία ούτε καν μικρή καθυστέρηση, συμπληρώνει. Ίσως... ποιήσω αυτή την εσωτερική μου ανάγκη για ενασχόληση με τη ζωγραφική.

Του ευχόμαστε να το πετύχει πολύ νωρίτερα και παραθέτουμε μικρό δείγμα της δουλειάς του.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Σαρκοφάγο ζώο της Αφρικής, ο «κυνάιλουρος ο χαιτοφόρος».
2. Δεν έχει παντρευτεί. - Συνήθεια, εξοικείωση.
3. Απαραίτητο σε βιβλιοθήκη. - Οπτικά... δοκάρια. - Γαλλικό σύμφωνο.
4. Είναι... της μόδας (ξεν.). - Είναι κι η οϊή.
5. Όμοια σύμφωνα. - Σύντροφος της Εύας (αντίστρ.).
6. Έπειτα, ύστερα (αντίστρ.). - Ιρλανδός θεατρικός συγγραφέας,

βραβευμένος με Νόμπελ (αντίστρ.). - Ρήμα... ύπαρξης (αντίστρ.).

7. Μοιάζει με λίμνη (γεν. καθ.).
8. Τα αρχικά του πρώτου δήμου της χώρας. - Αντίστροφα αριθμητικό. - Σαϊπηρικός... βασιλιάς.
9. Το τραγικό ταίρι του Λεάνδρου, σύμφωνα με τη μυθολογία. - Χρησιμεύει για προσάναμα.
10. Ποντιακή πόλη, γνωστή και σαν Επτάκωμος... - Θηλαστικό, γνωστό και σαν «τρόχος» (αιτ.).

ΚΑΘΕΤΑ

1. Αγωνίστηκε για την ενοποίηση της Ιταλίας.
2. Υπέρμετρα (αρχ.). - Παπικό σύμβολο.

3. Ακατάληπτο μεταθανάτιο... κατάλυμα. - Γαλλική πόλη. - Μετοχή του ειμί.
4. Στερείται ήθους (αντίστρ.).
5. Ιταλικός ποταμός στη γλώσσα του. - Ξενική άρνηση - Τα ψώνια (αρχ.).
6. Η μασκώτ της Ολυμπιάδας της Μόσχας (αντίστρ.). - Έργο του Κάλβου.
7. Διεγείρουν... αισθητήριό μας (αντίστρ. καθαρ.). - Ηλικία στρατεύσιμου.
8. Αντιθετικός σύνδεσμος. - Τον λάτρευαν στην αρχαία Αίγυπτο - Ωραιότατος νέος, φίλος του Ηρακλή (μυθολ.).
9. Παράγωγά της... και η σκουριά.
10. Γιος του Νώε. - Αλλοιώς κτήνη (αντίστρ. πληθ.). - Στρατιωτικό όχημα.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Οριζόντια:

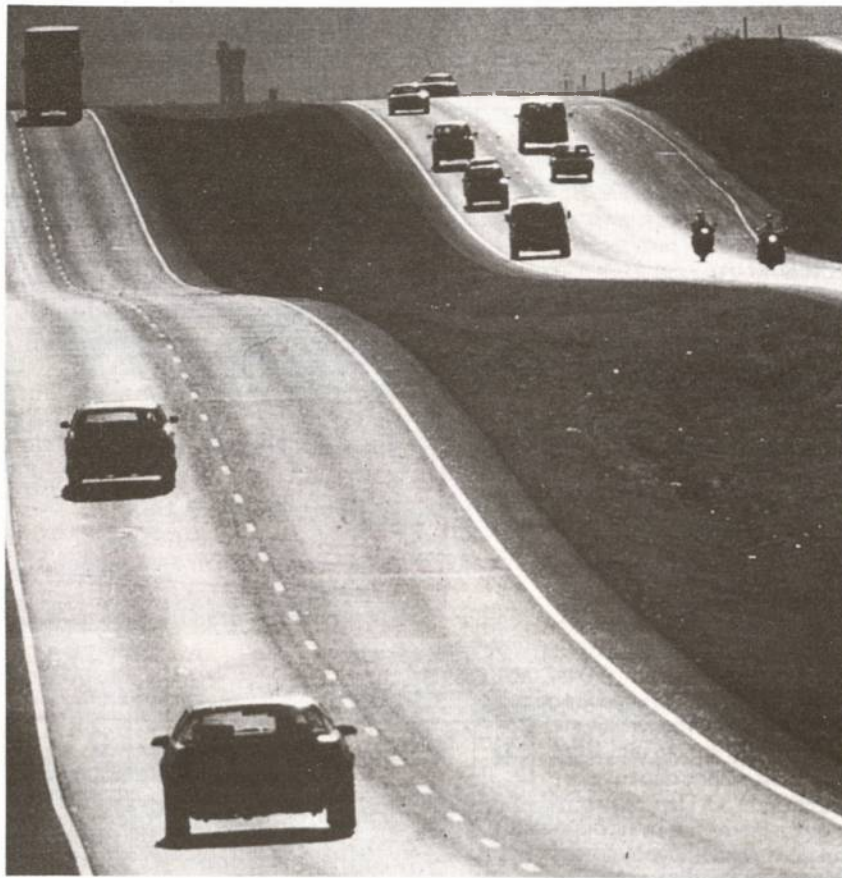
1. ΒΑΛΕΑΡΙΔΕΣ
2. ΑΝΗΛΙΟΣ. - ΥΗ
3. ΡΑ. - ΝΒ. - ΑΧ
4. ΥΛ. - ΒΩΙ. - ΡΕΣ.
5. ΓΥΑΛΙΝΑ. - ΣΤ.
6. ΔΩΜΑ. - ΣΙΚ.
7. ΟΝ. - ΧΡΩΜΙΟΝ.
8. ΠΙΑΝΟ. - ΥΤ.
9. ΠΕΡΑΣ. - ΝΩΔΑ.
10. ΟΣΟ. - ΟΒΑΛ.

Κάθετα:

1. ΒΑΡΥΓΔΟΥΠΟ.
2. ΑΝΑΛΥΩΝ. - ΕΣ.
3. ΛΗ. - ΑΜ - ΠΡΟ.
4. ΕΛ. - ΒΛΑΧΙΑ.
5. ΑΙΝΩΙ. - ΡΑΣΟ.
6. ΡΟΒΙΝΣΩΝ.
7. ΙΣ. - ΑΙΜΟΝΑ
8. ΑΡ. - ΚΙ. - ΩΛ.
9. ΕΥΧΕΣ. - ΟΥΔ.
10. ΣΗ. - ΣΤΑΝΤΑΛ.

Οδηγοί τρομοκράτες

Η ευρύτερη περιοχή του Λος Άντζελες και ιδιαίτερα οι εθνικοί δρόμοι γνώρισαν αυτό το καλοκαίρι το μεγαλύτερο κύμα βίας που σημειώθηκε ποτέ. Σύμφωνα μάλιστα με τη γνώμη των ειδικών στο θέμα στρες ψυχολόγων πρόκειται για κανονικό πόλεμο. Η επιθετικότητα των Αμερικανών οδηγών έχει τόσο αυξηθεί, που δεν είναι λίγοι εκείνοι που τραβούν πιστόλι με το παραμικρό και αφήνουν στον τόπο οποιονδήποτε οδηγό σταθεί εμπόδιο στο δρόμο τους! Ο ένας εξετέλεσε κανονικά τη συνοδηγό μιας 18χρονης επειδή έκοψε ταχύτητα. Ο άλλος πυροβόλησε τον οδηγό πίσω του επειδή του κορνάρισε επίμονα. Οι περιπτώσεις είναι πολλές. Το «χάιγουέϊ σουτίνγκ», το πιστολίδι στις εθνικές οδούς, έχει καταντήσει το εθνικό σπορ του καλοκαιριού. Μέσα σε μία μόνο εβδομάδα σημειώθηκαν 15 πυροβολισμοί, με αποτέλεσμα τέσσερις νεκρούς και 15 τραυματίες. Οι δράστες προέρχονται από διάφορα κοινωνικά στρώματα και δεν έχουν τίποτε κοινό μεταξύ τους, εκτός από το γεγονός ότι είναι κάτοικοι μιας περιοχής των ΗΠΑ, όπου το «οδηγείν» είναι κυριολεκτικά τρόπος ζωής και το ρητό «το σπίτι μου το κάστρο μου» έχει μεταλλαχθεί σε «το αυτοκίνητό μου το κάστρο μου». Πουθενά αλλού στις ΗΠΑ δεν

υπάρχουν τόσα πολλά χιλιόμετρα εθνικού δρόμου όσο στην Καλιφόρνια και πουθενά αλλού δεν σημειώνονται τέτοια μπουτιλιάρια όσο στο Λος Άντζελες.

Υπολογίζεται ότι οι Καλιφορνέζοι σπαταλούν 628.000 ώρες το χρόνο μπλοκαρισμένοι σε κάποιο σημείο της διαδρομής προς ή από

τη δουλειά τους. Αν συνυπολογίσει κανείς και τη φοβερή ζέστη που επικρατεί το καλοκαίρι στην Καλιφόρνια, μπορεί να καταλάβει γιατί στην Αμερική του 20ού αιώνα αρκετοί έχουν γυρίσει πίσω στο Φαργουέστ.

Οι παραχαράκτες... προδόθηκαν

Σε μία από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της η γαλλική αστυνομία, κατόρθωσε να εξαρθρώσει μεγάλο δίκτυο παραχαράκτων. Συγκεκριμένα με νυκτερινές εξορμήσεις σε τυπογραφεία στο Παρίσι και την Τουλούζη, συνέλαβε δώδεκα άτομα κατάρχοντας συνολικά πλαστά χαρτονομίσματα των 500 φράγκων, ονομαστικής αξίας 20 εκατομμυρίων

γαλλικών φράγκων (400.000.000 δραχμές περίπου).

Τα πλαστά χαρτονομίσματα που κατασχέθηκαν, ήταν σχεδόν τέλεια από άποψη ποιότητας κατασκευής και έμοιαζαν σε καταπληκτικό βαθμό με τα πραγματικά, ήταν όμως τυπωμένα σε χαρτί που είχε διαφορετικό πάχος από τα αυθεντικά.

Αιματηρός αγώνας

Τη φήμη και τις επιδόσεις της σικελικής Μαφίας, φαίνεται να ζήλεψε η μαφία Ντράγκετα της Καλαθρίας. Φέτος, μέχρι τώρα, έχουν δολοφονηθεί 48 άτομα στο Ρίτζιο Καλάμπρια, σε έναν ανελέητο αγώνα για τον έλεγχο του τοπικού εμπορίου ναρκωτικών.

● Η Δ.Ε. Τσιμέντων Τιτάν εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες της στα ανώτατα στελέχη της Διεύθυνσης Αστυνομίας, Ταξιάρχους κ.κ. Χουρδάκη και Σουρανάκη και στο Διοικητή του Α.Τ. Μάνδρας κ. Πλατίτσα για την ετοιμότητα και αποτελεσματικότητα των ενεργειών της αρμόδιας υπηρεσίας χάρη στις οποίες την 25/4/89 απεσοβήθησαν τραυματισμοί εργαζομένων και σοβαρές υλικές ζημιές, που θα προκαλούσαν από την τυχόν έκρηξη των δύο (2) αυτοσχέδιων βομβών που είχαν τοποθετηθεί στο εργοστάσιο της εταιρίας στο Καμάρι Βοιωτίας. Ιδιαίτερα η εταιρία εκφράζει επαίνους και θαυμασμό για τους πυροτεχνουργούς Αλέξη Ξανθάκο - Υπαστυνόμο, Ανδρέα Ζούγρη, Εμμανουήλ Μαρκαντωνάτο, Κωνσταντίνο Παπαγεωργίου και Παντελή Χατζή - Αστυφύλακες, οι οποίοι με κίνδυνο της ίδιας τους της ζωής απενεργοποίησαν και τους δύο ισχυρούς εκρηκτικούς μηχανισμούς.

● Η Εταιρία Προστασίας Πνευματικής Ιδιοκτησίας Βιντεοπαραγωγών Ελλάδας εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες της και τα ειλικρινή συγχαρητήριά της για την προθυμία, ευσυνειδησία και την άψογη επαγγελματική κατάρτιση με την οποία αντιμετώπισαν σοβαρά κρούσματα βιντεοπειρατείας την 25η Μαΐου 1989 οι παρακάτω Αξιωματικοί και Υπαξιωματικοί του Αστυνομικού Τμήματος Λευκίμμης Κέρκυρας:

ο Διοικητής του Α.Τ.Τ. Αστυνόμος Β' Ευάγγελος Κρουστάλλης,

ο Αρχιφύλακας Σταμάτιος Κληρονόμος.

Για τον ίδιο λόγο ευχαριστούν τους Αξιωματικούς του Τμήματος Ασφάλειας Κέρκυρας:

Υποδιοικητή, Αστυνόμο Β' Βασίλειο Φλώρο.

Υπαστυνόμο Α' Αναστάσιο Ναστούλη

Υπαστυνόμο Α' Γεώργιο Γουναρόπουλο

Υπαστυνόμο Β' Χριστόδουλο Προβατά

● Ο κ. Βασίλειος Τσαλίκोगλου, ιατρός, ευχαριστεί μέσω του Υπουργείου τον Διοικητή του Α.Τ. Αλεξανδρείας Αστυνόμο Α' Παρασκευά Φουφουτζή, τον Υποδιοικητή Περικλή Πασχαλίδη και όλους τους λοιπούς αστυνομικούς του Τμήματος για την ανεύρεση του κλεμμένου αυτοκινήτου του και τη σύλληψη του δράστη Γρηγόρη Γαρυφάλου, ο οποίος ομολόγησε και την κλοπή άλλων πέντε αυτοκινήτων από τη Θεσσαλονίκη.

● Η Violetta Herma και ο Boeran Herma ευχαριστούν θερμά τον αστυφύλακα Αθανάσιο Παπαευθυμίου του Τμήματος Ασφάλειας Βόλου γιατί την 14η Μαΐου 1989 στο Βόλο απελευθέρωσε με κίνδυνο της ζωής του, από ένοπλο ψυχασθενή την κ. Violetta Herma και κατόρθωσε να σώσει τον κ. Boeran, ο οποίος ήταν τραυματισμένος από το χτύπημα που είχε δεχτεί από το πολεμικό όπλο που χρησιμοποίησε ο ψυχασθενής.

● Ο κ. Στέλιος Μπόγδανος εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες του προς το σώμα της ΕΛ.ΑΣ. και ειδικότερα προς τους Γεώργιο Τσόγκα, Αστυνόμο, Θωμά Λάσδα, Ανθυπαστυνόμο και Ναπολέοντα Γάλλο, Αρχιφύλακα, οι οποίοι επελήφθησαν τροχαίου ατυχήματος που συνέβη στους Σοφάδες Καρδίτσας. Τους συγχαίρει δε για τον αξιοθαύμαστο ζήλο και την πρωτοφανή τους ευσυνειδησία.

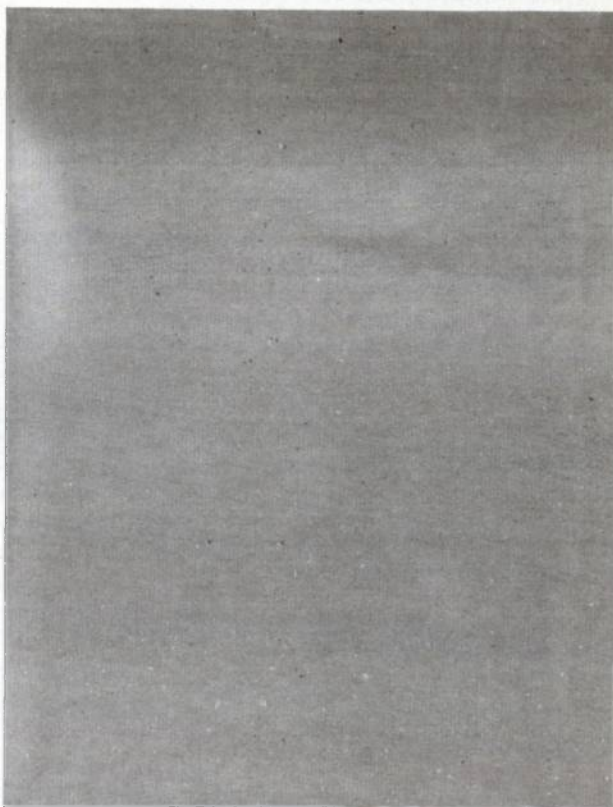
● Οι κ.κ. Απόστολος Κορνιακός και Δημήτρης Γιαννικάκης ευχαριστούν θερμά και συγχαίρουν τον αστυφύλακα Ευστάθιο Αμερικάνο ο οποίος κυνήγησε και συνέλαβε, με τη βοήθεια της Άμεσης Δράσης, τον ασυνείδητο οδηγό

ΑναστάσιοΚεπεζή, ο οποίος προκάλεσε σοβαρές ζημιές στα σταθμευμένα αυτοκίνητα των προαναφερθέντων.

● Η Εταιρεία Προστασίας Πνευματικής Ιδιοκτησίας βιντεοπαραγωγών Ελλάδας συγχαίρει τους Αξιωματικούς, Υπαξιωματικούς και αστυφύλακες του Τμήματος Ασφαλείας Χίου και του Αστυνομικού Τμήματος Καρδαμύλων. Συγκεκριμένα συγχαίρει τον αστυνόμο Α' Ελευθέριο Γρίβα, τον υπ. αστυνόμο Α' Γεώργιο Τσαγρίδη, τον υπαστυνόμο Α' Χρήστο Δεσμοτέλη, τον υπαστυνόμο Α' Ηλία Αρβιθά, τον αρχιφύλακα Σταμάτιο Σάτρα και τον αστυφύλακα Κωνσταντίνο Σαββόπουλο. Εξάλλου συγχαίρουν τους Αξιωματικούς, Υπαξιωματικούς και αστυφύλακες του Τμήματος Ασφαλείας και του Τμήματος Τάξης Μυτιλήνης, αστυνόμο Β' Νικόλαο Κοσκερίδη, υπαστυνόμο Θεόδωρο Στρούμπο, υπαστυνόμο Νικόλαο Χριστολουκά και τον αστυφύλακα Χρήστο Περπερή για την προσφορά τους στην πάταξη της βιντεοπειρατείας

● Ο κ. Γεώργιος Γαβαλάς ευχαριστεί θερμά τον αστυφύλακα της δυνάμεως της ομάδας Ζ της Άμεσης Δράσης, Χρήστο Γιανναρά, γιατί, ενώ βρισκόταν εκτός υπηρεσίας, συνέλαβε τους κλέπτες της μοτοσυκλέτας του με κίνδυνο της ζωής του, διότι σημειωτέον τον απείλησαν με μαχαίρι.

● Η κ. Γεωργία Κόχυλα, από το Ζεφύρι Άνω Λιοσίων, ευχαριστεί θερμά τον αρχιφύλακα Πέτρο Στάση και τον αστυφύλακα Κωνσταντίνο Πριόβολο γιατί πρόθυμα την εξυπηρέτησαν, φέρνοντας τα φάρμακα που παρακάλεσε να της φέρουν, για το άρρωστο από υψηλό πυρετό παιδί της, επειδή η ίδια ήταν μόνη στο σπίτι και δεν μπορούσε να βγεί να τ' αγοράσει.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΑΛΛΑΓΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Μετά την παραίτηση του αρχηγού της ΕΛ.Α.Σ. κ. Ανδρέα Καλογερά, συνεδρίασε το ΚΥ-ΣΕΑ που έκανε αποδεκτή την παραίτησή του και επέλεξε νέο αρχηγό τον έως τότε Α' Υπαρχηγό αντιστράτηγο κ. Ιωάννη Αντωνόπουλο.

Τη θέση του Α' Υπαρχηγού κατέλαβε ο μέχρι τότε Β' Υπαρχηγός αντιστράτηγος κ. Νικόλαος Κοκκινάκης ενώ για τη θέση του Β' Υπαρχηγού το Ανώτατο Συμβούλιο της Ελληνικής Αστυνομίας επέλεξε τον έως τότε Διευθυντή της Διεύθυνσης Γεν. Αστυνόμευσης/ΥΔΤ υποστράτηγο κ. Ιωάννη Συμβουλίδη, τον οποίο προήγαγε σε αντιστράτηγο.

Σε ειδική τελετή που έγινε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, παρουσία του Υπουργού κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη, έγινε η παράδοση από τον απερχόμενο και η παραλαβή από τον νέο αρχηγό.

Στη συνέχεια ο Υπουργός και ο Αρχηγός επέδωσαν αναμνηστικές πλακέτες στον κ. Καλογερά, εκτιμώντας την προσφορά και το έργο του στο δύσκολο τομέα της διατήρησης της Δημόσιας Τάξης.

Από: Υπουργό Δημόσιας Τάξης

Προς: 1. Γενικούς Επιθεωρητές Αστυνομίας

2. Επιθεωρητές Αστυνομίας

3. Γενικούς Αστυν. Δ/ντές Αττικής και Θεσ/νίκης

4. Διευθυντές Αστυνομικών Διευθύνσεων Νομών

Κοιν.: 1. Αρχηγό Ελληνικής Αστυνομίας

2. Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος

3. Α' και Β' Υπαρχηγούς Ελληνικής Αστυνομίας

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.: 2049

24-7-1989

1. - Η ανάγκη να ενημερωθώ για τα άμεσα θέματα που αφορούν το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, καθώς και οι πρόσφατες κοινοβουλευτικές απαιτήσεις που υπαγόρευαν την παρουσία μου στη Βουλή, δεν μου επέτρεψαν να επισκεφθώ ακόμη τις περιοχές ευθύνης σας, πράγμα που έχω προγραμματίσει να κάνω, εφόσον το επιτρέψουν οι υπηρεσιακές μου υποχρεώσεις.
2. - Σκοπός των επισκέψεων-επιθεωρήσεών μου θα είναι να έλθω σε άμεση προσωπική επαφή με το αστυνομικό προσωπικό, να δω τα επί τόπου προβλήματα των περιφερειών σας και να ακούσω τις απόψεις και προτάσεις σας για την επίλυσή των και τη βελτίωση της αστυνόμευσης και των όρων εργασίας του προσωπικού σας.
3. - Ακόμη επιδίωξη μου θα είναι να διαπιστώσω, εάν το αστυνομικό σας προσωπικό γνωρίζει και σε ποιο βαθμό έχει ενστερνισθεί το πνεύμα της νέας πολιτικής και αστυνομικής ηγεσίας του υπουργείου μας, όπως αυτό σαφώς διαφαίνεται στο κείμενο της από 2-7-1989 ημερήσιας διαταγής μου και που αναλύεται:
 - α. Στην αυστηρή προσήλωση του προσωπικού στα αστυνομικά του καθήκοντα.
 - β. Στην εμπέδωση της πειθαρχίας, τον σεβασμό και την τήρηση της ιεραρχίας.
 - γ. Στην εργατικότητα, την ευγενή άμιλλα, την αξιοκρατία και την αντικειμενικότητα των αστυνομικών οργάνων.
 - δ. Στην πιστή εφαρμογή των νόμων προς κάθε κατεύθυνση, με σύνεση και ευγένεια, χωρίς εκδικητικό χαρακτήρα, αλλά με σταθερότητα, πειθώ και κατανόηση προς και από τον πολίτη. Έτσι θα βελτιώσουμε τις σχέσεις μας με τους πολίτες και θα βοηθήσουμε ουσιαστικά στο συμφιλιωτικό πνεύμα και την ποιότητα της αστυνόμευσης.
 - ε. Στην απεκατάσταση και εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας του κοινού.
 - στ. Στον απόλυτο σεβασμό των δικαιωμάτων των πολιτών και την κατοχύρωσή των, μέσα από τις αρμοδιότητες μας και τις υποχρεώσεις μας προς αυτούς.
4. - Με το πνεύμα αυτό, το οποίο επιθυμώ συνεχώς και σε κάθε ευκαιρία να τονίζετε στους υφισταμένους σας, θα εμπεδώσουμε την πειθαρχία, θα κατωχυρώσουμε το κύρος και τον σεβασμό στην ιεραρχία, θα καλλιεργήσουμε το συμφιλιωτικό πνεύμα αστυνομικού-πολίτη και θα προάγουμε την αστυνόμευση υπέρ του κύρους και του έργου της ΕΛ.ΑΣ και της ασφάλειας του κοινού, πράγματα για τα οποία ζητώ την πλήρη ενεργοποίησή σας, γιατί το απαιτούν οι περιστάσεις και το καλό της πατρίδας μας.
5. - Η παρούσα να κοινοποιηθεί σε όλο το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας της περιοχής σας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

